2017 ആഗസ്റ്റ്, വില ₹50

കൂടു

51

പ്രകൃതിയുടെ സ്പന്ദനം

പ്ലാച്ചിമട: ജലസമരത്തിന്റെ നാൾവഴികളിലൂടെ...

9 772348 281007 51

www.koodumasika.com

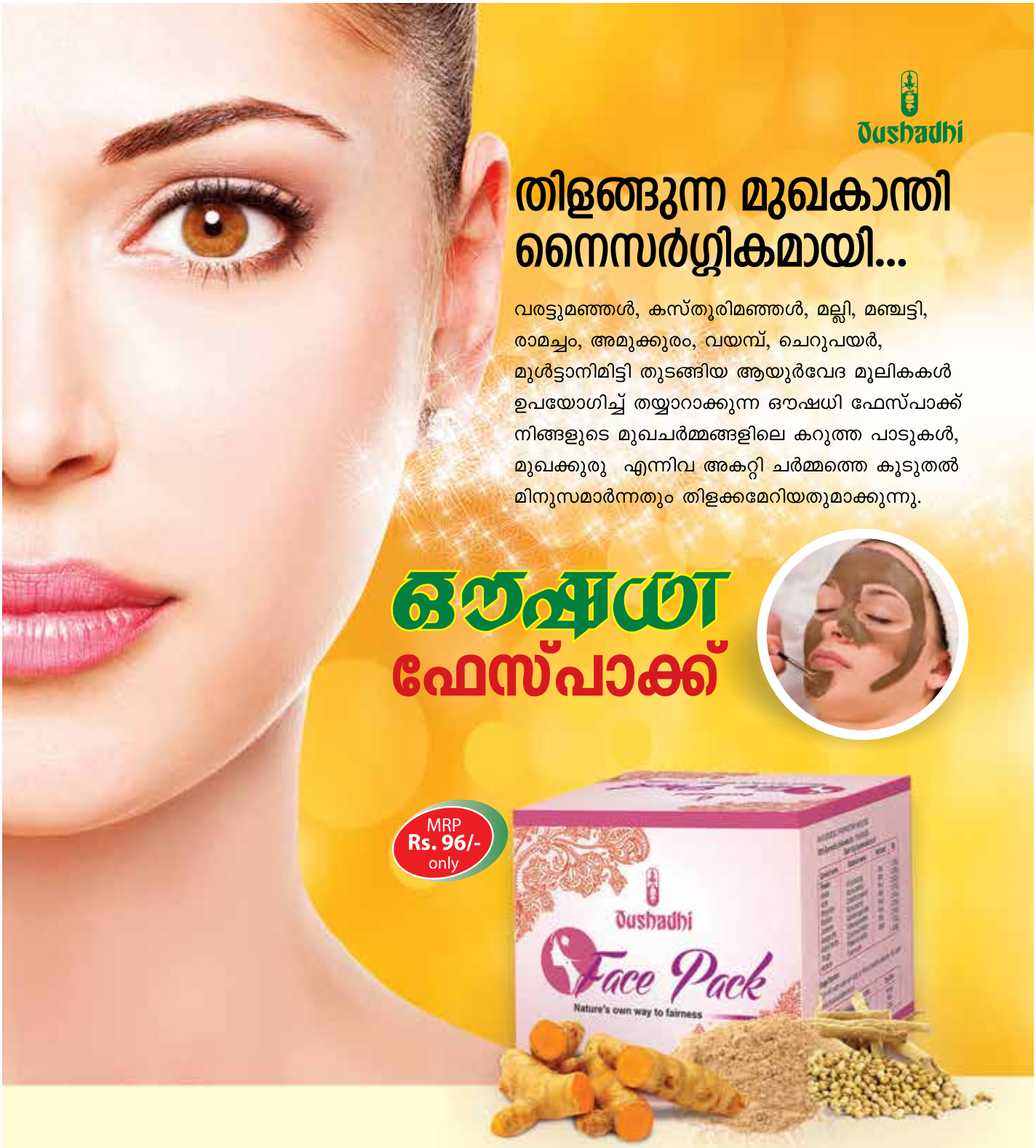

The Pharmaceutical Corporation (IM) Kerala Ltd
Kuttanellur, Thrissur-680 014. Ph: 0487-2459377, 2353550 (Off)
Fax: 0487-2351675, 2459378. Email: marketing@oushadhi.org

An ISO 9001:2008 Certified Company

ഔഷധ
ഒരു കേരള സർക്കാർ സ്ഥാപനം
www.oushadhi.org

The largest producer of ayurvedic medicines in public sector of the country

കൂട്
പ്രകൃതിയുടെ സ്പന്ദനം
KOODU NATURE MAGAZINE

പുസ്തകം 5, ലക്കം 4, വില ₹50

പരിസ്ഥിതി, കൃഷി, ആരോഗ്യം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ സമഗ്രമായ ഇടപെടൽ

കവർസ്റ്റോറി: പ്ലാച്ചിമട: കോള കമ്പനിയുടെ അടപ്പു തെറിപ്പിച്ച സമരം

08 **ചരിത്രം പിന്നോട്ടൊഴുകുമ്പോൾ**
വി.കെ. സുനിൽകുമാർ

18 **ഒരു രാജ്യം പിൻതിരിയുമ്പോൾ**
ഡോ. ടി.വി. സജീവ്

21 **തോന്ന്യാക്ഷരങ്ങൾ...**
വി.കെ. സുനിൽകുമാർ

25 **വിസ്മയമീ തിസ്മിയ**
ഡോ. പി. സുജനപാൽ

26 **ചാവേർ ചിതലുകൾ**
സുരേഷ്കുട്ടി/സോജൻ ജോസ്

28 **നെല്ലിയാമ്പതിയിലൂടെ മഴനനഞ്ഞ്...**
നിരക്ഷരൻ

34 **കിളിയൊച്ചകൾക്കു പിന്നാലെ**
അഭിരാമി/നിരഞ്ജന

36 **വിരലറുത്തുമാറ്റിയിട്ടും അസ്ത്രമെയ്യുന്ന ഏകലവ്യൻ**
അഗസ്റ്റിൻ കുട്ടനെല്ലൂർ

37 **സോളോ പറക്കാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക്**
വീണ എം.

41 **സസ്യജാലകം**
വി.സി. ബാലകൃഷ്ണൻ

42 **ഉരഗങ്ങൾ**
ഡോ. മുഹമ്മദ് ജാഫർ പാലോട്ട്

43 **സസ്തനികൾ**
ഡോ. പി.ഒ. നമീർ

44 **ശലഭചിത്രങ്ങൾ**
ബൈജു പാലുവള്ളി

45 **ഉഭയജീവികൾ**
സന്ദീപ് ദാസ്

46 **പരിസ്ഥിതി വാർത്തകൾ**

50 **പ്രശ്നോത്തരി**

കേരളത്തിൽ ഇത്രയധികം പക്ഷികൾ ഉണ്ടോ എന്ന് കുട്ടികൾക്ക് സംശയം

ഞാൻ കൂടിന്റെ വരിക്കാരനായിട്ട് മൂന്നു വർഷമായി. ഇന്ദുചൂഡൻ മാഷിന്റെ അനുസ്മരണ പതിപ്പ് എനിക്ക് ഇഷ്ടമായി. ഞാൻ 6-ാം ക്ലാസ്സിലാണ് കൂടിന്റെ വരിക്കാരനാവുന്നത്. ഇപ്പോൾ എട്ടിലാണ്. എനിക്ക് ഒരുപാട് പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ പറഞ്ഞുതന്ന 'അധ്യാപകനാണ്' കൂട്. തേൻ കിളികളെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം ചിറകടികൾ എന്ന പംക്തിയിൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കൂട് 'പ്രകൃതിയുടെ സ്പന്ദന'മാണെന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അടുത്ത ലക്കത്തിനായി ഞാനും എന്റെ സഹോദരനും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിയും നല്ല നല്ല പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങൾ കൂടിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കൂടിന് ഒരായിരം ആശംസകൾ.
അമൽകൃഷ്ണൻ എസ്., മഠത്തിൽ കിഴക്കേതിൽ, തലവൂർ, കൊല്ലം

പുലാമന്തോൾ ചെമ്മല എ.യു.പി. സ്കൂൾ അധ്യാപകനും വന്യജീവി, പ്രകൃതി ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുന്ന വ്യക്തിയുമാണ് ഞാൻ. ഈ ജൂലൈ മാസത്തെ കൂട് മാസിക എനിക്ക് അധ്യാപകൻ എന്ന രീതിയിൽ വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്തു എന്നത് സന്തോഷത്തോടെ അറിയിക്കട്ടെ. അഞ്ചാം തരത്തിലെ മലയാളം പാഠപുസ്തകത്തിൽ സുഗതകുമാരി ടീച്ചറുടെ 'കിളിനോട്ടം' എന്ന പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ മാസിക പ്രയോജനപ്പെട്ടു. കേരളത്തിൽ ഇത്രയധികം പക്ഷികൾ ഉണ്ടോ എന്ന് കുട്ടികൾക്ക് സംശയം. ഓരോ പക്ഷികളുടെ ഫോട്ടോകൾ കാണുമ്പോഴും കുട്ടികളുടെ സന്തോഷവും അത്ഭുതവും പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. കുട്ടികൾ, അധ്യാപകർ തുടങ്ങി പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും കൂട് മാസിക പ്രയോജനം ചെയ്യും.
രാജേഷ് മാസ്റ്റർ, ചെമ്മലശ്ശേരി, പുലാമന്തോൾ

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള കൂടുതൽ പംക്തികളും പേജുകളും വൈകാതെതന്നെയുണ്ടാവും എന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു തുടങ്ങിയിട്ട് കാലമേറെയായി. പക്ഷേ, ഇതുവരെ അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളൊന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ

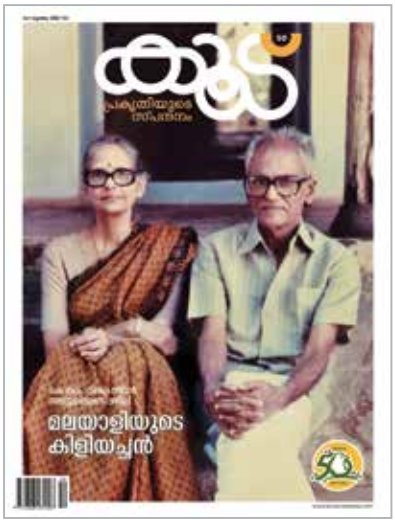

പുസ്തകം ശ്രദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ മാത്രമേ ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമാവൂ എന്നാണ് ഒരു അധ്യാപകനായ എനിക്കു തോന്നുന്നത്. സ്കൂളുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വ്യത്യസ്തമായ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ കൂടുതൽ കുട്ടികളിലേക്കെത്തിക്കുക വഴി അവർക്ക് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള താൽപര്യം ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പാക്കാൻ സഹായകമാവും.
സെബാസ്റ്റ്യൻ ജോസ്, കീഴില്ലം, പെരുമ്പാവൂർ

ഓൾഡ് ഈസ് ഗോൾഡ്

കൂട് മാസികയുടെ വോള്യം 2 (2014 മെയ് മുതൽ 2015 ഏപ്രിൽ വരെയുള്ള ലക്കങ്ങൾ, പ്രത്യേക ചിത്രശലഭപതിപ്പടക്കം), വോള്യം 3 (2015 മെയ് മുതൽ 2016 ഏപ്രിൽ വരെയുള്ള ലക്കങ്ങൾ), വോള്യം 4 (2016 മെയ് മുതൽ 2017 ഏപ്രിൽ വരെയുള്ള ലക്കങ്ങൾ, ഇന്ത്യയിലെ സസ്തനികൾ പ്രത്യേക പതിപ്പടക്കം) എന്നിവ മനോഹരമായി ബൈന്റ് ചെയ്തത് ലഭ്യമാണ്. ഓരോ വോള്യത്തിനും 500 രൂപ+ 100 രൂപ പോസ്റ്റേജ്. വിളിക്കുക: 7559904602 സുനിൽകുമാർ.

വായിക്കേണ്ട വരികൾ

നമ്മ്ക്ക് അവകാസമുള്ള മണ്ണും വെള്ളവും കാറ്റും ഇഷ്ടപ്പടി കിട്ടാത്ത നാട്ടില് ഞങ്ങ്ള്ക്ക് സുതന്തറം ഉണ്ട് പറയണതില് എന്താണ് കാര്യം? ഞങ്ങളൊക്കെ ഇപ്പഴും അടിമികള് തന്നേണ്. മതിരം തിന്നാലും കൊടി നാട്ടിയാലും ജെയ്ജെയ് പറഞ്ഞാലും സുതന്ത്റം ആകുമോ?

മയിലമ്മ,
'മയിലമ്മ: ഒരു ജീവിതം',
മാതൃഭൂമി ബുക്സ്

കവർ ചിത്രം

മ്ലാവ് (Sambar Deer)

ഇന്ത്യയിലെമ്പാടും കണ്ടുവരുന്ന വലിയ ഒരിനം മാനാണ് മ്ലാവ്. സിംഹം, കടുവ, കാട്ടുനായ് എന്നിവയുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഇരയാണ്. ആണിന് ഒരു മീറ്റർ വരെ നീളമുള്ള കൊമ്പുകളുണ്ട്. 16-20 വർഷങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആണുങ്ങൾ കൂടുതലും ഒറ്റയ്ക്കു കഴിയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

Photo/ Dileep Chandran
Cover Design/Acko

നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അറിയിക്കുക

കൂട് മാസിക, അമ്മൻ കോവിൽ റോഡ്,
കോട്ടപ്പുറം, പൂത്തോൾ പി.ഒ., തൃശ്ശൂർ 680004
koodumasika@gmail.com
facebook.com/KooduMagazine

പരാജയം കുടിച്ച് കൊക്കകോള...

ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 13-ന് കൊക്കകോള കമ്പനി സുപ്രീം കോടതിയിൽ കൊടുത്ത സത്യവാങ്മൂലം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചതായിരുന്നു. പ്ലാച്ചിമടയിൽ ഇനി കമ്പനി തുറക്കാൻ ഉദ്ദേശമില്ലെന്നായിരുന്നു കൊക്കകോള സുപ്രീം കോടതിയെ അറിയിച്ചത്. 2002-ൽ തുടങ്ങിയ പ്ലാച്ചിമട സമരം 15 വർഷമെത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ ഇത് ഒരു ചരിത്ര മുഹൂർത്തമാണ്. കൊക്കകോള എന്ന ബഹുരാഷ്ട്രഭീമൻ, ദുരിതങ്ങളുടെ കയ്പുനീർ കുടിച്ച ആദിവാസികളടക്കമുള്ള ഒരു ജനതയുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കു മുൻപിൽ തോറ്റ് പിൻവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ ബാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പിൻമാറ്റം എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. 216 കോടി രൂപക്കു തുല്യമായ ദുരിതങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തം അവരിപ്പോഴും ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. നഷ്ടപരിഹാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ട്രൈബ്യൂണൽ ബിൽ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നും തുടർച്ചയായി തിരിച്ചുവന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഇത്തരം കമ്പനികളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ എങ്ങുമെത്തിയിട്ടില്ല. ഇതിനൊന്നും ഒരു തീരുമാനമാക്കാതെ അവർക്കെങ്ങനെ കൈകഴുകി പോകാൻ കഴിയും?

കുടിവെള്ളമൂറ്റിയെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ നിസ്സഹായത, മണ്ണും വെള്ളവും വായുവും മലിനമാക്കപ്പെട്ട ഒരു നാടിന്റെ അതിജീവനത്തിനായുള്ള പിടച്ചിൽ - അതായിരുന്നു പ്ലാച്ചിമടയിൽനിന്നും വിശ്വമാകെ എത്തിപ്പെട്ട പോരാട്ട പരമ്പരകളിലൂടെ ലോകം മുഴുവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

കുടിവെള്ളമൂറ്റിയെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ നിസ്സഹായത, മണ്ണും വെള്ളവും വായുവും മലിനമാക്കപ്പെട്ട ഒരു നാടിന്റെ അതിജീവനത്തിനായുള്ള പിടച്ചിൽ - അതായിരുന്നു പ്ലാച്ചിമടയിൽനിന്നും വിശ്വമാകെ എത്തിപ്പെട്ട പോരാട്ട പരമ്പരകളിലൂടെ ലോകം മുഴുവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. 2002 മുതൽ, കഴിഞ്ഞ 15 വർഷങ്ങളായി പ്ലാച്ചിമടയിലുള്ളവർ നടത്തിയ സമാധാന സമരം കേരളത്തിന്റെ പാരിസ്ഥിതിക ചരിത്രത്തിലെ ഐതിഹാസികമായ ഒരേടാണ്. ലോകരാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണകൂടങ്ങളെപ്പോലും നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര കോള ഭീമനാണ് എതിരാളി എന്നത് പെരുമാട്ടിയിലെ ആദിവാസികളെയും പ്രാദേശിക ജനതയെയും തെല്ലും തളർത്തിയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ ഭേദമെന്യേ രാഷ്ട്രീയ-പാരിസ്ഥിതിക-സാസ്കാരിക കേരളം മുഴുവൻ പ്ലാച്ചിമടക്ക് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി നാലു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ 2004-ൽ കൊക്കകോള കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുമ്പോഴേക്കും ആ നാട് ആകെ നശിച്ചു പോയിരുന്നു. ഇരകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ട്രൈബ്യൂണലടക്കമുള്ള ആവശ്യങ്ങളുന്നയിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നുവന്ന സമരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലുണ്ടായ നാഴികക്കല്ലാണ് കോക്കിന്റെയീ പിൻമാറ്റം. കൊക്കകോള പിൻവാങ്ങിയാലുമില്ലെങ്കിലും സ്വന്തം വെള്ളവും മണ്ണും മലിനമാക്കി കടന്നുകളഞ്ഞവർക്കെതിരേയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ പോരാട്ടങ്ങൾ ഇനിയും തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും, പരിഹാരം കാണുംവരെ.

ഭൗമാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ഏറ്റവുമധികം കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് ബഹിർഗമിപ്പിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ മുൻനിരയിലുള്ള അമേരിക്കയുടെ പാരീസ് കരാറിൽ നിന്നുള്ള പിൻമാറ്റം ആഗോളതലത്തിൽ അര ഡിഗ്രിയോളം താപനില ഉയർത്തുമെന്നാണ് കണക്കുകൾ പറയുന്നത്. മറുവശത്ത്, കരാറിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അന്ധമായ വികസനാർത്തിയിൽ ഇന്ത്യയും ചൈനയുമൊന്നും ആഗോള താപനത്തിനു തടയിടാനായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നുംതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ല. അതിരപ്പിള്ളിയും നർമ്മദയുമടക്കം പാരിസ്ഥിതിക-സാമൂഹ്യ വിപത്തുക്കളുണ്ടാക്കുന്ന പദ്ധതികളുമായി മുൻപോട്ടു പോകാനുള്ള തത്രപ്പാടിലുമാണ്. ആര് ആരെ കുറ്റം പറയും എന്നത് തികച്ചും കൗതുകകരമായൊരു ചോദ്യമാണ്.

പ്ലാച്ചിമടയിൽനിന്നുള്ള കൊക്കകോളയുടെ പിന്മാറ്റ വാർത്ത വന്ന് നാലു ദിനങ്ങൾക്കകം മറ്റൊരു തീയതി അതിരപ്പിള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച് നിർണ്ണായകമായിരുന്നു. അതിരപ്പിള്ളി ജലവൈദ്യുത പദ്ധതിക്കു കേന്ദ്ര വനം-പരിസ്ഥിതി മന്ത്രാലയം നൽകിയിരുന്ന പാരിസ്ഥിതികാനുമതിയുടെ കാലാവധി 2017 ജൂലൈ 17-ന് അവസാനിച്ചു എന്നതാണ് അത്. 2007-ൽ അഞ്ചു വർഷത്തേക്കുള്ള കാലാവധിയിൽ നൽകിയ പാരിസ്ഥിതികാനുമതി 2012-ൽ അഞ്ചു വർഷത്തേക്കു കൂടി ദീർഘിപ്പിച്ചു നൽകുകയായിരുന്നു. മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടിലേറെയായി നടന്നുവരുന്ന, പദ്ധതിക്കെതിരേയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളാണ് ചാലക്കുടിപ്പുഴയെ ഇപ്പോഴും ഒഴുകാനനുവദിക്കുന്നത്.

എഡിറ്റർ

എഡിറ്റർ
മുരളീധരൻ വി.

അസോസിയേറ്റ് എഡിറ്റർ
സി. താജുദ്ദീൻ

എഡിറ്റർ ഓഫ് ഫോട്ടോഗ്രാഫി
ഡോ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുളിക്കൽ
ദിലീപ് അന്തിക്കാട്

സബ് എഡിറ്റർ
സന്ദീപ് ദാസ്
വി.കെ. സുനിൽകുമാർ

ആർട്ട് ഡയറക്ടർ
അക്കോ

ഡിസൈനർ
ജോ തയ്യിൽ

ടെക്നിക്കൽ സപ്പോർട്ട്
അബു ബിലാൽ
സിവീഷ് ശിവരാമൻ

ഉപദേശക സമിതി
പ്രൊഫ. ഇ. കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ
ഡോ. പി.എസ്. ഈസ
ഡോ. പി.ഒ. നമീർ
ഡോ. മുഹമ്മദ് ജാഫർ പാലോട്ട്
പ്രവീൺ ജെ
സുഹാസ് കേച്ചേരി

പ്രതിനിധികൾ
ഖത്തർ: നൗഫൽ പതരി
യു.എ.ഇ: സേതുമാധവൻ
ഫൈസൽബാവ
ബഹ്റൈൻ: പ്രേംജിത്ത് നാരായണൻ
സുനിൽ ഓണംകുളം

Volume 5, Issue 4
Kootu Prakrithiyude Spandanam
August 2017

Printed and Published by Muraleedharan V., Veluthamessery, Cheruvaloor P.O., Thrissur 680308, on behalf of Muraleedharan V., and Printed at Nirmala HiPrint, Ayyanthole, Thrissur and published at Amman Kovil Road, Kottappuram, Poothole PO, Thrissur District, Kerala 680004

കൂട് മാസിക, അമ്മൻ കോവിൽ റോഡ്
കോട്ടപ്പുറം, പൂത്തോൾ പി.ഒ., തൃശ്ശൂർ 680004
+91 9495504602
koodumasika@gmail.com
koodumasika.com

കൂടിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ലേഖകരുടേത് മാത്രം. പരസ്യങ്ങളിലെ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് കൂട് മാസിക ഉത്തരവാദിയായിരിക്കില്ല.

ഉയരങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കടൽക്കാഴ്ചകൾ...

തകർപ്പൻ ഷോട്ടുകൾകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ ഫുട്ബോളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച സി.കെ. വിനീതിന്റെ മറ്റൊരു വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന 'ഷോട്ട്'! ലക്ഷദ്വീപിലെ കവരത്തിയിലുള്ള ലൈറ്റ് ടവറിൽനിന്നുള്ള ഈ ദൃശ്യം കടലിന്റെ മാസ്മരികമായ നിറഭേദങ്ങളുടെ മനോഹരമായ ഫ്രെയിമാണ്. കാൽപ്പന്തുകളിയുടെ ത്രസിപ്പിക്കുന്ന വേഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രകൃതിയുടെ നിറഭേദങ്ങളിലേക്കുള്ള വിനീതിന്റെ പകർച്ച.

Photo: C K Vineeth

Camera: iphone 6

Madhuraj

പ്ലാച്ചിമട
ചരിത്രം
പിന്നോട്ടെഴുതുമ്പോൾ...

കൊക്കകോള എന്ന ബഹുരാഷ്ട്രഭീമൻ പരാജയപ്പെട്ട് പ്ലാച്ചിമടയിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങുമ്പോൾ, അതിന്റെ കാരണവും ചരിത്രവും തെരയുമ്പോൾ തീർച്ചയായും മുൻപോട്ടു വരേണ്ടത് ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമര ചരിത്രം തന്നെയായിരിക്കണം. വിശുദ്ധമായ ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ തെളിനീരുറവകളിൽനിന്ന് തുള്ളിയൊഴിയാതെ ജലമൂറ്റിയെടുത്തപ്പോൾ, അവശേഷിപ്പുകളിലേക്ക് മാലിന്യം നിറച്ചൊഴുക്കിയപ്പോൾ; അതിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തുവാൻ നിരുപാധികം മുന്നിട്ടിറങ്ങിയവരുടെ ചരിത്രം തന്നെയാണത്. ആ പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഉപ്പു കലർന്ന വിയർപ്പിന്റെ ശക്തിയിൽതന്നെയാവണം 'പ്ലാച്ചിമട' എന്ന മുന്നോട്ടു വളരേണ്ട ചരിത്രം ഇനി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ...

വി.കെ. സുനിൽകുമാർ

എത്തറ വലിയ പണക്കാരായാലും ജീവൻ പോകുമ്പോ ഇത്തിരി കുടിവെള്ളം അവരുടെ വായിലൊഴിച്ചിട്ടേ ജീവൻ പോകൂ.

പ്ലാച്ചിമടയിൽ നിന്ന് കന്നിയമ്മ (90 വയസ്സ്)

കൊക്കോകോള കമ്പനി; ഞാൻ എന്തക്കയോ പറയണം. ഏക്ക് അറിഞ്ഞത് പറയാം അറിയാത്തത് പറയാൻ പറ്റില്ല; അതിലൊരു തെറ്റുണ്ടെങ്കില്, ഞാൻ പറയുന്നതിലൊരു തെറ്റുണ്ടെങ്കില് നിങ്ങളത് ഏറ്റെടുക്കണം.

ആദ്യത്തേത് പറയാം. ഈ കമ്പനി കെട്ടിയിട്ടത് ഞങ്ങ മൊതലാളിടെ ഭൂമിയാണത്. ഞങ്ങ ഒരു പത്തു-പതിനഞ്ച് കുടുംബക്കാര് അവിടെതന്നെ ങ്ങക്ക് പണിയൊണ്ടാരുന്നു. അവിടെ പണിചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കൊടുമയോ ബുദ്ധിമുട്ടോ ഒന്നും വരില്ല. അവിടുന്ന് പണി ശെയ്ത് വരുമ്പോ ശകലം വെറക് കൊണ്ടുവരും. പിന്നൊരിക്കൽ വരുമ്പോ ഒരു കൊടം വെള്ളം കൊണ്ടുവരും. അങ്ങനെ പണി ശെയ്ത് വരുമ്പോൾ പത്ത് രൂപ കടം വാ

പത്ത് ദിവസം ഞങ്ങ ഈ തള്ളമാര് മൂന്നാള് പോയി ജയിലികെടന്നു. ഞങ്ങക്ക് പേടിയില്ല. കുടിവെള്ളം ചോദിച്ചതിനല്ലെ ഞങ്ങളെ ജയിലിലിട്ടത്. ഇപ്പ എന്തായി? ഞങ്ങ ജയിലിപ്പോയതും എഴുതിക്കൊടുത്തതുമൊക്കെ ഞങ്ങ ജയിച്ചു.

ങ്ങിയാലും ഞങ്ങൾക്ക് പേടിയില്ല. അങ്ങനെരിക്കുമ്പോ മൊയ്ലാളിമാർക്ക് ഇത്തറി കടമായി. അത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല ഞങ്ങളെകൊണ്ട് മൊയലാളിമാരാരും ഞങ്ങളെകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പോ അവർക്ക് കടം വീട്ടാൻ വഴിയില്ല. അതിനുവേണ്ടി ഭൂമിയെ കൊടുത്തു. ഭൂമികൊടുത്ത് ഒഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോഴാണ് നമ്മോട് പറഞ്ഞത് - 'ഭൂമി കൊടുത്തു. ഞങ്ങളിനെ തറവാട്ട് വീട്ടി പോണം, നമ്മടെ ഭൂമീല് എന്നെ പോലെ നിങ്ങക്ക് പണി തരാനൊള്ള കമ്പനിയാണ് ഇവടെ കെട്ടുന്നത് നിങ്ങ ദൂരത്തൊന്നും പോണ്ടന്ന് മൊതലാളിമാര് ഞങ്ങളെകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ശരി; തെന്നെ അവറുക്ക് ഒരു കാലദോഷം വന്നു വിറ്റുപോണു ശരിതന്നെ. നമ്മയെന്തെങ്കിലും പറയാൻ പറ്റണില്ല. പിന്നെ ഈ കമ്പനി വന്നു വണ്ടികളൊക്കെ വന്നു. കുഞ്ഞിമക്കളൊക്കെ കളിച്ചു വളർന്നു. ഞങ്ങളതൊക്കെ നോക്കി കണ്ടു. ഞങ്ങള് ആദിവാസിക്കാര് ബടെ പണിക്ക് ചെന്നപ്പോ പത്തില് പഠിക്കാത്തവർക്ക് അവിടെ പണികൊടുക്കില്ലാന്ന് പറഞ്ഞു. അന്നേക്ക് അന്നോട് സമ്പാദിച്ച് കൊണ്ടോയ് കഴിയുന്ന ഞങ്ങക്ക് എന്നാ പഠിപ്പ്? ഞങ്ങടെ മുത്തച്ഛൻമാർക്ക് എന്തായിരുന്നു പണി? വേലികെട്ടാനൊരു കമ്പി. കയ്യിലൊരു കൊടുവാളുമായിരുന്നു അവർക്കൊ

Madhuraj

ണ്ടായിരുന്നത്. അതായിരുന്നു അവർ പഠിത്ത പഠിപ്പ്. പിന്നെ ഞങ്ങക്കെന്നാ പഠിപ്പ്. ആർക്കും സ്വത്തുമില്ല, മൊതലുമില്ല. അതേ വാഴ്വ് തന്നെ ഞങ്ങടേയും ഞങ്ങക്ക് പഠിത്തം വെക്കാനൊന്നും വഴിയില്ല. അപ്പ ഞങ്ങമക്കയൊന്നും പഠിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങയാരും അവിടെ പണിക്ക് പോയില്ല... പലരും അതില് പണിക്ക് പോയി. ഞങ്ങയാരും പോയില്ല.

ഞങ്ങക്ക് കുടിവെള്ളം വേണം. ഞങ്ങ കുടിവെള്ളത്തെ മുട്ടിച്ച്, ഞങ്ങ ഭൂമി മരുഭൂമിയാക്കി ഞങ്ങക്ക് പണിയില്ലാതാക്കി അപ്പോ ഞങ്ങക്ക് പണി വേണ്ട, ഞങ്ങക്ക് കുടിവെള്ളം തന്നെ വേണോന്ന് പറഞ്ഞ് ഞങ്ങ സമരം പിടിച്ചു. സത്തു പോയ മയിലമ്മ, ഞങ്ങ ഈ പിള്ളേരെക്കെത്തന്നെ സമരം പിടിച്ചു. പോലിച്ചുകാരൊക്കെ വന്നു. അവരെകൊണ്ട് ഞങ്ങക്ക് ശണ്ടക്ക് പോകാനൊക്കുവോ? ഞങ്ങളെ കൊന്നാലും ശരി ഞങ്ങ ഇവിടെ തന്നെയൊണ്ടാകും. കുടിവെള്ളം തന്നിട്ട് വേണമെങ്കി നിങ്കടെ വണ്ടി കൊണ്ട് പോകി. എത്തറ വലിയ പണക്കാരായാലും ജീവൻ പോകുമ്പോ ഇത്തിരി കുടിവെള്ളം അവരുടെ വായിലൊഴിച്ചിട്ടേ ജീവൻ പോകൂ. ഈ സ്വത്തൊക്കെ കൂടെ തെണ്ണോക്കൂടെ എറക്കാനൊന്നും പറ്റില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ നമ്മള് ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പെട്ടു മകനെ. ഒള്ളത് പറയണമല്ലോ ഞങ്ങ ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പെട്ടു. പത്ത് ദിവസം ഞങ്ങ ഈ തള്ളമാര് മൂന്നാള് പോയി ജയിലികെടന്നു. ഞങ്ങക്ക് പേടിയില്ല. കുടിവെള്ളം ചോദിച്ചതിനല്ലെ ഞങ്ങളെ ജയിലിലിട്ടത്. ഇപ്പ എന്തായി? ഞങ്ങ ജയിലിപ്പോയതും എഴുതിക്കൊടുത്തതുമൊക്കെ ഞങ്ങ ജയിച്ചു. ഇനിയിപ്പം നാക്ക് നഷ്ടവരി വേണം. നഷ്ടവരി തന്നാപ്പോര. കമ്പനിനെ പൂട്ടി ശീലിട്ടിട്ട് പൈസ തന്നാ ഞങ്ങ വാങ്ങിക്കോണ്ട് പോകാം. ●

ഇനി നാം പറയേണ്ടത് തീർച്ചയായും കൊക്കകോള അങ്ങനെയങ്ങ് പോകാൻ വരട്ടെ എന്നു തന്നെയായിരിക്കണം...

ശരത്ത് എസ്.,
മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ

ഇപ്പോഴത്തെ സുപ്രീം കോടതി വിധി ആഹ്ലാദകരമായ ഒരു വിധിയായും അല്ലെങ്കിൽ കോളയുടെ ഒരു പിൻമാറ്റമായുമൊക്കെ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ശരിക്കും സുപ്രീം കോടതിയിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അത്ര ആഹ്ലാദകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല ഇപ്പോൾ കൊക്കകോളയുടെ കാര്യത്തിലും പ്ലാച്ചിമടയുടെ കാര്യത്തിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. കാരണം സുപ്രീംകോടതിയിൽ 2005-ൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബഞ്ചിൽ നിന്നും അപ്പീൽ പോയ കേസാണിത്. അതിൽ ഇതിനിടയിലൊന്നും വാദം നടന്നിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഏതാണ്ട് രണ്ടു വർഷമായിട്ട് ഈ കേസ് എടുക്കുമെന്നും വാദം നടക്കുമെന്നുമൊക്കെയുള്ള ഒരു സന്ദേശം സമരസമിതിയുടെ വക്കീലിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും കിട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 2005-നു ശേഷം ഒരുപാട് സംഭവ വികാസങ്ങൾ പ്ലാച്ചിമട സമരസമിതിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 2005-നു ശേഷം ഹൈപവർ കമ്മിറ്റി വന്നിട്ടുണ്ട്, പ്ലാച്ചിമടയിൽ 216 കോടി രൂപയുടെ നഷ്ടം കമ്പനിയുണ്ടാക്കിയതായി കണ്ടെത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനത്തൊരു നിയമനിർമ്മാണം നടക്കുന്നു. പ്ലാച്ചിമട ഇരകൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം കൊടുക്കുന്നതിനായി ഒരു ബില്ല് വരുന്നു. ആ ബില്ല് കേന്ദ്രത്തിന്റെ അനുമതിയില്ലാതെ തിരിച്ചയക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ഒരുപാട് തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ 2005-നു ശേഷം പ്ലാച്ചിമട വിഷയത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനോടൊപ്പംതന്നെ ജലവിനിയോഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരുപാട് നിയമനിർമ്മാണങ്ങളും ഇതിനുശേഷം

കൊക്കകോള ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കൽ സമരം

ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായി തോന്നുന്നത് നിലവിലുള്ള കേസുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിലും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉയർന്നു വന്ന എല്ലാ നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങളും തുടരും എന്നെഴുതി ചേർത്തിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. അതൊരു നല്ല നീക്കം തന്നെയാണ്. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കൊക്കകോള പല കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടേനെ. ഇതുന്നയിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ മറ്റ് കോടതികളെ സമീപിക്കാവുന്ന ഒരു സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് അനുകൂലമായ ഒരു

ഇപ്പോഴത്തെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായി തോന്നുന്നത് നിലവിലുള്ള കേസുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിലും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉയർന്നു വന്ന എല്ലാ നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങളും തുടരും എന്നെഴുതി ചേർത്തിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്.

കാര്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, ഈ വിധിയിലൂടെ കോളയുടെ തന്ത്രപരമായ ഒരു നീക്കം എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, നമ്മൾ കരുതിയിരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും കോടതിയിൽ വാദം നടക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവിടെ ഉന്നയിക്കാൻ പറ്റിയിട്ടില്ല എന്നതാണ്. ജലചൂഷണം സംബന്ധിച്ച് ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന വിഷയമായ പഞ്ചായത്തിന്റെ അധികാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ പൊതുവായിട്ട് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പരിസ്ഥിതി സംബന്ധമായിട്ടുള്ള എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും പഞ്ചായത്ത് ഒരു ലൈസൻസിങ്ങ് അതോറിറ്റിയായിട്ട് നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പഞ്ചായത്തുകളുടെ അത്തരം അധികാരങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ഇത് പലതരത്തിലും മറികടക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ പ്ലാച്ചിമട വിഷയത്തിൽ പഞ്ചായത്തിന്റെ അധികാരം സംബന്ധിച്ച് ഒരു വാദമെങ്കിലും നടക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ അത് നമുക്ക് അനുകൂലമായ ഒരു വിധിയാണെന്ന് പറയാൻ പറ്റുമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു വലിയ പരാജയം തന്നെയാണ്. അത് കൊക്കകോള കമ്പനിയുടെ തന്ത്രപരമായ ഒരു നീക്കമായി തന്നെ മനസ്സിലാക്കണം. ഒരു പക്ഷേ, അവർ ഭയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് കാരണം കോളയുടെ അവസ്ഥ ഇപ്പോൾ വളരെ ദുർബ്ബലമാണ്. ഇത്തരമൊരു വിഷയത്തിൽ ഇരകൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാനായിട്ട് ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ രൂപീകരിക്കുക എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് അത്ര നിസ്സാരമായ കാര്യമൊന്നുമല്ല. അതോടൊപ്പംതന്നെ മലിനീകരണ നിയന്ത്രണ ബോർഡിന്റെ യടക്കം പല സർക്കാർ ഏജൻസികളുടെയും തെളിവുകൾ കോളക്കെതിരായുണ്ട്. എന്നാൽ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ കാര്യത്തിലെന്ന പോലെ എല്ലാ ഘട്ടത്തിലും കോള ഇതിനെയൊക്കെ ചലഞ്ച് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും പ്ലാച്ചിമട ദുരന്തങ്ങളുടെ ബാധ്യത അവർ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ കമ്പനിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലപാട് കുറ്റമേറ്റെടുക്കാതെയുള്ള ഒരു പിൻമാറ്റമായേ കാണാനാകുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ കോള പിൻമാറേണ്ട എന്നുതന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു പറയേണ്ടിവരിക. കോളകമ്പനി അവിടെ ചെയ്ത കോർപ്പറേറ്റ് കുറ്റങ്ങൾക്ക് കുറ്റവിചാരണ നടത്തിയിട്ടു വേണം പ്ലാച്ചിമടയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ. പ്രസിഡന്റിന്റെ അനുമതി ലഭിക്കാത്ത വിധത്തിൽ കേന്ദ്രം തിരിച്ചയച്ച ട്രൈബ്യൂണൽ ബിൽ വീണ്ടും റീസബ്മിറ്റ് ചെയ്ത് നടപ്പിലാക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാശക്തി സംസ്ഥാന സർക്കാർ കാട്ടുക തന്നെ വേണം. കാരണം കേരള നിയമ സഭയിൽ ഐക്യകണ്ഠേന പാസാക്കിയ ഒരു ബില്ലിന് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഏറെ അപമാനകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ബിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾ സംസ്ഥാന സർക്കാർ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ●

ജനങ്ങളുടെ കൂടുതൽ ശക്തമായ ഒരു ഉണർവ്വിലൂടെ മാത്രമേ ഇതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാവൂ. ഇനി തുറക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്ന് സുപ്രീം കോടതിയിൽ പറഞ്ഞെങ്കിലും പൂർണമായ നഷ്ട പരിഹാരം നൽകാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

ആസൂത്രിതമായ കോർപ്പറേറ്റ് കൊള്ള

മധുരാജ്, മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ

2002-ൽ പ്ലാച്ചിമടയിൽ എൻ.എ.പി.എം.ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നത് വലിയൊരു ബഹുജന മുന്നേറ്റമായിരുന്നു. അതിനുശേഷം സമരത്തിന് വലിയ വഴിത്തിരിവുകളുണ്ടായി. വളരെ വലിയ രീതിയിലുള്ള കോർപ്പറേറ്റ് കൊള്ളക്കുശേഷം കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടി വന്നു. എങ്കിലും സമരം തുടർന്നു. കമ്പനിയും കൂട്ടരും വളരെ ആസൂത്രിതമായി ഇതു ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മൾ, നമ്മുടെ സർക്കാരുകൾ, നമ്മുടെ സിസ്റ്റം ഒക്കെ വെറുതേ നോക്കി നിൽക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ വലിയ പ്രതിഷേധമുണ്ടായപ്പോൾ ഒരു രക്ഷയുമില്ലാതെ അടച്ചുപൂട്ടി പോകേണ്ടി വന്നു എന്നതാണു യാഥാർത്ഥ്യം. അതിനുശേഷം ഞാൻ പലപ്പോഴും അവിടങ്ങളിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. അവിടത്തെ ജലലഭ്യതയും കൃഷിയുമൊക്കെ ഇപ്പോഴും തകരാറിലായി നിൽക്കുകയാണ്. അതിനെ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമവും അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കൃഷിയും കൈത്തൊഴിലുമൊക്കെയായി ജീവിക്കുന്നവരാണ്, പിന്നോക്കക്കാരാണ്, വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും അധികമില്ലാത്തവരാണ്, പ്രകൃതിയോടൊട്ടി നിൽക്കുന്നവരാണ്. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളിൽ

സർക്കാരുകൾ ഇവിടെയുണ്ട് എങ്കിലും അവർ ജനങ്ങൾക്ക് നിതി ലഭ്യമാക്കാനല്ല, മറിച്ച് കൊള്ള നടത്തിയതിനു ശേഷം കോർപ്പറേറ്റുകളെ തടിയൂരാൻ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ എന്നത്. സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബിൽ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് പല തവണ അയച്ചെങ്കിലും രാഷ്ട്രപതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അതു വരുന്നതേയില്ല. ജനങ്ങൾ നിത്യദുരിതത്തിൽ നിൽക്കുക എന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരു മാറ്റവുമില്ല. സർക്കാരുകൾ ഇവിടെയുണ്ട് എങ്കിലും അവർ ജനങ്ങൾക്ക് നീതി ലഭ്യമാക്കാനല്ല, മറിച്ച്

കൊള്ള നടത്തിയതിനുശേഷം കോർപ്പറേറ്റുകളെ തടിയൂരാൻ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യാതൊരു പരിക്കുമില്ലാതെ അവർക്കിവിടെനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു പോകാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെമാത്രമല്ല. കാസർഗോടും എൻഡോസൾഫാൻ ഇരകൾ ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുകയാണ്. കൊള്ള നടത്തി നാശം വിതച്ച് പോയവരിൽനിന്നും നഷ്ടപരിഹാരം ഈടാക്കാനായി ജനങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും കൂടുതൽ സമ്മർദ്ദമുണ്ടാകണം. ജനങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങളല്ല കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ ആവശ്യങ്ങളാണ് സർക്കാരുകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രധാനം. കാസർഗോടായാലും പ്ലാച്ചിമടയായാലും മാറിമാറി വരുന്ന സർക്കാരുകൾ പ്രദേശവാസികളായ ജനങ്ങളോടു കാട്ടിയിട്ടുള്ള വഞ്ചന, ഓരോ സമരങ്ങൾ വരുമ്പോഴും സർക്കാരുകൾ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി ആ സമരങ്ങളെ തകർക്കുകയും, പിന്നീട് വീണ്ടും സമരങ്ങൾ വരുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞ് അതിൽനിന്നും തടിയൂരുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് കാലങ്ങളായി കണ്ടുവരുന്നത്. പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമവും സർക്കാരുകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാവുന്നില്ല. സർക്കാരുകളുടെ ഒരു പൊതുസ്വഭാവമാണ് അതെന്നാണ് കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ജനങ്ങളുടെ കൂടുതൽ ശക്തമായ ഒരു ഉണർവ്വിലൂടെ മാത്രമേ ഇതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാവൂ. ഇനി തുറക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്ന് സുപ്രീംകോടതിയിൽ പറഞ്ഞെങ്കിലും പൂർണമായ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ആ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ മുന്നിലേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഒരു ഇച്ഛാശക്തി സർക്കാരുകൾ കാണിക്കുന്ന രീതിയിൽ നമ്മൾ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കണം. ●

Madhuraj

ലോകത്തിന്റെ ദാഹം തീർക്കാനായി തുനിഞ്ഞിറങ്ങിയ കമ്പനി കവർന്നെടുത്തത് ഒരു നാടിന്റെ ശുദ്ധജലം മാത്രമായിരുന്നില്ല, ആ മണ്ണിന്റെ ജീവനും ആത്മാവും കൂടിയായിരുന്നു.

പ്ലാച്ചിമടയിൽ നിന്ന് ഭാഗ്യം (58 വയസ്സ്)

ഈ കമ്പനി വരണേന് മുമ്പ് നല്ല ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു ഇത്. ഞങ്ങളൊക്കെ ഇവിടെ ജനിച്ച് വളർന്ന് ഈ മണ്ണിൽ പണിയെടുത്ത് സുഖമായി ജീവിച്ചവരാണ്. ഞങ്ങടെ കെണറുകളിലൊക്കെ പനിനീരുപോലത്തെ വെള്ളമായിരുന്നു ഒണ്ടായിരുന്നത്. ഈ കമ്പനി കെട്ടി കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒരാറ് മാസമങ്ങ് ആകുമ്പഴ് കെണറ്റിലെ വെള്ളങ്കള്ക്കൊക്കെ ഒരു മാറ്റമാണ്. ആളുകള്ക്ക് ഒക്കെ ഓരോ സൂക്കേട് വരാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെയായപ്പോ ഞങ്ങള്ക്ക് ഒക്കെ വെഷമമായി. അങ്ങനെ ഞങ്ങള് ഞങ്ങടെ വെള്ളം കുടിക്കാതെകണ്ടായി. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വെള്ളം പച്ചക്കളറായി ചെലനേരം ചോപ്പ് കളറായി. അങ്ങനെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും... ഇത്തരം വാക്കുകൾ തുടരുന്നുണ്ട്. ഇവയ്ക്ക് എണ്ണിയാൽ ഒടുങ്ങാത്തവിധം തുടർച്ചകളുണ്ട്... ●

ഞങ്ങൾക്കൊന്നുമറിയില്ല എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞ് തങ്ങളെ തന്നെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ ഇവർ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ വിശുദ്ധമായ അറിവിന്റെ തെളിമക്ക് മുൻപിൽ ആർക്കാണ് പതറാതിരിക്കുവാനാവുക?

പ്ലാച്ചിമടയിൽനിന്നും കവിത (30 വയസ്സ്)

ഞങ്ങക്ക് ഈ കമ്പനി വന്നിട്ട് കൊക്കോകോളയാണോ മറ്റേ കമ്പനിയാണോ എന്നൊന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. ഞങ്ങക്ക് അത്രക്ക് വിവരമില്ല. ഞങ്ങ പഠിക്കാൻ പോണ കാലത്താണ് ഈ കമ്പനി ഇവിടെ വന്നത്.

ഞാൻ ജനിച്ചതും വളർന്നതും പഠിച്ചതുമൊക്കെ ഇവിടെതന്നെയാണ്. എനിക്കറിയുന്നത് പറയാം. രണ്ടായിരത്തി രണ്ടില് സമരം തൊടങ്ങി. അതിന് മുമ്പ് ഈ കമ്പനി വന്നശേഷം കൊറച്ച് കൊറച്ച് ഈ വെള്ളത്തിന്റെ ടേസ്റ്റ് മാറാൻ തൊടങ്ങി. വെള്ളം കുടിക്കാൻ പറ്റാതായി. കുടിച്ചാ വയറ് വേദനയാണ്. ചോറ് വെക്കാൻ പറ്റില്ല. ചോറ് വെച്ചാ ചുണ്ണാമ്പുപോലെയാകുന്നു. വെള്ളം ചൂടാക്കിയാ ആ ചട്ടീലങ്ങനെ വെള്ള കളറില് പൊടി പോലെയുണ്ടാകും. അങ്ങനെയാണ് രണ്ടായിരത്തി രണ്ടിൽ ഈ സമരഷന്തലിൽ ഞങ്ങൾ സമരം തൊടങ്ങണത്. ഞങ്ങക്ക് ഞങ്ങളുടെ കുടിവെള്ളത്തിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ കൊക്കോകോള ഞങ്ങക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം തന്നിട്ടെ പോകാവു. എത്ര കെണറാണ് ഞങ്ങക്ക് നഷ്ടമായത്. ഒരു വീട്ടിലെയും വെള്ളം കുടിക്കാൻ പറ്റാതായി. കമ്പനീന്ന് വണ്ടിവെള്ളം വിട്ടിട്ടൊണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ വണ്ടിവെള്ളം ഞങ്ങ കുടിക്കാറേ ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നെ ബ്ലോക്കീന്ന് പാസായിട്ട് വെള്ളം വന്നു. അന്നേരവും പിള്ളേരൊക്കെ സ്കൂളിൽ പോണത് നിർത്തീട്ടാണ് വെള്ളം പിടിക്കണത്. അല്ലെങ്കിൽ മുതിർന്നവര് പണിക്ക് പോകാതെ വീട്ടിലിരിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ അന്നത്തെ ദിവസം വെള്ളമില്ല. അത് കൂടാതെ പൈപ്പിടുമ്പോ മുറായിരം കൊടുത്തു. പിന്നെ മാസത്തിന് തൊണ്ണൂറ് രൂപ കൊടുക്കണം. ഞങ്ങടെ കുടിവെള്ളത്തെ മോഷ്ടിച്ചിട്ട് ഇപ്പോ പൈസകൊടുത്താണ് ഞങ്ങൾ വെള്ളം വാങ്ങികുടിക്കുന്നത്. കമ്പനി ഇവിടുന്ന് പോകുന്നത് വളരെ സന്തോഷമുള്ള കാര്യമാണ് പക്ഷേ, ഞങ്ങൾക്ക് തരാനുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം തരിക തന്നെ വേണം. ●

ലോകത്തെ മൊത്തം കോള കുടിപ്പിച്ച് മയക്കിയ കോക്ക് എന്ന ആഗോള ഭീമന് ഒരിക്കലും ഓർക്കാനിഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു ദിവസമായിരിക്കും 2017 ജൂലൈ 13 വെള്ളി. പ്ലാച്ചിമടയിൽ ഇനി കമ്പനി തുറക്കാൻ ഉദ്ദേശമില്ലെന്ന് സുപ്രീംകോടതിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അത് പ്ലാച്ചിമട സമര ചരിത്രത്തിലെ ഉജ്ജ്വലമായൊരു മുഹൂർത്തമായിരുന്നു. ദിനംപ്രതി ലക്ഷക്കണക്കിനു ലിറ്റർ ജലം ഊറ്റിയെടുക്കുകയും മണ്ണിനെയും വായുവിനെയും വെള്ളത്തെയും മലിനമാക്കുകയും ചെയ്ത് ഒരു പ്രദേശത്തെയും ആദിവാസികളടക്കമുള്ള ജനതയേയും ദുരിതങ്ങളിലേക്കു വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്ത കൊക്കകോള കമ്പനിക്കെതിരെ നടന്ന സമരപരമ്പരകളിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ചരിത്ര മുഹൂർത്തമാണിത്.

ജലസമരത്തിന്റെ നാൾവഴികളിലൂടെ

അറുമുഖൻ പത്തിച്ചിറ

2002 ഏപ്രിൽ 22-നാണ് പ്ലാച്ചിമടയിൽ കൊക്കകോളക്കെതിരെയുള്ള സമരം തുടങ്ങിയത്. ആദിവാസി ഗോത്രമഹാസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷയായിട്ടുള്ള സി.കെ. ജാനുവായിരുന്നു അത് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. 1998-ൽ കൊക്കകോള എന്ന ആഗോള ഭീമൻ ശീതളപാനീയങ്ങളുത്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള കമ്പനി തുടങ്ങാനായി 35 ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങുകയും തുടർന്ന് 2000 മാർച്ചിൽ പെരുമാട്ടി ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തിന്റെ അനുമതി വാങ്ങി 80 കോടിയോളം രൂപ ചെലവാക്കി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആറു മാസത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമുള്ള കെടുതികൾ പ്രദേശവാസികൾ അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. കോള നിർമ്മാണത്തിനുശേഷം വരുന്ന മലിനജലം ശുദ്ധീകരിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ പുറന്തള്ളാൻ പാടുള്ളൂ എങ്കിലും കമ്പനി അത് ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇങ്ങനെ പുറന്തള്ളുന്ന വെള്ളത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാഡ്മിയം, സിങ്ക്, ലെഡ് തുടങ്ങിയ ഖനലോഹങ്ങൾ അപകടകാരികളായിരുന്നു. കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള വിജ

Madhuraj

യനഗരം കോളനിയിലെ 115-ലധികം കുടുംബങ്ങളേയും പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള പ്ലാച്ചിമട കോളനിയിലെ മുന്നൂറിലധികം കുടുംബങ്ങളേയുമാണ് കമ്പനി ഏൽപ്പിച്ച ആഘാതം ഏറ്റവുമധികം ബാധിച്ചത്. ഉത്പാദനത്തിനുശേഷം അവശേഷിക്കുന്ന ഖരമാലിന്യം (solid waste) ജൈവവളമെന്ന പേരിൽ കർഷകർക്കു വിതരണം ചെയ്തു. ഒരു ട്രാക്ടർ ലോഡ് ഖരമാലിന്യം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനായി നാന്നൂറു രൂപയാണ് കോൺട്രാക്ടർക്ക് നൽകിയിരുന്നത്. ആ കോൺട്രാക്ടറാകട്ടെ അത് 600 രൂപ നിരക്കിൽ കർഷകർക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നിരുന്നു. ഖനലോഹങ്ങളടങ്ങിയിരുന്ന ഈ സ്ലഡ്ജ് കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ജലസ്രോതസ്സുകളെല്ലാം മലിനമായി. ദ്രവമാലിന്യം കമ്പനിക്കകത്തൊഴുക്കിയതിന്റെ ഫലമായി സമീപപ്രദേശങ്ങളിലെ ജലസ്രോതസ്സുകളും മലിനമായി. തദ്ദേശവാസികൾക്ക് കുടിക്കാനും കുളിക്കാനും അവിടുത്തെ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാതെയായി. വെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചാൽ ചൊറിച്ചിലും മറ്റ് അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും കുടിച്ചാൽ വയറുവേദന, ഛർദ്ദി എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യരുടെയും മറ്റു ജീവികളുടെയും ജീവിതം ദുരിതപൂർണ്ണമായി. മയിലമ്മയടക്കമുള്ളവർക്ക് സോറിയാസിസ് പോലെയുള്ള ചൊറിച്ചിലും മറ്റു ത്വക്രോഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വെള്ളത്തിൽ

ഇതോടെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന, കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എട്ടു കേസുകൾ തീർപ്പായതായി കണക്കാക്കാം. സർക്കാർ നഷ്ടപരിഹാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടികൾ വൈകാതെ തന്നെ തുടങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും സമരപരിപാടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ധാന്യങ്ങളൊന്നുംതന്നെ വേവില്ലായിരുന്നു. 15 ലക്ഷത്തിലധികം ലിറ്റർ വെള്ളമാണ് ദിനംപ്രതി കമ്പനി അവിടെനിന്നും ഊറ്റിയെടുത്തിരുന്നത്. അഞ്ചു ലക്ഷം ലിറ്റർ വെള്ളം മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നാണ് കമ്പനി പറഞ്ഞിരുന്നത്. ജലവും മണ്ണും മലിനമായതോടൊപ്പംതന്നെ കടുത്ത അന്തരീക്ഷ മലിനീകരണവും പ്രദേശവാസികളുടെ ജീവിതം ദുസ്സഹമാക്കി. അസഹ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധമായിരുന്നു പരിസരത്തെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നത്.

വിളയോടി വേണുഗോപാൽ രക്ഷാധികാരിയും ഞാൻ ജനറൽ കൺവീനറുമായി മുതലമടയിൽ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ ആദിവാസി സംരക്ഷണ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പെരുമാട്ടി, മീനാക്ഷിപുരം, വാളയാർ എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഞങ്ങൾ പ്ലാച്ചിമടയിലെത്തിയപ്പോഴാണ് കമ്പനി പരിസരപ്രദേശത്തുണ്ടാക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നത്. ഡോ. സതീഷ്ചന്ദ്രൻ, നിത്യാനന്ദ് ജയരാമൻ, ബി.ബി.സി. റേഡിയോ 4, സുനിതാ നാരായൺ തുടങ്ങിയവരുടെയൊക്കെ പഠനങ്ങളും പ്രചരണങ്ങളും ഇവിടത്തെ മലിനീകരണത്തിന്റെ ബാഹുല്യം പുറംലോകത്തെത്തിക്കുന്നതിന് വളരെയധികം സഹായകരമായിരുന്നു. 2002 ഏപ്രിൽ 22-ന് സമരം തുടങ്ങി ആദ്യത്തെ അൻപതു ദിവസംവരെ മാധ്യമം ദിനപത്രമൊഴികെ മറ്റൊരു മാധ്യമവും സമരത്തെക്കുറിച്ച് റിപ്പോർട്ടു കൊ

ടുത്തില്ല. എല്ലാ ട്രേഡ് യൂണിയനുകളും മുഖ്യധാരാ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും ഈ സമരത്തിനെതിരായിരുന്നു. അൻപതാം ദിവസമാണ് എൻ.എ.പി.എം. (നാഷണൽ അലയൻസ് ഓഫ് പീപ്പിൾസ് മൂവ്മെന്റ്) ന്റെ കേരള ഘടകം പ്ലാച്ചിമട പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെടുന്നത്. മാവോയിസ്റ്റുകൾ മുതൽ ഗാന്ധിയന്മാർ വരെ പങ്കെടുത്ത സമരമായിരുന്നു പ്ലാച്ചിമടയിലേത്. അമിതമായ ജലചൂഷണം തിരിച്ചറിഞ്ഞ പഞ്ചായത്ത് 2003 ഏപ്രിലിൽ കമ്പനിയുടെ ലൈസൻസ് പുതുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു പ്രമേയം പാസാക്കി. റിവേഴ്സ് ഓസ്മോസിസ് സിസ്റ്റം സ്ഥാപിക്കാത്തതിനാൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടണമെന്ന് പൊല്യൂഷൻ കൺട്രോൾ ബോർഡ് നോട്ടീസ് കൊടുത്തു. 2004 മാർച്ചിൽ കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടി. എങ്കിലും കമ്പനി അവിടെ വരുത്തിവെച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കിട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സമരം തുടർന്നു. എന്തെല്ലാമാണ് നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായത് എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ഇടതുപക്ഷ സർക്കാർ എസ്. ജയകുമാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഹൈപവർ കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുകയും കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ വളരെ ചുരുക്കം ആളുകളിൽ നിന്നും പരാതി സ്വീകരിച്ച് 216.7 കോടി രൂപയുടെ നഷ്ടമുണ്ടായി എന്ന് അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഇതിനോടനുബന്ധിച്ച് കമ്മിറ്റി രണ്ടു ശുപാർശകൾ നൽകുകയുണ്ടായി. കമ്പനിയിൽ നിന്നും മേൽപറഞ്ഞ തുക ഈടാക്കുകയും അത് അർഹരായ ഇരകൾക്കു നൽകുകയും വേണമെന്നതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ശുപാർശ. രണ്ടാമത്തെ ശുപാർശയാകട്ടെ, കൊക്കകോള കമ്പനിയിൽനിന്നും ഈ തുക ഈടാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു ട്രൈബ്യൂണൽ രൂപീകരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. പക്ഷേ, തുടർനടപടികളൊന്നുമുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും നീണ്ട സമ

മയിലമ്മയും സി.കെ. ജാനുവും സമരപന്തലിൽ Girish

മയിലമ്മയുടെ മൃതശരീരം കമ്പനിക്കു മുന്നിൽ Girish

രങ്ങൾക്കൊടുവിൽ നടപടിയെടുക്കാൻ സർക്കാർ നിർബ്ബന്ധിതരായി. അങ്ങനെ നിയമസഭയിൽ പ്ലാച്ചിമട നഷ്ടപരിഹാര ട്രൈബ്യൂണൽ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും അതു പാസാക്കി കേന്ദ്രത്തിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. കേന്ദ്രം ഭരിച്ചിരുന്ന യു.പി.എ. സർക്കാരിന്റെ കാലത്ത് മൂന്നു തവണയും ഇപ്പോഴത്തെ എൻ.ഡി.എ. സർക്കാരിന്റെ കാലത്ത് രണ്ടു തവണയും ഈ ബിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചയക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. കമ്പനിക്ക് ഭരണനേതൃത്വത്തിൽ അത്രയ്ക്കും സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു. കൊക്കകോളയുടെ ഔദ്യോഗിക വക്കീലായിരുന്നത് നളിനി ചിദംബരമായിരുന്നു. അവരുടെ ഭർത്താവ് പി. ചിദംബരമായിരുന്നു അന്നത്തെ ആഭ്യന്തരവകുപ്പു മന്ത്രി. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മൂന്നുതവണയും അത് തിരിച്ചുവന്നു. അരുൺജയ്റ്റ്ലി കേന്ദ്ര ധനവകുപ്പു മന്ത്രിയായപ്പോഴും വ്യത്യാസമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടു തവണ ബിൽ തിരിച്ചുവന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി യാതൊരു നടപടിയും സംസ്ഥാന സർക്കാർ സ്വീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അറുപതു ദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു സമരം പാലക്കാട് കളക്ടറേറ്റിനു മുന്നിൽ പ്ലാച്ചിമട ഐക്യദാർഢ്യ സമിതി നടത്തിയിരുന്നു. തുടർന്ന് മുഖ്യമന്ത്രിയുമായി നടത്തിയ ചർച്ചയിൽ പ്രധാനമായും അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സർക്കാർ വീണ്ടും ബിൽ അവതരിപ്പിക്കാം, തത്വത്തിൽ അതിനു നിയമതടസ്സമൊന്നുമില്ല എന്ന് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില നടപടികൾക്ക് തുടക്കമിട്ടതിനാൽ കളക്ടറേറ്റിനു മുന്നിലുള്ള സമരം താൽക്കാലികമായി നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈയൊരു ഘട്ടത്തിലാണ് കൊക്കകോള കമ്പനി ഇനി പ്ലാച്ചിമടയിൽ വീണ്ടും തുറന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ ഉദ്ദേശമില്ലെന്ന് സുപ്രീം കോടതിയെ അറിയിച്ചത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ കമ്പനി ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയായിരുന്നു...! ഇതോടെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന, കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എട്ടു കേസുകൾ തീർപ്പായതായി കണക്കാക്കാം. സർക്കാർ നഷ്ടപരിഹാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടികൾ വൈകാതെ തന്നെ തുടങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും സമരപരിപാടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ●

ഒരു രാജ്യം പിൻതിരിയുമ്പോൾ

ഡോ. ടി.വി. സജീവ്

ജുറാസിക് പാർക്ക് എന്ന വിഖ്യാതമായ സിനിമയ്ക്ക് ആധാരമായ അതേ പേരിലുള്ള നോവൽ മൈക്കൽ ക്രിച്ച്ടൺ എഴുതുന്നത് 1990-ലാണ്. പ്രകൃതിയിൽ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന ഇടപെടലുകൾ എങ്ങനെ തിരിച്ചടിയായി മാറുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ ആ നോവലിന്റെ നിലപാടിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു നോവൽ അദ്ദേഹം 2004-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 'സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഫിയർ' എന്നാണ് ആ നോവലിന്റെ പേര്. നോവലിലെ നായകൻ ആഗോളതാപനം എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചുറ്റുപാടും നിറയെ തെളിവുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു- അങ്ങനെയൊരു പ്രതിഭാസം ഇല്ലെന്നും ആഗോളതാപനം എന്നത് ലോകപരിസ്ഥിതി സംഘടനകൾ അവരുടെ മുലധനം സ്വരുക്കൂട്ടുവാനായി കണ്ടുപിടിച്ച് പ്രചരിപ്പിച്ച ഒരു കെട്ടുകഥയാണെന്നും. നിരവധി കണക്കുകളും ഗ്രാഫുകളും ഉള്ള നോവലിൽ ഓരോ തെളിവും വരുമ്പോൾ നായകൻ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്നുണ്ട്. നോവൽ മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നതനുസരിച്ച് ഒരു പക്ഷേ, ഭൂമിയെക്കുറിച്ച്, പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച്, ജീവജാലങ്ങളുടെ അതിജീവനത്തെക്കുറിച്ച് ആശയങ്കയുള്ള ഏതൊരാളും മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്ന വാദങ്ങൾ ഏറ്റവും ശക്തമായി തന്നെ നായകൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രമാത്രം വസ്തുനിഷ്ഠവും ശക്തവുമായ വാദങ്ങൾ അപൂർവ്വമായേ വായിക്കാനാകൂ. എന്നാൽ നോവൽ അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് നായകന്റെ വാദങ്ങളെല്ലാം ശിഥിലമാവുകയാണ്. ആഗോളതാപനം എന്നൊ

Illustration/Acko

ന്നില്ല എന്നും അതിന് ഉപോദ്ബലകമായി പറഞ്ഞിരുന്ന വാദങ്ങളെല്ലാം നുണകളായിരുന്നു എന്നുമുള്ള ഫലശ്രുതിയോടെയാണ് നോവൽ അവസാനിക്കുന്നത്.

പതിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് നോവലിന്റെ വാദത്തെ ഏറ്റുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ചൈനയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള, അമേരിക്കൻ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ തളർത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ആഗോളതാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പാരീസ് ഉടമ്പടിയെന്നും അതിനാൽ അമേരിക്ക അതിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങുന്നു എന്നുമാണ് ഡൊണാൾഡ് ട്രംപ് പറഞ്ഞത്. ഈ പിൻമാറ്റത്തിന്റെ ഫലമെന്താണ്? ഏതേത് രീതിയിലാണ് ആഗോളതാപനത്തെ ചെറുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്ക് അത് പ്രതിബന്ധമാവുക? ഒരു രാജ്യം പിൻമാറുന്നത് എത്രമാത്രം വലിയ പ്രത്യാഘാതമാണ് സൃഷ്ടിക്കുക?

ഭൗമാന്തരസ്ഥലത്തുനിന്നു നോക്കിയാൽ മനുഷ്യനും ഭൂമിയിലെ മറ്റു ജീവജാലങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസം മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ഭൂമി കുഴിച്ച് കുഴിച്ച് അങ്ങ് താഴെയുള്ള കൽക്കരിയും എണ്ണയും പ്രകൃതിവാതകവുമടങ്ങുന്ന ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങൾ പുറത്തെടുത്ത് കത്തിച്ച ഏക ജീവി. ഈ പ്രക്രിയ വ്യാവസായിക വിപ്ലവത്തോടെ അതിവിപുലമാവുകയും ഭൂമിയുടെ താപനിലയെത്തന്നെ മാറ്റിമറിക്കുന്ന പ്രതിഭാസമായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഈ താപനിലയുടെ വർദ്ധന നേരിട്ടും അല്ലാതെയുമുള്ള കാരണങ്ങളാൽ ഭൂമിയിലെ ജീവന് ഭീഷണിയാകുന്ന നിലയിലേക്ക് എത്തുകയും ചെയ്തു. 1880 മുതൽ 2011 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഭൂമിയുടെ ശരാശരി താപനില 0.85 ഡിഗ്രി ഉയർന്നു. 1850-ന് മുമ്പ് രണ്ടായിരം വർഷങ്ങളോളം മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിന്നിരുന്ന ഭൂമിയുടെ താപനിലയ്ക്കു വന്ന മാറ്റമാണിത്. ഇനിയങ്ങോട്ടേക്കാവട്ടെ, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ നിരക്കിൽ ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങൾ കത്തിച്ചാൽ പോലും ഉണ്ടാകുന്ന താപനില വർദ്ധന 0.3 മുതൽ 1.7 ഡിഗ്രി വരെ ആയിരിക്കും, ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ. ഉയർന്ന ഫോസിൽ ഇന്ധന ഉപയോഗത്താലാകട്ടെ, ഈ വർദ്ധന 2.6 മുതൽ 4.8 ഡിഗ്രി വരെയായിരിക്കും.

ഇത്തരത്തിലുള്ള താപനിലയിലെ വർദ്ധന നാട്ടിൽ നിറയെ മരങ്ങൾ നട്ടുകൊണ്ട് പിടിച്ചുനിർത്താനാവുന്നതല്ല. ഈ കഴിഞ്ഞ മെയ് മാസത്തിൽ അന്റാർട്ടിക്കയിലെ വലിയ മഞ്ഞുപാളിയിലുണ്ടായ വിള്ളൽ വളർന്ന് വലുതായത് ആറ് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പതിനൊന്ന് മൈൽ എന്ന വേഗതയിലാണ്. ആ വിള്ളൽ കടലിലേക്കെത്തുന്നതോടെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മഞ്ഞുമലകളിലൊന്നാവും കടലിൽ പതിക്കുക. 1980-നു ശേഷം ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും അധികം താപനില രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ 50 മടങ്ങ് വർദ്ധനവാണുണ്ടായത്. അന്തരീക്ഷ താപനില 2 ഡിഗ്രി കൂടിയാൽ കറാച്ചിയും കൽക്കത്തയുമടക്കമുള്ള പല നഗരങ്ങളും വാസയോഗ്യമല്ലാതാകും. ലോകത്തെ താപനിലയേറിയ ബഹ്റിൻ നഗരത്തിന്റെ അതേ താപനിലയിലേക്ക് ന്യൂയോർക്ക് പട്ടണം യാത്ര തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

കേരളത്തിലാകട്ടെ, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ താപനില രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന, മുറിക്കുള്ളിൽ ഫാൻ പോലുമില്ലാതിരുന്ന മൂന്നാറിൽ ഒരു പതിറ്റാണ്ടു കൊണ്ട് തന്നെ ഫാനും ഇപ്പോൾ എയർകണ്ടീഷണറുകളും അവശ്യവസ്തുവായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു. മൂന്നാറിനടുത്തുള്ള ഒരു ചോലക്കാട്ടിൽ താഴെ നിന്നുള്ള കർഷകർ പലകുറി ഏലം കൃഷി ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. മാസങ്ങളോളം കോടമഞ്ഞ് വീണുകിടക്കുന്ന പ്രദേശമാകയാൽ കൃഷി നടന്നില്ല. പലവട്ടം ഏലം കൃഷിചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് മതികെട്ട് ഇറങ്ങിപ്പോന്ന സ്ഥലത്തിന് അവർ മതികെട്ടാൻ ചോല എന്ന് പേരിടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കാലാവസ്ഥ മാറി, കോടമഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുമാറി, ഏലം കൃഷി ചെയ്യാനായി നാട്ടുകാർ വനഭൂമി കയ്യേറി അത് നടുകയും ചെയ്തു. അന്നത് വനഭൂമി കയ്യേറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വലിയ വാർത്താ പ്രധാന്യം നേടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നമ്മൾ തിരിച്ചറിയാതിരുന്നത് മതികെട്ടാൻ ചോല എന്നത് ആഗോളതാപവ്യതിയാനത്തിന്റെ കേരളത്തിലെ ആദ്യ കയ്യൊപ്പ് ആയിരുന്നു എന്നതാണ്.

ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയാണ്. പാടത്ത് പണിയെടുക്കുന്ന മനുഷ്യർ നിർജ്ജലീകരണം കാരണം കിഡ്നി തകരാറാവുകയും ഡയാലിസിസിലേക്ക് നീങ്ങുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ലോകത്ത് പലയിടത്തും വരൾച്ച ബാധിച്ച് കൃഷി നശിച്ച സ്ഥലങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നു. ഈ വർഷം മാത്രം കൃഷിനാശം കാരണം സൊമാലിയ, തെക്കേ സുഡാൻ, നൈജീരിയ, യമൻ എന്നിവടങ്ങളിൽ 20 ദശലക്ഷം മനുഷ്യർ മരണപ്പെടുമെന്ന് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി കഴിഞ്ഞു. ഫ്രിഡ്ജിൽ ഭക്ഷണം സൂക്ഷിക്കുന്ന പോലെ ഭൂമിയുടെ രണ്ട് ധ്രുവങ്ങളിലുമുള്ള മഞ്ഞുപാളികളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കപ്പെട്ട സൂക്ഷ്മ ജീവികളുണ്ട്. ഏറെനേരം വൈദ്യുതി ഇല്ലാതായാൽ ഫ്രിഡ്ജിൽ നിന്ന് ജലമൊഴുകാൻ തുടങ്ങുന്നതുപോലെ ആഗോളതാപനത്തിൽ പെട്ട് മഞ്ഞുമലകൾ ഉരുകിയൊലിക്കുമ്പോഴാണ് ആ സൂക്ഷ്മജീവികൾ ഭൂമിയാകെ പടരുക. ഇവയിൽ 1918-ൽ അന്നത്തെ ജനസംഖ്യയുടെ അഞ്ച് ശതമാനത്തെ കൊന്നൊടുക്കിയ പനിയുടേയും വസൂരിയുടേയും ബുബോണിക് പ്ലേഗിന്റേയും കാരണക്കാരായ സൂക്ഷ്മജീവികളുണ്ട്. എഴുപത്തിയഞ്ച് വർഷം മുമ്പ് ആന്ത്രാക്സ് ബാധിച്ച് മരിച്ച റെയിൻ ഡിയറിന്റെ മഞ്ഞിലുറഞ്ഞുപോയ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് മഞ്ഞുരുകിയപ്പോൾ പടർന്ന രോഗാണുകാരണം കഴിഞ്ഞ വർഷം ഒരു കുട്ടി മരിച്ചു. ഇരുപതോളം പേർക്ക് ആന്ത്രാക്സ് ബാധിച്ചു. എന്നാൽ ഇതിനേക്കാളേറെ ശാസ്ത്രജ്ഞരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നത് ഇപ്പോഴുള്ള സർവ്വസംഹാരിയായ രോഗാണുക്കളുടെ വ്യാപനമാണ്. ഉഷ്ണമേഖലാ പ്രദേശത്തു മാത്രം നിലനിന്നിരുന്ന പല അസുഖങ്ങളും ഇന്ന് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പടരുകയാണ്. ഡങ്കിയും മലേറിയയും രണ്ട് വർഷം മുമ്പ് നമ്മൾ കേൾക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത സിക വൈറസും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെടും.

ഓരോ പ്രാവശ്യം ശ്വസിക്കുമ്പോഴും അകത്തേക്കെടുക്കുന്ന വായുവിലെ ഓക്സിജനാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. എന്നാൽ ഈ വായുവിൽ ഓക്സിജന്റെ അളവ് കുറയുകയും കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവ് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോഴത്തെ നിരക്കിൽ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിന്റെ അളവ് കൂടിയാൽ 2100 ആകുമ്പോഴേക്ക് മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനക്ഷമത 21 ശതമാനം കുറയ്ക്കത്തക്കതാവുമത്.

ആഗോളതാപനത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഇങ്ങനെയെഴുതിയാൽ തീരില്ല. താപനില വർദ്ധിക്കുന്നു, സിറിയയിലെ കൃഷി നശിക്കുന്നു, രാജ്യത്ത് ആഭ്യന്തരയുദ്ധം പടർന്നു പിടിക്കുന്നു. വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരുടെ പലായനം പുതിയ സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വഴി തെളിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് വഴിതുറക്കുന്ന ആഗോളപ്രശ്നമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് ലോകരാജ്യങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് പാരീസ് ഉടമ്പടിക്ക് തയ്യാറായത്.

ആറു വർഷത്തോളം നീണ്ട ചർച്ചകൾക്കൊടുവിലാണ് ലോകരാജ്യങ്ങൾ പാരീസ് ഉടമ്പടിയിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നത്. ഉദ്ദേശമാകട്ടെ ആഗോളശരാശരി താപനിലയുടെ വർദ്ധന 2 ഡിഗ്രിക്ക് താഴെ, പറ്റുമെങ്കിൽ 1.5 ഡിഗ്രിക്ക് താഴെ പിടിച്ചുനിർത്തുക എന്നതും. ഇതിനായി ഹരിതഗൃഹ വാതകങ്ങളുടെ ബഹിർഗമനം കുറയ്ക്കുക

ചൈനയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള, അമേരിക്കൻ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ തളർത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ആഗോളതാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പാരീസ് ഉടമ്പടിയെന്നും അതിനാൽ അമേരിക്ക അതിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങുന്നു എന്നുമാണ് ഡൊണാൾഡ് ട്രംപ് പറഞ്ഞത്.

എന്നതാണ് രാജ്യങ്ങളുടെ ആദ്യ കടമ. തീർത്തും ഇല്ലാതാക്കലല്ല മറിച്ച് എത്രമാത്രം കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിനെ വലിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവോ അത്രമാത്രം ബഹിർഗമിപ്പിക്കുക എന്നാണ്. ഇപ്പോഴുള്ള കാടുകൾ കൂടുതൽ ആരോഗ്യത്തോടെ നിലനിൽക്കുകയും കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് കാടുകൾ വളരുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം കാർബൺ ബഹിർഗമനം കുറയ്ക്കുക കൂടി ചെയ്താലേ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ കഴിയൂ.

കഴിഞ്ഞവർഷം ഒക്ടോബർ രണ്ടിനാണ് ഇന്ത്യ പാരീസ് ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നത്. മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളും ഒപ്പിട്ടപ്പോഴും മടിച്ചു നിന്ന ഇന്ത്യ ഒപ്പിടുന്നത് ന്യൂക്ലിയർ സപ്ലയേർസ് ഗ്രൂപ്പ് അംഗത്വം ലക്ഷ്യമിട്ടായിരുന്നുവെന്ന് വിമർശനം ഉയരുകയും ചെയ്തു. 'നിങ്ങൾക്ക് ലോകത്തെ നന്നാക്കണമെങ്കിൽ അത് ചെയ്യുക, അതിനെ മറ്റു കാര്യങ്ങളുമായി കൂട്ടിക്കെട്ടരുത്' എന്ന് അമേരിക്ക മുഖത്തടിച്ചപോലെ പറയുകയും ചെയ്തു.

ശുഭോദർക്കമായ ഒരു കാര്യം, ലോകത്തെ ഏറ്റവും പ്രബലമായ രാജ്യമായിരുന്നിട്ടുകൂടി മറ്റൊരു രാജ്യവും അമേരിക്കയെ പിന്തുണച്ചില്ല എന്നതാണ്. ഈയടുത്ത് നടന്ന ജി-20 ഉച്ചകോടിയിൽ മറ്റ് 19 രാജ്യങ്ങളും പാരീസ് ഉടമ്പടിയിൽ ഉറച്ച് നിൽക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു തിരിച്ചു പോക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഉടമ്പടിയാണ് പാരീസിലേത് എന്ന് ആ രാജ്യങ്ങൾ തറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു.

ഒരിത്തിരി കാടു പോലും ഇല്ലാതാവരുതെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്ന ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പു വച്ചിട്ടാണ് ഇനിയും സർക്കാർ അതിരപ്പിള്ളി പദ്ധതിക്ക് പാരിസ്ഥിതിക അനുമതി നേടാനായി ശ്രമിക്കുന്നത്.

അമേരിക്കയുടെ പിന്മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ആശങ്കപ്പെടുമ്പോൾതന്നെ നമ്മൾ ചിന്തിക്കേണ്ടത് കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബറിൽ പാരീസ് ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പിട്ട ശേഷം ഇത്ര നാൾ ഇന്ത്യ ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്ത് ചെയ്തു എന്നതാണ്. ഒന്നും ചെയ്തില്ല എന്നതാണ് ലളിതമായ ഉത്തരം. ഒന്നും ചെയ്തില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ഉടമ്പടിക്കു കടക വിരുദ്ധമായി പലതും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 'മെയ്ക് ഇൻ ഇന്ത്യ' എന്ന പരിപാടി തന്നെ നല്ല ഉദാഹരണം. ലോകത്തെ വികസിത രാജ്യങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ രാജ്യങ്ങളെ സുരക്ഷിതമാക്കുവാൻ വേണ്ടി വ്യാവസായിക മാലിന്യങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര കുറയ്ക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. കഴിയുന്നതും ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും നിർമ്മിക്കുക. അതിനിടെ ഉണ്ടാകുന്ന മലിനീകരണം അവിടെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും സ്വന്തം രാജ്യം സുരക്ഷിതമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്തരമൊരു സന്ദർഭത്തിൽ ലോകത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം ഞങ്ങൾ നിർമിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു ചാടിയിറങ്ങിയ ചൈന ഇപ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും മലിനീകരണം നിമിത്തം വാസയോഗ്യമല്ലാതായി തീർന്നതിന്റെ പരിണിതഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയാണ്. നശിച്ച പുഴകളും കുടിയൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന മനുഷ്യരും ഒരു പക്ഷേ, ശക്തമായ സെൻസറിംഗ് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തെ നടുക്കുന്ന വർത്തകളായേനെ. ലോകത്തെ വലിയ സാമ്പത്തിക ശക്തിയാവാൻ തുനിഞ്ഞിറങ്ങിയ ചൈനയുടെ അവസ്ഥയാണിത്. അതിനു പിന്നാലെയാണ് ഇന്ത്യ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം ഇവിടെ വന്ന് ഉണ്ടാക്കിക്കോളൂ എന്നു പറഞ്ഞ് ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ വ്യവസായങ്ങളെ മെയ്ക് ഇൻ ഇന്ത്യ പദ്ധതിയിലൂടെ ക്ഷണിച്ചത്. ഇന്ത്യയുടെ കാർബൺ ബഹിർഗമനം പലമടങ്ങു വർധിപ്പിക്കുന്ന പദ്ധതിയാണിത്. കടലിലെ ജലനിരപ്പ് ഉയരും എന്ന കൃത്യമായ മുന്നറിയിപ്പുണ്ടായിട്ടും ഇപ്പോൾ പണി നടക്കുന്ന പുതു വൈപ്പിനിലെ എൽ.പി.ജി. ടെർമിനലിന്റെ ചുറ്റുമതിലിൽ കടൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ ടെർമിനലിന്റെ പണി നിർത്തി വെക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് നാട്ടുകാരാണ്. പാരീസ് ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പിട്ട സർക്കാരാകട്ടെ ടെർമിനൽ പണിയുമെന്ന നിലപാടിലും. ഒരിത്തിരി കാടു പോലും ഇല്ലാതാവരുതെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്ന ഉടമ്പടിയിൽ ഒപ്പു വച്ചിട്ടാണ് ഇനിയും സർക്കാർ അതിരപ്പിള്ളി പദ്ധതിക്ക് പാരിസ്ഥിതിക അനുമതി നേടാനായി ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയാകെ ഇതാണ് അവസ്ഥ. ആഗോളതാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവശ്യം വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ നടക്കുന്നില്ല. പുതു രീതികൾ കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നില്ല. അത്തരമുള്ള ബദലുകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടനിർമ്മാണം, ജലവിനിയോഗം, ഇന്ധന ഉപയോഗം, എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പിന്നിലുള്ള ഇന്നത്തെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കണം എന്നതാണ് പാരീസ് ഉടമ്പടിയുടെ കാതൽ. അനന്തമായ വികസനം എന്ന ധാരണയെയാണ് അത് ആത്യന്തികമായി ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. വികസനത്തിന്റെ അതിരുകൾ കാണിച്ചു തരികയും അത് മുറിച്ചു കടന്നാലുണ്ടാകുന്ന വലിയ അപകടങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് അത്. പ്രാദേശികമായ, ഫോസിൽ ഇന്ധനങ്ങൾ അമിതമായി ആശ്രയിക്കാതെ, അന്തരീക്ഷത്തിലെ കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡിനെ പരമാവധി വലിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പച്ചപ്പ് നിലനിർത്തിയും വികസിപ്പിച്ചും മാത്രമേ മനുഷ്യന് ഈ ഭൂമിയിൽ ഏറെക്കാലം തുടരാനാകൂ എന്ന് വസ്തുനിഷ്ഠമായി പാരീസ് ഉടമ്പടിയിലേക്കു നയിച്ച ചർച്ചകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ഏറ്റവുമധികം കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് അയക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ രണ്ടാമതാണ് അമേരിക്ക. ഒന്നാമത് ചൈനയും. ഇന്ത്യ റഷ്യയ്ക്കു താഴെ നാലാം സ്ഥാനത്തും. രണ്ടാം സ്ഥാനത്തുള്ള അമേരിക്ക പാരീസ് ഉടമ്പടിയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ താപനില അര ഡിഗ്രി വർദ്ധിക്കും എന്ന് കണക്കുകൾ പറയുന്നു. കാർബൺ ബഹിർഗമനം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മുഴുവൻ തന്നെ മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ എല്ലാം ചേർന്നു നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ - അന്തരീക്ഷ താപനിലയെ ഒന്നര ഡിഗ്രിയിലധികം വർദ്ധിക്കാതെ നോക്കാൻ - കൂടുതൽ ശ്രമകരമായി മാറുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ ആഗോളതലത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വലിയ ഒരു പ്രത്യാഘാതം ആഗോളതാപനത്തെക്കുറിച്ച് സംശയാലുക്കളായ വർക്ക് ഈ തീരുമാനം വലിയ ആശ്വാസം നൽകുന്നു എന്നതാണ്. ക്രിച്ട്ടണിന്റെ നോവലിലെ പീറ്റർ ഇവാൻസിനെപ്പോലെ ഏറ്റവും കടുത്ത ആഗോളതാപന വക്താക്കളെപ്പോലും സംശയാലുക്കളാക്കുവാൻ തക്ക വ്യാപ്തിയുണ്ട് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ രാജ്യത്തിന്റെ പിൻമാറ്റത്തിന്. ●

തോന്ന്യാക്ഷരങ്ങൾ...

Pradeep Mannarkkad

'വെട്ടിയൊതുക്കിയാൽ ചെടി
വിട്ടുകൊടുത്താൽ മരം
വെട്ടിയെടുത്താൽ തടി
കീറിയെനിക്കൊരു
തൽപമൊരുക്കിയാൽ ചിത.
ഒരു വിത്തിനു വളരാൻ
വഴികളേറെയുണ്ട്
പക്ഷേ,
വിത്താകണമാദ്യം'

(വിത്ത്-ലൂയിസ് പീറ്റർ)

വി.കെ. സുനിൽകുമാർ

മോഹൻ എന്ന ചവറക്കാരനെ കുറിച്ചെഴുതുമ്പോൾ തോന്നുന്നപോലെ എഴുതണമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അര നൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ട ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ വെറുതെ മലയാളം ശബ്ദതാരാവലിയിലേക്ക് അഴിച്ചുവിട്ടാൽ തീർച്ചയായും ഏറെക്കുറെ അത് ചെന്നെത്തിനിൽക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളത് 'താന്തോന്നി' എന്ന പദത്തിലായിരിക്കും. മോഹനും കൂടെയുള്ളവരും താന്തോന്നികളാണ്.

Pradeep Mannarkkad

അവനവന്റെ മനസ്സിന് ശരിയെന്ന് തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി ചെയ്യുന്നവർ. പലരും നടന്ന് നടന്ന് തറഞ്ഞ് കല്ലിച്ച വഴികളിൽ നിന്ന് വരിതെറ്റി നടക്കുന്നവർ. ഇത് മൃദുപദമാണോ, ദ്യുതപദമാണോ എന്ന് കാലം തെളിയിക്കണം. എഴുതപ്പെട്ട നിയമങ്ങളുടെ തടവറകൾ മുന്നിൽ തുറന്നിരിപ്പുണ്ടെങ്കിലും തനത് താളത്തിൽ നടന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ ഇവർക്ക് മുൻപിൽ അതെല്ലാം അടഞ്ഞ് തന്നെയാണിരിക്കുന്നത്. കാലം ജീവിതത്തെ നടത്താനായി അളന്ന് മുറിച്ച് വരച്ചിട്ട വഴികളിൽ നിന്ന് വരിതെറ്റാനായി മോഹൻ ചവറയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മാന്നാന്നൂരിൽ ഭാരതപ്പുഴയുടെ തീരത്ത് രണ്ടരയേക്കർ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന താന്തോന്നികളുടെ താഴ്വാരത്തിന് തൈതൽ എന്നാണ് പേര്. ചവറയിൽ നിന്ന് ഒറ്റപ്പാലത്തേക്കുള്ള ഈ ദേശാന്തരഗമനത്തിന് പലതാവാം കാരണങ്ങൾ. മറ്റു പല ബദലന്വേഷണങ്ങളേയും പോലെ രാഷ്ട്രീയവും വിപ്ലവവും വീണഴുകി വളമായ മണ്ണിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് തൈതലും മുളയെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതിന് മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന പുഴയെന്ന സങ്കൽപ്പം ഒരു മാർഗരേഖയായിരിക്കാം. എന്തായാലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മുൻപിലും പിന്നിലും അവശേഷിക്കുന്നത് വരിതെറ്റലിന്റെ വടുക്കളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

'എല്ലാവരും അവസാനം ഞാൻ എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്നത് തന്നോട് തന്നെ ചോദിച്ചാൽ ആ ചോദ്യത്തിന് മുൻപിൽ ആരും പതറിപ്പോകാനാണ് സാധ്യത. സന്തോഷവും സമാധാനവും നേടാനായി കുറേ പണമുണ്ടാക്കി, എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടി കുറേ ഇണക്കങ്ങളുണ്ടാക്കി, പിണക്കങ്ങളുണ്ടാക്കി. സൗഹൃദങ്ങളും, ശത്രുതകളും നേടി ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ എത്രനാൾ സമാധാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി ജീവിച്ചു എന്ന ചോദ്യം ഒരു ചോദ്യമായി തന്നെ അവശേഷിക്കും.'

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും, കലഹിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പലതും കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യനിലേക്കെത്തുമ്പോൾ ഇതിനെല്ലാം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ തലങ്ങളാണുള്ളത്. ഇണക്കങ്ങൾ, പിണക്കങ്ങൾ, പങ്കുവെക്കലുകൾ, വിശ്വാസം, പ്രണയം, കാമം, ഒടുക്കം മരണം വരെയുള്ള അവസ്ഥകളിലെല്ലാം സ്വാർത്ഥം കുടിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാത്തിനെയും പണമാണ് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. നിരുപാധികം എന്ന അവസ്ഥ ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. പരസ്പരമുള്ള കരുതലുകൾക്ക് ഇടങ്ങൾ നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ വെച്ച് മോഹൻ ചവറയുടെ 'തൈതൽ' എന്ന സങ്കൽപ്പത്തെ ഇഴ പിരിച്ചാൽ ഒന്നാമതായി കാണുന്നത് ഇത് ഒരു ജൈവ പ്രതിരോധമാണ്.

മാണ്. മുളയെ ഇഴപിരിച്ചെടുത്ത് വീണ്ടും ഇഴചേർത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു സാങ്കൽപ്പിക മറയാണിത്. അതിൽ ഒന്നിക്കലിന്റെ കലയുണ്ട്. കലരലിന്റേയും പകരലിന്റേയും താളമുണ്ട്. ഒടുവിൽ സ്നേഹത്തിന്റേയും കരുതലിന്റേയും ഉറപ്പിലേക്ക് അത് ചെന്നെത്തിയിരിക്കണം.

ഒരു നീണ്ട കാലത്തെ അന്വേഷണങ്ങളുടെയും, നിരീക്ഷണങ്ങളുടേയും, പഠനങ്ങളുടെയുമെല്ലാം പിൻബലത്തിൽ ഉരുത്തിരിച്ചെടുത്ത തൈതലിന് പൂർവ്വ മാതൃകകൾ

പരസ്പരമുള്ള കരുതലുകൾക്ക് ഇടങ്ങൾ നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ വെച്ച് മോഹൻ ചവറയുടെ 'തൈതൽ' എന്ന സങ്കൽപ്പത്തെ ഇഴ പിരിച്ചാൽ ഒന്നാമതായി കാണുന്നത് ഇത് ഒരു ജൈവ പ്രതിരോധമാണ്.

ഉണ്ടാവാതിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കനത്തഭാരം ചുമന്നുകൊണ്ടു വരുന്ന ആർക്കും ഇതിൽ പ്രവേശനമില്ല. ഓരോ നിമിഷത്തേയും ഓരോ ദിനത്തേയും പുതിയതിൽ പുതിയതായി കണ്ട് അതിൽ പ്രായോഗികതയുടെ ഈണങ്ങൾ തീർക്കുവാനാണ് ശ്രമം. ചിലപ്പോൾ ഇത് ഒരു പൂവിരിയുന്നതുപോലെ സുന്ദരമാവുമായിരിക്കും.

പതിനാല് കുടുംബങ്ങൾക്ക് പങ്കാളിത്തമുള്ള തൈതലിൽ ആദ്യം ഉയർന്നിരിക്കുന്നത് മോഹൻ ചവറയുടേയും കുടുംബത്തിന്റെയും സങ്കൽപ്പവും, സാങ്കൽപ്പികവുമായ വീടാണ്. ഇവരെല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്ന് ഒരു വർഷം കൊണ്ടാണ് ഇത് പണിതുയർത്തിയത്. വ്യത്യസ്തമായ ഈ നിർമ്മിതി കാണുമ്പോഴും അത് പണിതുയർത്തിയ ശ്രമങ്ങളറിയുമ്പോഴും ഒരു പക്ഷി കൂട് കൂട്ടുന്നതിന്റെ വേദനയും സൂക്ഷ്മതയും സുഖവും സന്തോഷവുമെല്ലാം അതിൽ നിന്ന് വേർതിരിച്ചെടുക്കാനാവും. പൊട്ടിക്കാത്ത മുളയും മണ്ണുമാണ് ഇതിന്റെ ചുവരുകൾ. സുർക്കി മിശ്രിതമാണ് ഇതിന്റെ തറ. തേനീച്ചയുടെ മെഴുകാണ് അതിനെ പോളീഷ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ പൗരാണിക ഗോത്ര നിർമ്മിതികളുടെ സ്പർശമുണ്ട്. ചുവർ ശിൽപ്പകലയുടെ വർണ്ണങ്ങളുണ്ട്, കാറ്റും വെളിച്ചവുമുണ്ട്, ഇതിലെല്ലാമുപരി മണ്ണിന്റെ മണവും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. മുടക്കുമുതലിനെ ലക്ഷങ്ങളുടെ കണക്കുകളിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്താനുമാവില്ല. കാരണം ഈ പ്രയത്നം പണം വരയ്ക്കുന്ന വരകൾക്കുമപ്പുറമാണ്.

എഴുത്തുകൾ ഏറെ പ്രസക്തമായ ഒരു കാലത്തിൽ ആറു വർഷം നീണ്ടു നിന്ന തൂലികാ സൗഹൃദത്തിനൊടുവിലാണ് മോഹനൻ ചേട്ടനും രുക്മിണി ചേച്ചിയും ഒന്നിച്ച് ജീവിക്കാനാരംഭിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ അവർക്ക് സൂര്യ, ശ്രേയ എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് മക്കളും. ഈ കൂട്ടായ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം പ്രൊജക്റ്റ് ചെയ്യപ്പെ

ടേണ്ട വസ്തുത സൂര്യയും ശ്രേയയും സ്കൂളിൽ പോയി അധികകാലം കളയാൻ ധൈര്യം കാണിക്കാത്തവരാണ് എന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഇവർ എഴുതുന്നുണ്ട്, വായിക്കുന്നുണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നുമുണ്ട്. മോഹൻ ചവറയുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത കൂട്ടുകാർ അവരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ ഈ എഴുത്ത് അവസാനിപ്പിക്കാനാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

രുക്മിണി

'ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പറയാനുള്ളത് ഞങ്ങളുടേത് ഞങ്ങളാഗ്രഹിച്ചതുപോലെ സംതൃപ്തമായ ഒരു ജീവിതമാണ്. അതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ മക്കൾ വളർന്ന് വരുന്നു. അതിൽ വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്.'

സൂര്യ

ഇങ്ങനെയൊരു ജീവിതം പെട്ടെന്ന് സെലക്റ്റ് ചെയ്ത ഒന്നായിരുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ശൈലിക്ക് ഇങ്ങനെതന്നെയാണ് ഞങ്ങള് വളർന്നു വന്നത്. ഇപ്പോൾ സ്കൂളിൽ പോകുന്നില്ല എന്നൊരു വ്യത്യാസം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതെല്ലാം ഒരുപാട് കൺസപ്റ്റുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരുന്നു. സ്വർണ്ണം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ആഡംബരങ്ങളോടുള്ള വിയോജിപ്പും, ജാതി, മതം ഇവയോടൊക്കെയുള്ള വ്യക്തമായ അഭിപ്രായത്തോടെയാണ് ഞങ്ങള് ചെറുപ്പം മുതൽ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങൾ എല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കാറും എല്ലാം. തീർച്ചയായും അതിന്റെ മടുപ്പും ആവശ്യമില്ലായ്മയും മനസ്സിലായപ്പോഴാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിലേക്ക് എത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പൊതുവായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒരു അകന്നു മാറ്റമല്ല ഇത്. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടേതായ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ജീവിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ അപ്പെ ചെയ്യാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എല്ലായിടത്തും അതിന്റേതായ വില ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ബാക്കിയുള്ളവരൊക്കെ ടെറസ് വീട്ടിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ മൺവീട്ടിൽ താമസിച്ച് ഒതുങ്ങിപോകുന്നതായി ഫീൽ ചെയ്യുന്നില്ല. പിന്നെ സ്കൂളിങ്ങിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ എട്ടാം ക്ലാസ്സ് വരെ സ്കൂളില് പഠിച്ചു. പലതരം സ്കൂളുകളിൽ പഠിച്ചു. പലസാഹചര്യങ്ങളിൽ പഠിച്ച് ഞങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ പൊതുവായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ കാര്യം ഒരു സിസ്റ്റം നമ്മൾ ഇങ്ങനെയായി തീരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയായാൽ മതിയെന്ന് നമ്മളോട് പറയുന്നുണ്ട്. നീ എന്തിനാ പഠിക്കുന്നെ എന്ന് അച്ഛനൊരിക്കൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് ഉത്തരമൊന്നും പറയാനില്ലായിരുന്നു. സ്കൂൾ വിടുന്ന സമയത്ത് എനിക്ക് ഇതൊന്നുമായാൽ പോര എന്നൊരു ചിന്ത മാത്രമായിരുന്നു മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി മനസ്സിലായി വരുന്നത് ഞാനെന്താവണമെന്നും ഞാനെന്ത് പഠിക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കുന്നത് ഒരു സിസ്റ്റമോ അല്ലെങ്കിൽ പുറത്തുള്ള ഒരു ഗ്രൂപ്പോ അല്ല എന്നാണ്. സ്കൂളിനുമപ്പുറത്ത് കുറേ കാര്യങ്ങളുണ്ട് എന്നെനിക്കറിയാം.

> **പൊതുവായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒരു അകന്നു മാറ്റമല്ല ഇത്. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടേതായ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ജീവിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനങ്ങളെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ അപ്പെ ചെയ്യാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എല്ലായിടത്തും അതിന്റേതായ വില ലഭിക്കുന്നു**

ശ്രേയ

ഈ വീട് ഞങ്ങള് നാല് പേരും കൂടി ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ആദ്യം വാടകയ്ക്ക് താമസിച്ച കോൺക്രീറ്റ് വീടിനേക്കാൾ ഒരുപാട് സുഖമാണ് ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ. വലിയ ചൂടൊന്നുമില്ല. അതൊരു സന്തോഷമാണ്. ●

മോഹൻ ചവറയുടെ കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനുള്ള നമ്പർ: 9846640681

വിസ്മയമീ തിസ്മിയ

ഡോ. പി. സുജനപാൽ,
കെ.ജെ. ഡാന്റസ്,
എം. സുമോദ്

സസ്യം എന്ന പദം നമ്മളിൽ ഉണർത്തുന്ന പൊതുവായ ഒരു ചിത്രമുണ്ട്. ഹരിതാഭയാർന്ന ഇത്തിരിക്കുഞ്ഞൻ ചെടികൾ മുതൽ നാല്പതോ അൻപതോ മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ വളരുന്ന മാമരങ്ങളോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രദേശമാകെ പടർന്നു പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷങ്ങളോ ആവാമത്. ജൈവപരമായി പറഞ്ഞാൽ സൗരോർജ്ജത്തെ ആഗിരണം ചെയ്ത് കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ്, ജലം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് അന്നജം നിർമ്മിക്കുന്ന അതീവ സവിശേഷതയുള്ള ജീവജാതികൾ; അതായത് പ്രകൃതിയുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ ആധാരശിലകൾ. എന്നാൽ മറ്റു സസ്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി ഹരിതകങ്ങൾ (Chlorophylls) ഇല്ലാത്തതും സ്വയം ആഹാരം നിർമ്മിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ അപൂർവ്വം ചെടികളുമുണ്ട് നമുക്കു ചുറ്റും. അപൂർവ്വം ചില ഓർക്കിഡുകളും ബർമ്മാനിയേസിയേ (Burmanniaceae), തിസ്മിയേസിയേ (Thismiaceae) എന്നീ സസ്യകുടുംബങ്ങളിൽപ്പെട്ട കുഞ്ഞൻ ചെടികളുമാണവ. ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ ഓർഗാനിക് വസ്തുക്കളെയോ മറ്റു ഫംഗസുകളെയോ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുന്നവയോ അതിൽ നിന്ന് ആഹാരം കണ്ടെത്തുന്നവയോ ആണത്. ഇതിൽ തിസ്മിയേസിയേ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സവിശേഷ സസ്യമാണ് തിസ്മിയ. ഇവയുടെ ആഹാരരീതി മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇവയുടെ വേരുകളിലെ സഹവർത്തികളായ (Symbiotic) കുമിൾ വിഭാഗത്തിലെ (fungus) സൂക്ഷ്മ ജീവജാതികളെയാണ് അവയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഊർജ്ജത്തിനും മറ്റും ആശ്രയിക്കുന്നത്.

മറ്റുള്ള സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ അധികം എത്തിപ്പെടാത്തവയാണ് തിസ്മിയ എന്ന ജീവജാതി. തെക്കേ അമേരിക്കയിലെയും തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെയും ഉഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളിലെ ചില പ്രത്യേക സൂക്ഷ്മ ആവാസവ്യവസ്ഥകളിലാണ് ഇവയെ കണ്ടുവന്നിരുന്നത്. പിന്നീട് ന്യൂസിലാൻഡ്, ഓസ്ട്രേലിയ പോലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഇവയെ കണ്ടെത്തി. എന്നാൽ 1912-ൽ അമേരിക്കയിലെ ചിക്കാഗോയിലെ കാലുമേട് തടാകത്തിനു സമീപത്തു നിന്നും തിസ്മിയ അമേരിക്കാനാ എന്ന ചെടി കണ്ടുപിടിച്ചതോടെയാണ് ഈ സസ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സവിശേഷതയും ജീവശാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേകതകളും പഠനവിധേയമാക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ഉഷ്ണമേഖലാ പ്രദേശത്തിനു പുറത്തുള്ള ഇതിന്റെ വ്യാപനം ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെയും ജീവപരിണാമത്തെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിലയേറിയ അറിവുകളിലേക്ക് ശാസ്ത്രലോകത്തെ എത്തിച്ചു തുടങ്ങി.

തെക്കൻ സഹ്യാദ്രിയിലെ ആനമല പ്രദേശത്തെ നിരവധി പ്രത്യേകതകൾ നിറഞ്ഞ സൂക്ഷ്മ ആവാസ വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇതിന്റെ വാസസ്ഥാനം എന്നതിനാൽ ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന സുപ്രധാനമായ ഒരു കണ്ടെത്തൽ കൂടിയാണിത്.

തിസ്മിയയുടെ ഏകദേശം അറുപതോളം സ്പീഷിസുകളെയാണ് ലോകത്താകമാനം ഇതേ വരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇന്ത്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ശ്രീലങ്കയിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് തിസ്മിയ ജനുസ്സിൽപ്പെട്ട സസ്യത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ നിന്നും തിസ്മിയ സഹ്യാദ്രിക്കാ (*Thismia sahyadrica*) എന്ന സസ്യത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലോടു കൂടി ഭാരതത്തിന്റെ ഭൂപ്രദേശത്തുകൂടി ഇതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം തെളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. തെക്കൻ സഹ്യാദ്രിയിലെ ആനമല പ്രദേശത്തെ നിരവധി പ്രത്യേകതകൾ നിറഞ്ഞ സൂക്ഷ്മ ആവാസവ്യവസ്ഥകളാണ് ഇതിന്റെ വാസസ്ഥാനം എന്നതിനാൽ ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന സുപ്രധാനമായ ഒരു കണ്ടെത്തൽ കൂടിയാണിത്. ആനമലയുടെ കിഴക്കൻ ചെരുവുകളിൽ ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ നേര്യമംഗലം നിത്യഹരിതവനത്തിൽ ഒരു ചതുരശ്ര കിലോമീറ്റർ പ്രദേശത്ത് ഏകദേശം മുപ്പത്തഞ്ചോളം ചെടികളെയാണ് കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ തന്നെ ജീവിതരീതിയോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഹാപ്ലോതിസ്മിയ

(Haplothismia) എന്ന സസ്യവും ആന മലയുടെ ചില സൂക്ഷ്മ ആവാസവ്യവ സ്ഥകളിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ എന്നത് പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളുടെ ചൂണ്ടുപലകയാണ്.

പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ പുതിയ സസ്യത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലോടെ ലോകത്ത് ഈ ജനുസ്സിൽപ്പെട്ട സസ്യങ്ങളുടെ പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള വ്യാപനത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഓസ്ട്രേലിയയിലും ന്യൂ സിലാൻഡിലും കണ്ടുവരുന്ന തിസ്മിയ റോഡ്വായി (*Thismia rodwayi*) എന്ന ചെടിയോടാണ് ഇതിനുള്ള വിസ്മയകരമായ സാമ്യം എന്നതിനാൽ ഇവ കൂടുതൽ പഠനത്തിനു വിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. ഫലക ചലന സിദ്ധാന്തത്തെയും അതിനോടു ചേർന്ന പരിണാമത്തിലേക്കും വെളിച്ചം വീശുന്ന നിരവധി തെളിവുകൾ നല്കാൻ ഈ കണ്ടെത്തൽ ഉപകരിച്ചേക്കാം. അതിനാൽതന്നെ ജീവശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതൊരു അതിപ്രധാനമായ കണ്ടുപിടുത്തം കൂടിയാണ്.

ഇതിന്റെ ജീവിതചക്രത്തെ കുറിച്ച് കൂടുതലൊന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും വളരെ കുറച്ചു കാലമൊഴിച്ച് ബാക്കി മുഴുവനായും മണ്ണിനടിയിൽ തന്നെയാണെന്നാണ് ഊഹം. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ചില പ്രത്യേക കാലാവസ്ഥയിൽ ഏകദേശം ആറു സെന്റീമീറ്ററോളം മാത്രമേ മണ്ണിനു പുറത്തേക്ക് ഇതിനെ കാണാൻ സാധിക്കൂ. പൂവിടാനും കായ്ക്കാനും വേണ്ടി മാത്രമായിട്ടാണ് ഇവ മണ്ണിനു പുറത്തേക്ക് വളർന്നു വരുന്നത് എന്നാണ് അനുമാനം. തെക്കു-പടിഞ്ഞാറൻ മൺസൂൺ തിമിർത്തു പെയ്യുന്ന ജൂൺ-ജൂലൈ മാസങ്ങളിലാണ് ഇവയെ മണ്ണിനു മുകളിലേക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. പൂവിട്ടതിനു ശേഷം അടുത്ത പൂക്കാലം വരെ അതായത് മൺസൂൺ തൊട്ട് അടുത്ത മൺസൂൺ വരെ മണ്ണിനടിയിൽ നിഷ്ക്രിയമായി കിടക്കുകയാണോ എന്നുള്ളത് ഇപ്പോഴും അവ്യക്തമാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഇവയുടെ പുനരുത്പാദനരീതിയും മറ്റും ഇപ്പോഴും ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഈ സസ്യത്തിന്റെ ജീവശാസ്ത്രവും ജീവിതചക്രവും സംബന്ധിച്ച് ഒരു തുടർപഠനം തികച്ചും അനിവാര്യവാണ്. വിശദമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തുന്നത് പല ശാസ്ത്രനിഗമനങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ ശക്തമായ തെളിവുകൾ നൽകാൻ ഉപയുക്തമായിരിക്കും.

പീച്ചി കേരള വനഗവേഷണസ്ഥാപനത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോ. പി. സുജനപാൽ, ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥികളായ കെ.ജെ. ഡാന്റസ്, എം. സുമോദ്, പരുത്തിക്കാട് ബി.എ.എം. കോളേജിലെ സസ്യശാസ്ത്ര വിഭാഗം അസി. പ്രൊഫസറായ ഡോ. എ.ജെ. റോബി എന്നിവരടങ്ങിയ ഗവേഷണ സംഘമാണ് ഈ സസ്യത്തെ ലോകത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തിയത്.

ഗ്ലോബിറ്റെർമസ് സൾഫുറസ് (*Globitermes sulphureus*)

ചാവേർ ചിതലുകൾ

സുരേഷ് വി, സോജൻ ജോസ്

വിഖ്യാത പരിണാമ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ റിച്ചാർഡ് ഡൗക്കിൻസ് തന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ദി സെൽഫിഷ് ജീൻ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമുണ്ട്. അതുവരെ പരിണാമ പ്രക്രിയയിൽ ഒരു സ്പീഷിസിനെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ അവയിലെ ജീനുകളെ അടിസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വ്യത്യസ്ത സിദ്ധാന്തമായിരുന്നു ഡൗക്കിൻസ് മുന്നോട്ടു വെച്ചത്. സ്വന്തം പിന്തുടർച്ച ഉറപ്പുവരുത്താൻ ജീനുകൾ ഏതറ്റം വരെയും പോകുമെന്നും മൃഗീയമായ സ്വാർത്ഥത ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇവ കാണിക്കുമെന്നും ഉദാഹരണ സഹിതം ഡൗക്കിൻസ് സ്ഥാപിക്കുന്നു. സ്വന്തം ജീവൻ നിലനിർത്താൻ ജീവികൾ ചെയ്യുന്ന അനുരൂപണങ്ങളും അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും മക്കളോടുള്ള സ്നേഹം പോലും സ്വന്തം പിന്തുടർച്ച ഉറപ്പു വരുത്താൻ ജീനുകൾ കാണിക്കുന്ന കരുതൽ ആയി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ ജീനുകളുടെ സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് അപവാദമായി പറയുന്ന ഒന്നാണ് അൾട്രൂയിസം അഥവാ സ്വയംത്യാഗം. ഒരുപാട് ജീവി വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഇത് കാണാറുണ്ട്. സ്വന്തം ജീവൻ ബലി കൊടുത്തുകൊണ്ട് മറ്റു ജീവികളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചില ജീവികൾക്കുള്ള അഭിവാഞ്ഛയാണ് ഇതുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത്തരം സ്വയംത്യാഗ മനോഭാവം

ഷഡ്പദങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും വിജയകരമായ സാമൂഹ്യ ജീവിതം കാണുന്നത് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. തേനീച്ചകളും ഉറുമ്പുകളും ചിതലുകളുമെല്ലാം ഇതിന് ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇത്തരം ഷഡ്പദങ്ങൾ ഒരു കോളനി മുഴുവൻ ഒരൊറ്റ ജീവിയെപോലെ വർത്തിക്കുന്നു.

ഏറ്റവുമധികം കാണപ്പെടുന്നത് ഷഡ്പദ ലോകത്തെ സാമൂഹ്യ ജീവികളിൽ ആണ്. തേനെടുക്കാൻ ചെല്ലുന്ന ആളെ ആക്രമിക്കുന്ന ഓരോ തേനീച്ചയും ഒരു തവണ എതിരാളിയെ ദംശിക്കുന്നതോടെ സ്വന്തം ജീവൻ വെടിയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ സ്വന്തം കോളനി എന്ന പൊതു ഘടകത്തെയാണ് അവ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഷഡ്പദലോകത്തെ വ്യത്യസ്ത തരം ജൈവ ബന്ധങ്ങൾ മുൻ ലക്കങ്ങളിൽ ഇതേ പംക്തിയിൽ വായിച്ചു കാണുമല്ലോ. ഷഡ്പദങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും വിജയകരമായ സാമൂഹ്യ ജീവിതം കാണുന്നത് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. തേനീച്ചകളും ഉറുമ്പുകളും ചിതലുകളുമെല്ലാം ഇതിന് ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇത്തരം ഷഡ്പദങ്ങൾ ഒരു കോളനി മുഴുവൻ ഒരൊറ്റ ജീവിയെപോലെ വർത്തിക്കുന്നു. ഒരു ജീവിയുടെ ശരീരത്തിലെ വ്യത്യസ്ത അവയവങ്ങൾ പോലെ ഒരു കോളനിയിലെ വ്യത്യസ്തതരം അംഗങ്ങളും ഏകശിലാ ക്രമത്തിൽ ബന്ധിതമായി കോളനിയുടെ പൊതു നന്മക്കായി പൂർണമായും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റാണി, പടയാളി, പണിക്കാർ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ തരം അംഗങ്ങളും മികച്ച ഏകോപനത്തോടെ സഹജീവനം എന്ന സാമൂഹ്യ ജീവനത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം കോളനിയെ സംരക്ഷിക്കാനായി മരിച്ചു പോരാടുന്ന ചാവേർ ചിതലുകളുടെ കഥയാണ് ഈ ലക്കം.

മറ്റു സാമൂഹ്യഷഡ്പദങ്ങളെ പോലെ തന്നെ വളരെ അച്ചടക്കമുള്ള ജോലിവിഭജനം നടക്കുന്ന ജീവികളാണ് ചിതലുകൾ. റാണി ചിതലാണ് ഓരോ കോളനിയുടെയും നേതാവും മാതാവും. റാണി ചിതലിന് മാത്രമേ പ്രത്യുത്പാദനം സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. ബാക്കി കോളനിയുടെ പ്രധാന ഭാഗം അംഗങ്ങളും ജോലിക്കാരാണ്. മരങ്ങളും മറ്റു ജൈവ വസ്തുക്കളും തിന്നു ജീവിക്കുന്ന ജീവികളാണ് ചിതലുകൾ എന്നറിയാമല്ലോ. ഭക്ഷണം തന്നെ സ്വന്തം കോളനിയായി മാറ്റുകയാണ് ചിതലുകൾ ചെയ്യുന്നത്. ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ ഒരു തടിയോ മരമോ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യം അവിടെ എത്തുന്നത് റാണി ചിതലാണ്. പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന മക്കളാണ് ജോലിക്കാരാകുന്നത്. ജോലിക്കാരായ ചിതലുകളാണ് മണ്ണുകൊണ്ട് കോളനി ഉണ്ടാക്കുന്നതും കോളനിയെ ശത്രുക്കളുടെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുന്നതുമെല്ലാം. ജോലിക്കാരിൽതന്നെ ഇങ്ങനെ കോളനിയെ സംരക്ഷിക്കാനായി മാത്രമുള്ള പട്ടാള ചിതലുകൾ ഉണ്ട്. കടിക്കാൻ കഴിയുന്ന വലിയ ചുണ്ടുകളും, മറ്റു ജോലിക്കാരെക്കാൾ വലിപ്പവും ഉള്ളവയാണ് ഈ കാവൽക്കാർ. ചിതലുകളുടെ പൊതു ശത്രുവാണ് ഉറുമ്പുകൾ. കോളനിയിൽ നിന്നും ചിതലുകളെ തട്ടികൊണ്ടുപോകാൻ തക്കം പാർത്തു നടക്കുന്നവരാണ് മിക്കവാറും ഉറുമ്പുകളും. എന്നാൽ അതുപോലെതന്നെ ഉറുമ്പുകളെ എതിർത്ത് ഓടിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരാണ് മിക്കവാറും ചിതലുകളും.

ഉദാഹരണത്തിന് ഗ്ലോബിറ്റെർമസ് സൾഫുറസ് (*Globitermes sulphurous*) എന്ന ചിതലിന്റെ കാര്യം തന്നെ എടുക്കാം. ഈ ചിതലിന്റെ കാവൽ പട്ടാളത്തിന് കണ്ണുകൾ ഇല്ല, കടിച്ചു കീറാൻ വലിയ ചുണ്ടുകൾ ഉണ്ട് താനും. ഇവയുടെ കഴുത്തിലും വയറിന്റെ അടിഭാഗത്തുമായി ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥിയുണ്ട്. അതിൽ മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള കട്ടിയുള്ള ഒരു ദ്രാവകം നിറച്ചു വെച്ചിരിക്കും. ഇനി എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ കോളനിയുടെ സുരക്ഷാമതിലുകൾ തകർന്നാൽ അപ്പോൾതന്നെ അവിടെയെത്തി ആ ദ്വാരം അടയ്ക്കാൻ ഇവയ്ക്കു കഴിയും. കണ്ണില്ലെങ്കിലും ഫെറോമോൺ വഴി ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതിനാൽ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇവയ്ക്കറിയാം. ഇനി ഏതെങ്കിലും ഉറുമ്പോ അതുപോലെയുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും ശത്രുക്കളോ കോളനിയിൽ കയറിയാൽ വലിയ ചുണ്ടുകൾ ഉപയോഗിച്ച് അവയെ

Camponotus saundersi AntWeb.org/Wikimedia

കടിച്ചോടിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ഉറുമ്പുകളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ മൃദുവായ ശരീര ഭാഗങ്ങളാണ് ചിതൽ പട്ടാളത്തിനുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഉറുമ്പിന്റെ ഒരു കടിയെങ്ങാനും തിരിച്ചു കിട്ടിയാൽ ചിതലിന്റെ കാര്യം കഷ്ടത്തിലാകും. എന്നാൽ ഈ ദൗർബ്ബല്യം തന്നെ ഒരു ആയുധമാക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചിതലിന്റെ സൂത്രം. ഉറുമ്പുകളിൽ നിന്നും ആക്രമണം നേരിടുന്ന ചിതൽ കടി കിട്ടിയതും വയറിലെ ഗ്രന്ഥിയിൽ നിന്നുമുള്ള കൊഴുത്ത ദ്രാവകം പുറത്തേക്കു പടർത്തുന്നു. ഇത് കടിച്ച ഉറുമ്പിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും മേലെ അതിവേഗം പടരുകയും ചെയ്യുന്നു. വായുവുമായി സമ്പർക്കം വരുമ്പോൾ അതിവേഗം കട്ടിയേറിയ പശ പോലെ ആകുന്നവയാണ് ഈ ദ്രാവകം, ചക്കയുടെ പശ പോലെ. ചക്കപ്പശ കയ്യിലായാലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടറിയാമല്ലോ. ദ്രാവകം ടാർ പോലെ കൂടുതൽ കട്ടിയാവുന്നതോടെ ഉറുമ്പും കൂട്ടരും അതിൽ കുടുങ്ങും. ഇങ്ങനെ കുടുങ്ങിയ ഉറുമ്പിനെ രക്ഷിക്കാനെത്തുന്ന മറ്റ് ഉറുമ്പുകളും വന്ന് ഈ ദ്രവത്തിൽ കുടുങ്ങും. ഇനി മാറ്റൊരു സാഹചര്യത്തിൽ ഉറുമ്പുകളുടെ ആക്രമണം ചിതൽ പട്ടാളത്തിനു നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അവസ്ഥയാണ് വരുന്നതെങ്കിലോ, ഏതാനും ചിതൽ പോരാളികൾ സ്വന്തം വയർ കടിച്ചു മുറിച്ചു ദ്രാവകം ഉറുമ്പുകളുടെ മേലെ ചിതറിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ സ്വയം ഒരു ആയുധമായി മൃതിയടയും, ചാവേർ പോരാളികളെ പോലെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇവയെ 'നടക്കും രാസബോംബുകൾ' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഓട്ടോതയ്സിസ് (Autothysis) എന്നാണ് ഇത്തരം സ്വയം നശീകരണ പ്രവണതയെ വിളിക്കുന്നത്. ഇതേ രീതിയിൽതന്നെ എതിരാളികളുമായുള്ള മൽപിടുത്തത്തിൽ പരാജയം അടുത്തെത്തിയാൽ സ്വയം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു വിഷദ്രാവകം ചീറ്റുന്ന ഉറുമ്പുകളും ഉണ്ട്. *Camponotus saundersi* എന്ന ഉറുമ്പാണ് ഇങ്ങനെ ചാവേർ ബോംബാകുന്നത്. ശരീരത്തിൽ ഉടനീളം വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന രണ്ടു വലിയ വിഷദ്രവ ഗ്രന്ഥികളാണ് ഇവിടെ ഉറുമ്പിന്റെയും ആയുധം. എതിരാളിയുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ നിൽക്കകള്ളി

അൽട്രൂയിസം കാണുന്ന വേറെയും അനവധി ജീവികൾ നമ്മുടെ ചുറ്റും ഉണ്ട്. ശത്രുക്കളെ കാണുമ്പോൾ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിൽ അവയുടെ ശ്രദ്ധ തനിക്കു നേരെ തിരിക്കുന്ന അമ്മക്കോഴിയും അണ്ണാറകണ്ണൻമാരും ഒക്കെ ഇതിനു ഉദാഹരണമായി പറയാവുന്നതാണ്.

ഇല്ലാതെ വരുമ്പോൾ ഇവ സ്വന്തം വയറിലെ പേശികൾ അതിവേഗം ചുരുക്കുകയും അതുവഴി വിഷഗ്രന്ഥികൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയും ചുറ്റുപാടിലും ശത്രുക്കളുടെ മേലും ഇവ ചീറ്റി തെറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷദ്രാവകവും ചിതലിന്റെ പോലെ അതിവേഗം കട്ടി ആകുന്നവയും ശത്രുക്കളെ വക വരുത്താൻ പോന്നവയുമാണ്.

അൽട്രൂയിസം കാണുന്ന വേറെയും അനവധി ജീവികൾ നമ്മുടെ ചുറ്റും ഉണ്ട്. ശത്രുക്കളെ കാണുമ്പോൾ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിൽ അവയുടെ ശ്രദ്ധ തനിക്കു നേരെ തിരിക്കുന്ന അമ്മക്കോഴിയും അണ്ണാറകണ്ണൻമാരും ഒക്കെ ഇതിനു ഉദാഹരണമായി പറയാവുന്നതാണ്. ഡോക്കിൻസ് പറഞ്ഞ സെൽഫിഷ് ജീനുകൾ നമ്മുടെ മുറ്റത്തും പറമ്പിലും ഓടി നടക്കുന്നു. ●

Bibliography

1) Bordereau, C., et al. "Suicidal defensive behaviour by frontal gland dehiscence in Globitermes sulphureus Haviland soldiers (Isoptera)." Insectes sociaux 44.3 (1997): 289-297.

2) Prestwich, G. D. "Defense mechanisms of termites." Annual review of entomology 29.1 (1984): 201-232.

3) Piper, Ross. Etxraordinary Animals: An Encyclopedia of Curious and Unusual Animals. Greenwood Publishing Group, 2007.

നെല്ലിയാമ്പതിയിലൂടെ മഴനനഞ്ഞ്...

നിരക്ഷരൻ

നെല്ലിയാമ്പതി എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആദ്യം മനസ്സിലേക്കോടിവരുന്ന ചിത്രം സീതാർകുണ്ട് കുന്നിൻ മുകളിൽനിന്ന് താഴ്വരയിലേക്ക് തള്ളിനിൽക്കുന്ന പാറയും അതിൽനിന്നൽപം മാറി ഒറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന നെല്ലിമരവുമാണ്. ഈയിടക്കാലത്ത് ആ ദൃശ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്ക് ഭ്രമരം എന്ന ബ്ലസ്സി ചിത്രവും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. നെല്ലി ദേവതയുടെ ഊര് (പതി) എന്ന സ്ഥലനാമ വ്യാഖ്യാനവും പാവപ്പെട്ടവന്റെ ഊട്ടി എന്ന വിശേഷണവും നെല്ലിയാമ്പതിക്കുണ്ട്.

ഇത്രയും പറയാൻ കാരണം പത്രപ്രവർത്തകനായ കെ.എ. ഷാജി കഴിഞ്ഞ വർഷം തുടങ്ങിവെച്ച ഒരു മഴയാത്രയാണ്. വാൽപ്പാറയിലേക്കായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ യാത്ര. മഴ നനയുക എന്നതിനപ്പുറം പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് അപ്പപ്പോൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് മാത്രം. മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ച് നടപ്പിലാക്കുന്ന പരിപാടികൾ ഒന്നുമില്ല എന്നതാണ് ആ യാത്രയിലേക്ക് എന്നെ ആകർഷിച്ച പ്രധാന ഘടകം.

വർഷാവർഷം മഴ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞ് വരികയാണ്. പോകപ്പോകെ വേഴാമ്പലിനെപ്പോലെ കാത്തിരിക്കേണ്ട

Dileep Anthikad

അവസ്ഥവന്നാൽപ്പോലും ചില മഴയോർമ്മകൾ പച്ചപിടിച്ച് ഉള്ളിലെന്നുമുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു ചെറിയ ആശ്വാസമായെന്ന് വരും. അത്തരത്തിലുള്ള ആശങ്കകളൊക്കെ നെല്ലിയാമ്പതിയുടെ ചരിത്രമറിയാത്തതുകൊണ്ടാണെന്ന് യാത്രാന്ത്യമായതോടെ ബോദ്ധ്യമായി. കൊല്ലത്തിൽ എട്ടു മാസവും വന്നും പോയും നെല്ലിയാമ്പതിയിൽ മഴയുണ്ടാകുമത്രേ! ജൂൺ മാസം മുഴുവൻ മഴ പെയ്തുനിന്ന വർഷങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അവിടുള്ളവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

രാവിലെ എട്ടു മണിയോടെ തൃശ്ശൂർ നിന്ന് 24 പേരുമായി ഇക്കൊല്ലത്തെ മഴയാത്രികരുടെ വാഹനം നെല്ലിയാമ്പതിക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ചുരം കയറാൻ തുടങ്ങിയതോടെ മഴയും ഒപ്പം കൂടി. പോത്തുണ്ടി ഡാമിന്റെ പരിസരത്ത് വാഹനം കിതപ്പണച്ചു. മഴക്കാലമാണെങ്കിലും ഡാമിൽ ജലനിരപ്പ് വളരെക്കുറവാണ്. വാൽപ്പാറ യാത്രയിലുണ്ടായിരുന്ന പലരും ഈ യാത്രയിലില്ല. പകരം പുതുമുഖങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടുമുണ്ട്. എല്ലാവരും പരസ്പരം പരിചയപ്പെട്ടശേഷം യാത്ര തുടർന്നു. പോത്തുണ്ടിയിൽ നിന്ന് മുകളിലേക്കുള്ള യാത്ര പുറംലോകത്തുനിന്നുള്ള വിടുതൽ കൂടിയാണ്. പല മൊബൈൽ സിഗ്നലുകളും ഇവിടെ വെച്ച് മുറിയാൻ തുടങ്ങുന്നു. മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ നാലിഞ്ച് സ്ക്രീനിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടി നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യരെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുടെ വിശാലമായ സ്ക്രീനാണ് പിന്നങ്ങോട്ട്.

ചുരം കയറുന്നതോടെ താപനില താഴേക്കിറങ്ങി. മഴയും കോടയും ഒരുമിച്ച് തീർത്ത വലയം ഭേദിച്ച് വാഹനം മുകളിലേക്ക് കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് മരങ്ങൾക്കും കോടയ്ക്കും ഇടയിലൂടെ താഴെ പോത്തുണ്ടി ഡാമിന്റെ ജലപരപ്പും അതിനു നടുക്ക് മുഴച്ച് നിൽക്കുന്ന കൊച്ചു തുരുത്തും കാണാം. ചുരത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചില വ്യൂ പോയന്റുകളുണ്ട്. അതിലൊന്നിൽ വാഹനം നിന്നു. കോടയിൽ അലിഞ്ഞുചേരാൻ എല്ലാവരും വെളിയിലിറങ്ങി. ആവോളം ചിത്രങ്ങളെടുത്തു. ക്യാമറക്കു പകർത്താനാവാത്ത മഴയും കോടയും ഉള്ളിലെവിടെയൊക്കെയോ ക്ലിക്ക് ചെയ്തുനിറച്ചു. താഴെ നിന്ന് കയറിവരുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാം. പക്ഷേ, ഹെഡ്ലൈറ്റിന്റെ പ്രകാശം പോലും കാണണമെങ്കിൽ വാഹനം വളരെ അടുത്തെത്തണമെന്ന നിലയ്ക്ക് കാഴ്ച്ച മറയ്ക്കുന്ന കോടയാണ് ചുറ്റിനും.

> **നെല്ലിയാമ്പതിയിൽ സർക്കാരിന്റെ പാഷൻ ഫ്രൂട്ട് ഫാമുകളിൽ നിന്നുള്ള സ്ക്വാഷ്, ജെല്ലി, അച്ചാർ, ജാം എന്നിങ്ങനെ നിരവധി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. മിക്കവാറും അവിടെയെത്തുന്ന സഞ്ചാരികൾക്ക് വാങ്ങാനുള്ള ഉത്പന്നങ്ങളേ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളൂ.**

നെല്ലിയാമ്പതിയിൽ സർക്കാരിന്റെ പാഷൻ ഫ്രൂട്ട് ഫാമുകളിൽ നിന്നുള്ള സ്ക്വാഷ്, ജെല്ലി, അച്ചാർ, ജാം എന്നിങ്ങനെ നിരവധി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. മിക്കവാറും അവിടെയെത്തുന്ന സഞ്ചാരികൾക്ക് വാങ്ങാനുള്ള ഉത്പന്നങ്ങളേ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളൂ. ഫാമിനകത്ത് കയറി പാഷൻ ഫ്രൂട്ടുകൾ വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്നത് കാണാൻ ടിക്കറ്റെടുക്കുന്നതടക്കമുള്ള തടസ്സങ്ങളൊന്നുമില്ല. പൂക്കളും ഫലങ്ങളും പറിക്കുന്നവർക്ക് നിന്നനിൽപ്പിൽ 500 രൂപ പിഴയടിക്കുമെന്ന് മാത്രം. മഴ ചന്നംപിന്നം ചാറിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നുണ്ട്. മഴയാത്രയിൽ കുട ഉപയോഗിക്കില്ല എന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഫാമിനകത്ത് ചുറ്റിയടിച്ചപ്പോൾ സന്തോഷത്തോടെ നനഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. വിളഞ്ഞ ഫലങ്ങൾ നേരിട്ട് വാങ്ങാനാവുന്നില്ല എന്നത് മാത്രമാണ് എനിക്കുള്ള നിരാശ. മടക്കയാത്രയിൽ ഉത്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാനായില്ലെങ്കിലോ എന്ന ആശങ്കയിൽ ചിലതൊക്കെ കയ്യോടെതന്നെ വാങ്ങി ബാഗിലാക്കി.

ഇനി മുൻപോട്ടുള്ള യാത്ര, എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ഇതുവരെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ടെമ്പോ ട്രാവലറിലല്ല. ദുർഘടമായ വഴിയാണ്. ആദ്യമേ പറഞ്ഞ ഭ്രമരം സിനിമയിലെ വഴികൾ. ഫോർ വീൽ ഡ്രൈവ് ജീപ്പുകളിലേ പോകാൻ പറ്റൂ. ഞങ്ങൾക്ക് പോകേണ്ട 12 കിലോമീറ്റർ വഴിയിൽ ചില അറ്റകുറ്റപ്പണി നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് അൽപ്പം ചുറ്റിവളഞ്ഞ് 20 കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. അതിൽത്തന്നെ അവസാനത്തെ ഏഴു കിലോമീറ്ററിൽ ജീപ്പ് മാറിക്കയറണം. ആ ഭാഗത്ത് റോഡ് തകർന്ന് കിടക്കുകയാണ്. പൊളിഞ്ഞ റോഡിന്റെ ഓരം പിടിച്ച് അപ്പുറം ചെന്ന് അവിടെക്കിടക്കുന്ന ജീപ്പുകളിലേക്ക് കയറണം. കൊളുക്കുമല യാത്ര പോലും അത്രയ്ക്ക് ദുർഘടമല്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. ചിലയിടങ്ങളിൽ എടുത്തെറിയുന്നതു പോലെയുള്ള ചാട്ടങ്ങൾ. റോഡെന്ന് പറയുന്നതിനേക്കാൾ യോജിക്കുക പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ നിരത്തിയ കാട്ടു

Dileep Anthikad

പാതകൾ എന്നാവും.

മഴ പെയ്ത് വഴിയാകെ ചെളി പരന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു റോഡിലൂടെ വാഹനമോടിക്കുന്നത് ചില്ലറക്കാര്യമല്ല. ഒരു വശത്ത് മല, മറുവശത്ത് കൊക്ക. റോഡിനാണെങ്കിൽ കഷ്ടി ഒരു ജീപ്പിന് പോകാനുള്ള വീതിയും. ബ്രേക്ക് പിടിക്കുമ്പോൾ ചെളിയിൽ വാഹനം തെന്നിപ്പോയാൽ എല്ലാം തീർന്നു. പക്ഷേ, എണ്ണം പറഞ്ഞ ഡ്രൈവർമാരായ വാവയും ശരവണനുമൊക്കെ ഒരു കൈകൊണ്ടാണ് വളയം നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഒരു ജീപ്പിന് പോകാനുള്ള വീതിയുള്ള സ്ഥലത്തിട്ടാണ് അവരത് വളയ്ക്കുന്നതും തിരിയ്ക്കുന്നതുമൊക്കെ. നിത്യാഭ്യാസികളാണവർ. വാഹനം ഓടിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിന്റെ മിക്കവാറും അറ്റകുറ്റപ്പണികളും കേടുപാടുകളും തീർക്കുന്നതും അവർ തന്നെ. അത്തരം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി നെന്മാറയിൽ നിന്ന് ആളെക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനേക്കാളും എളുപ്പം സ്വയം മെക്കാനിക്കിന്റെ കുപ്പായം അണിയുന്നതാണല്ലോ.

ചുറ്റിവളഞ്ഞ് മഴയും കോടയും വകഞ്ഞുമാറ്റി പോകുന്നതിനിടയ്ക്ക് താഴ്വാരത്തിന്റെ ഭംഗിയാസ്വദിക്കാൻ ഏതൊരു സഞ്ചാരിയും നിന്നുപോകുന്ന ചെരുവിലാണ് കാരാസുരി അമ്മൻ കോവിൽ. മേൽക്കൂരയൊന്നുമില്ല. കല്ലിലുള്ള പ്രതിഷ്ഠയും അതിനു ചുറ്റും ഒരു കൽക്കെട്ടും ഭക്തർ നാട്ടിപ്പോയിട്ടുള്ള ശൂലങ്ങളുമാണ് ആകെയുള്ളത്. വിളിച്ചാൽ വിളിപ്പുറത്താണത്രേ കാരാസുരി!!

ആനമട എസ്റ്റേറ്റ് 916 ഏക്കറോളം വരുന്ന ഒരു പ്ലാന്റേഷനാണ്. കാപ്പിയും ഏലവും ഓറഞ്ചുമൊക്കെ വിളയുന്ന ഈ തോട്ടത്തി

Siby Pulpally

നകത്തുള്ള ചില പുരാതനമായ കെട്ടിടങ്ങളിലാണ് മിസ്റ്റ് വാലി എന്ന റിസോർട്ട് പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്നത്. സായിപ്പിന്റെ കാലത്ത് കല്ലുവെച്ച് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പലയിടങ്ങളിലായുണ്ട്. അതിൽക്കൂടുതലൊന്നും പിന്നീട് പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. വേണമെന്ന് വെച്ചാലും കൂടുതൽ നിർമ്മാണസാമഗ്രികൾ ഇങ്ങോട്ടെത്തിക്കുക ദുഷ്ക്കരം തന്നെയാണ്. സായിപ്പിൽ നിന്ന് മൂന്ന് സ്വകാര്യവ്യക്തികളിലേക്ക് കൈമറിഞ്ഞ് നാലാമത്തെ സ്വാകാര്യവ്യക്തിയാണ് ഇപ്പോളിതിന്റെ ഉടമസ്ഥർ. 2000-ൽപ്പരം തൊ

മഴ നനയാനും കാടുകാണാനും ഇറങ്ങിയവർ പേരക്കയും പനിനീർചാമ്പക്കയും മാങ്ങയും നാരങ്ങയുമൊക്കെ പറിച്ചു തിന്ന് കാട്ടുവഴിയിലൂടെ കറങ്ങിനടന്നു. മഴയും കാറ്റും വന്നും പോയും, ഉള്ളും പുറവും നനച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന തോട്ടത്തിൽ ഇപ്പോൾ 50 ജോലിക്കാർ മാത്രമാണുള്ളത്. മാത്രമല്ല EFL (Ecologically Fragile Land) നിയമമനുസരിച്ച് 400 ഏക്കറിൽപ്പരം തോട്ടം വനഭൂമിയായി സർക്കാർ തിരികെ എടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങളോട് ചേർന്നാണ് മുളവെച്ച് കെട്ടി ഓലമേഞ്ഞ ഭക്ഷണഹാളും അടുക്കളയും സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാട്ടുപാതയിലൂടെ ഒരു കിലോമീറ്ററോളം നടന്നാൽ ഇതേ റിസോർട്ടിന്റെ ഭാഗമായ കരടി ബംഗ്ലാവിലെത്താം. നിറയെ ഫലവൃക്ഷങ്ങളാണ് കരടി ബംഗ്ലാവിന് ചുറ്റും. അവിടെ നിന്നുള്ള താഴ്വാരക്കാഴ്ച്ചയും മനോഹരം. പ്ലാന്റേഷന്റെ ഉള്ളിലൂടെ ജീപ്പ് പോകുന്ന വഴികൾ നിറയെയുണ്ട്. നമുക്കത് വഴിയാണെന്ന് തോന്നില്ലെങ്കിലും വാഹനം പെട്ടന്നതിലേക്ക് തിരിയുന്നതോടെ കാടിന്റെ മറ്റൊരു ഭാവം മുന്നിൽ വന്ന് നിൽക്കുന്ന അനുഭവമാണുണ്ടാകുന്നത്.

ഒരുകാലത്ത് ഈ തോട്ടത്തിനകത്തുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിലെല്ലാം വൈദ്യുതി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ തെളിവായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട വൈദ്യുത കമ്പികളും പോസ്റ്റുകളും ട്രാൻസ്ഫോർമറുകളും പലയിടങ്ങളിലായി കാണാനാകും. തൊട്ട് മുൻപ് തോട്ടം കൈവശം വെച്ചിരുന്ന ഉടമ, വൈദ്യുതി തുക അടക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ വൈദ്യുതി വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. റിസോർട്ടിലെ ആവശ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ജനറേറ്റർ ഉപയോഗിച്ചാണ്. എനിക്ക് സത്യത്തിൽ ആ സംവിധാനം പോലും ഇല്ലാതെ മണ്ണെണ്ണയുടേയോ മെഴുകുതിരിയുടേയോ വെളിച്ചത്തിൽ ഇത് നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതാകും നല്ലതെന്നാണ് തോന്നിയത്. നഗരത്തിൽ ഇത്തരം സൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഉപയോഗിച്ച് വഷളായിപ്പോയവരാണ് നമ്മൾ. അഞ്ചു മിനിറ്റ് വൈദ്യുതി ഇല്ലാതായാൽ ജീവിതത്തിന്റെ താളംതന്നെ തെറ്റുന്നു നമുക്ക്. കാട്ടിൽ വരുമ്പോഴെങ്കിലും മൊബൈൽ ഫോണും വൈദ്യുതിയും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് പ്രകൃതിയോട് പരമാവധി പൊരുത്തപ്പെടാൻ ഒരാൾക്ക് കഴിയണം.

മഴ നനയാനും കാടുകാണാനും ഇറങ്ങിയവർ പേരക്കയും പനിനീർചാമ്പക്കയും മാങ്ങയും നാരങ്ങയുമൊക്കെ പറിച്ചു തിന്ന് കാട്ടുവഴിയിലൂടെ കറങ്ങിനടന്നു. മഴയും കാറ്റും വന്നും പോയും, ഉള്ളും പുറവും നനച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. കാട്ടുപാതയോരത്ത് നട്ട യൂക്കാലി അടക്കമുള്ള മരങ്ങൾ വളരെ ഉയരത്തിലും വണ്ണത്തിലും വളർന്നുനിൽക്കുന്നു. കാടെന്നും മഴയെന്നും പറയുമ്പോൾ അട്ടകളെ മാറ്റി നിർത്താനാവില്ലല്ലോ. എല്ലാവരേയും സാമാന്യം ഭേദമായിട്ട് തന്നെ അട്ട കടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യാത്ര കഴിഞ്ഞ് വന്നപ്പോഴേക്കും മൂന്ന് ഡസനു മേലെ അട്ടകൾ ആക്രമിക്കുകയും അതിൽ ഒരു ഡസൻ അട്ടകൾ കടി

ച്ച് പറിക്കുകയും ചെയ്തതുകാരണം കാലിൽ നീരുവന്ന് വീർത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു ഞാൻ. മുൻപൊരു കാനനയാത്രയിലോ ട്രക്കിങ്ങിലോ അട്ടകൾ ഇത്ര ക്രൂരമായി ആക്രമിച്ചിട്ടില്ല. തലയിൽ കാക്ക തൂറുമ്പോഴും കാലിൽ അട്ട കടിക്കുമ്പോഴും ഹൈസ്ക്കൂളിൽ ഫിസിക്സ് പഠിപ്പിച്ച സുകുമാരൻ സാറിനെ ഓർമ്മവരും. പ്രകൃതിയോട് നമ്മൾ ചേർന്ന് നിൽക്കുമ്പോഴാണ് തലയിൽ കാക്ക തൂറുന്നതെന്ന് പഠിപ്പിച്ചത് സുകുമാരൻ സാറായിരുന്നു.

മിസ്റ്റ് വാലിയിലെ പാക്കേജ് പ്രകാരം, ഇരുട്ടുവീണശേഷം കാട്ടിലൂടെ ഒരു നൈറ്റ് സഫാരിയുണ്ട്. പല വന്യജീവിസംരക്ഷണ കേന്ദ്രങ്ങളിലും (Wildlife Sanctuary) നൈറ്റ് സഫാരി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു സ്വകാര്യ റിസോർട്ടിൽ അത്തരമൊരു സൗകര്യം ഇതാദ്യമാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്. ജീപ്പ് തിരിയുന്ന കാട്ടുവഴികളിലൂടെയെല്ലാം നമ്മളെ അവർ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഒരു കയ്യിൽ ജീപ്പിന്റെ വളയവും മറ്റേ കയ്യിൽ സെർച്ച് ലൈറ്റും പിടിച്ചുകൊണ്ട് വിദഗ്ദ്ധമായാണ് ഡ്രൈവർമാർ ജീപ്പോടിക്കുന്നത്. കാട്ടുപോത്തുകളുടേയും മ്ലാവുകളുടേയും കൂട്ടങ്ങളുള്ളിടത്തേക്ക് അവർ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി. സസ്യാഹാരികളായതുകൊണ്ടാകാം ആ മൃഗങ്ങൾ നമ്മളെ ആക്രമിക്കുന്നില്ല. കുറേ നേരം വെളിച്ചമടിക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി നിന്നശേഷം അവറ്റകൾ നിശ്ശബ്ദം കാടിനുള്ളിലേക്ക് വലിയുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും പേടിക്കേണ്ട ജീവി എന്ന് തറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണവർ പോകുന്നത്. നൈറ്റ് സഫാരിക്കിടയിൽ, ഇടഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന ഒരു ആനയുടെ മുൻപിലേക്ക് ചെന്നുകയറിയാൽ എന്താകുമെന്ന ആശങ്ക എനിക്ക് തീർച്ചയായുമുണ്ട്. സഫാരി കഴിഞ്ഞ് തിരികെ എത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിന് പിന്നിൽ പാറാവെന്ന പോലെയതാ രണ്ട് കാട്ടുപോത്തുകൾ!! തമ്മിലൊരു ശണ്ഠ കഴിഞ്ഞ ലക്ഷണമുണ്ട്. മനുഷ്യനാണെന്ന അഹങ്കാരത്തോടെ രാത്രി ഒറ്റയ്ക്ക് മുറിക്ക് പുറത്തിറങ്ങാൻ പറ്റില്ലെന്ന് ഉറപ്പായി.

സസ്യാഹാരികളായതുകൊണ്ടാകാം ആ മൃഗങ്ങൾ നമ്മളെ ആക്രമിക്കുന്നില്ല. കുറേ നേരം നോക്കി നിന്നശേഷം അവ നിശ്ശബ്ദം കാടിനുള്ളിലേക്ക് വലിയുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും പേടിക്കേണ്ട ജീവി എന്ന് തറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണവർ പോകുന്നത്.

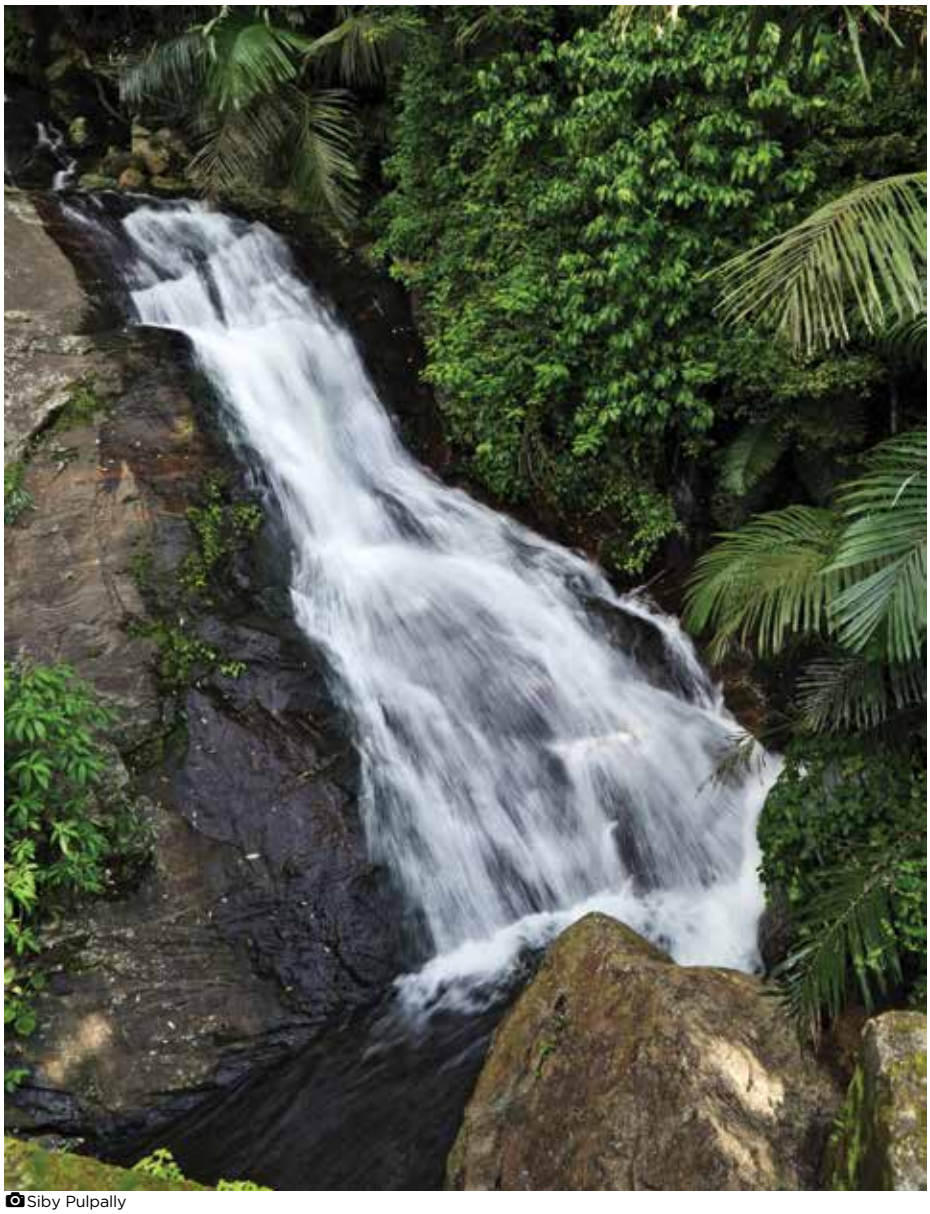
Siby Pulpally

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ പ്രാതലിനുശേഷം വരയാട്ടുമൊട്ടയുടെ നെറുകിലേക്കുള്ള ഒരു ട്രക്കിങ്ങ് കൂടെ ആകുമ്പോൾ മിസ്റ്റ് വാലിയിലെ പരിപാടികൾ പൂർത്തിയാകുകയാണ്. പക്ഷേ, മോശം വാർത്തയാണ് രാവിലെ എതിരേറ്റത്. അതിരാവിലെ തന്നെ ഒരു കൊമ്പൻ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ കെട്ടിടത്തിൽ നിന്ന് അൽപ്പം മാറി അവൻ പോകുന്നത് റിസോർട്ട് ജീവനക്കാർ കണ്ടിരിക്കുന്നു. സാധാരണ അതുവഴി പോകാറുള്ള ഒരു ചില്ലിക്കൊമ്പനുണ്ട്. അവനാണെങ്കിൽ കുഴപ്പക്കാരനല്ല. പക്ഷേ, ഇതവനല്ല എന്നാണ് എല്ലാവരും പറയുന്നത്. ആയതിനാൽ, കുട്ടികൾ അടക്കമുള്ള മുഴുവൻ സംഘത്തേയും നയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ട്രക്കിങ്ങ് അപകടമുണ്ടാക്കും എന്നാണ് ഗൈഡ് പറയുന്നത്. അത് വല്ലാത്ത നിരാശയുണ്ടാക്കി. വരയാട്ടുമൊട്ട കയറാതെ മടങ്ങാൻ മനസ്സനുവദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അപകടം വിളിച്ചുവരുത്താനും വയ്യ.

എല്ലാവരും കൂടെ കാട്ടുപാതയിലൂടെ വരയാട്ടുമൊട്ടയ്ക്ക് എതിർ ദിശയിലുള്ള കാരാസുരി അമ്മൻ കോവിൽ വരെ നടക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഏതു സമയത്തും കോടയും മഴയും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ചെരുവിൽത്തന്നെയാണ് അമ്മൻ കോവിൽ. കോവിലൊഴിവാക്കിയാലും കാറ്റായും മഴയായും കോടയായും പ്രകൃതിയുടെ നിതാന്ത സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ഇടമാണത്. ഇന്നലെ അൽപ്പനേരം ചെലവഴിച്ച സ്ഥലമാണെങ്കിലും രാവിലത്തെ അന്തരീക്ഷം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. മഴയും കാറ്റും കോടയും ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടമായും വന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. കഷ്ടി മൂന്ന് കിലോമീറ്റർ കാണും റിസോർട്ടിൽ നിന്ന് അമ്മൻ കോവിൽ വരെ. പക്ഷേ, അത്രടം വരെ കയറിച്ചെന്നപ്പോഴേക്കും പ്രാതലുപോലും കഴിക്കാത്തതുകൊണ്ട് പലരും ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു.

റിസോർട്ടിലെത്തി ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ചുരുക്കം ചിലർ മാത്രം ആനഭീഷണി നേരിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ വരയാട്ടുമൊട്ട വരെ പോകാൻ തീരുമാനമെടുത്തു. പകുതി വഴിയോളം ശരവണന്റെ ജീപ്പിൽ പോയി. പിന്നെയങ്ങോട്ട് മുകളിലേക്ക് നടന്ന് കയറാനാണ് പദ്ധതി. ഞങ്ങൾ

ഒൻപതുപേർ പുറപ്പെട്ടു. മഴയും കോടയും വഴിനീളെയുണ്ട്. കൊമ്പൻ ചവിട്ടി മെതിച്ച് നടന്നുപോയതിന്റെ അടയാളങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടെ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരു വളവിൽ ജീപ്പ് ഉപേക്ഷിച്ച് തൊട്ടുമുന്നിലുള്ള ചതുപ്പ് ചാടിക്കടന്ന് ഞങ്ങൾ മുകളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങി. ഇടതൂർന്ന കാട്ടിലൂടെയാണ് കയറ്റം. കാട് തീരുന്നിടത്ത് താഴ്വരയുടെ മനോഹരദൃശ്യം. വശങ്ങളിലെല്ലാം കോടയെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ വ്യർഥാ പരിശ്രമിക്കുന്ന മലനിരകൾ. നോക്കിനിൽക്കേ മലകളെ വാരിപ്പുണർന്ന് മറയ്ക്കുന്ന കോട. അതേ വേഗതയിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്ന മലനിരകൾ. അതിവേഗത്തിലാണ് വരയാട്ടുമൊട്ടയിൽ കാറ്റ് വീശുന്നത്. ചുറ്റും വെള്ളപുതപ്പിച്ച് കോട, നാലുവശവും കൊക്ക, സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നതെന്ന് തോന്നിപ്പോയാൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. അത്ര മനോഹരമാണ് കോട വന്നും പോയും നിൽക്കുമ്പോൾ വരയാട്ടുമൊട്ടയിൽ നിന്നുള്ള കാഴ്ച്ച.

മഴയും കോടയും യാത്രയിലുടനീളം വേണ്ടുവോളം അനുഭവിച്ചു. വരയാട്ടുമൊട്ട അതുക്കും മേലെയായിരുന്നു. മിസ്റ്റ് വാലിയിലെ ജീവനക്കാരുടെ സഹകരണവും നല്ല ഭക്ഷണവുമൊക്കെ നെല്ലിയാമ്പതി യാത്രയ്ക്ക് മാറ്റുകൂട്ടി.

പക്ഷേ, ആ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മനുഷ്യർ മാത്രമാണുള്ളതെന്ന് കരുതരുത്. പുലിയുടേയും കടുവയുടേയും കാഷ്ഠം വെവ്വേറെ കാണിച്ചു തന്നു ശരവണൻ. കറുത്ത നിറത്തിലാണ് പുലിയുടെ കാഷ്ഠമെങ്കിൽ വെളുത്തത് കടുവയുടേതാണ്. മുള്ളൻപന്നിയുടെ മുള്ളും കണ്ടെടുത്തു അവിടന്ന്. ആ മലമുകളിൽ വെച്ചൊരു വന്യജീവി ആക്രമിച്ചാൽ, ഒന്നുകിൽ വന്യജീവിക്ക് അടിയറവ് പറയുക, അല്ലെങ്കിൽ കൊക്കയുടെ ആഴം അനുഭവിക്കുക. അതിൽക്കൂടുതലൊന്നും ആലോചിക്കാൻ പോലും നേരം കിട്ടില്ലെന്ന് വേണം പറയാൻ. പക്ഷേ, അത്തരം ബേജാറുകളൊക്കെ മനസ്സിൽ നിന്നൊഴിവാക്കി മണിക്കൂറുകളോളം ധ്യാനനിരതനായി ഇരിക്കണമെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്ന ഇടമാണത്.

Siby Pulpally

മഴയും കോടയും യാത്രയിലുടനീളം വേണ്ടുവോളം അനുഭവിച്ചു. വരയാട്ടുമൊട്ട അതുക്കും മേലെയായിരുന്നു. മിസ്റ്റ് വാലിയിലെ ജീവനക്കാരുടെ സഹകരണവും നല്ല ഭക്ഷണവുമൊക്കെ നെല്ലിയാമ്പതി യാത്രയ്ക്ക് മാറ്റുകൂട്ടി. നഗരത്തിന്റെ ബഹളങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടിപ്പോയി പാർക്കാൻ കാട്ടിലൊരു ഇടം കൂടെ കണ്ടെത്തിയതിന്റെ സന്തോഷമുണ്ടെനിക്ക്. കണ്ണൂര് മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെയുള്ള ഓൺലൈൻ സുഹൃത്തുക്കളിൽ പലരും ഓഫ്ലൈനായി. മുൻപരിചയമില്ലാത്ത മറ്റു പലരും നേരിട്ട് സുഹൃത്തുക്കളായി. പെയ്തു തീരാത്ത മഴയുടെ ഇരമ്പമുണ്ടിപ്പോഴും ഉള്ളിൽ.

മഴ നന്നായി അനുഭവിച്ചെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ മഴയാത്രയിൽ പലയിടങ്ങളിലായി നീരൊഴുക്കുകളിൽ കുതിർന്നതുപോലെ ഇപ്രാവശ്യം അവസരമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കാൻ പറ്റിയില്ലെന്ന സങ്കടം സംഘാടകർക്കുണ്ടായേക്കാം. എനിക്കു പക്ഷേ, അങ്ങനെയൊരു വിഷമമേയില്ല. കുതിർന്നലിയേണ്ടത് വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളിലും നീർച്ചാലുകളിലും മാത്രമല്ല. പ്രകൃതിയിൽ ഉടനീളമാണ്. അട്ട കടിക്കുമ്പോഴും മഴ നനയുമ്പോഴും കോട വന്ന് പൊതിയുമ്പോഴും പ്രകൃതിയിൽ മുഴുവനായാണ് മുങ്ങിനിവർന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിൽപ്പരം ആനന്ദം വേറെന്തുണ്ട്! ●

ശരിയായ നാമം മനോജ് രവീന്ദ്രൻ. എറണാകുളം സ്വദേശി. ദീർഘകാലത്തെ പ്രവാസത്തിനുശേഷം ഇപ്പോൾ ബാംഗ്ലൂർ ആസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു സ്വകാര്യ സ്ഥാപനത്തിനുവേി ജോലി ചെയ്യുന്നു. 2007 മുതൽ ഓൺലൈൻ എഴുത്തിടങ്ങളിൽ സജീവം (www.niraksharan.in)

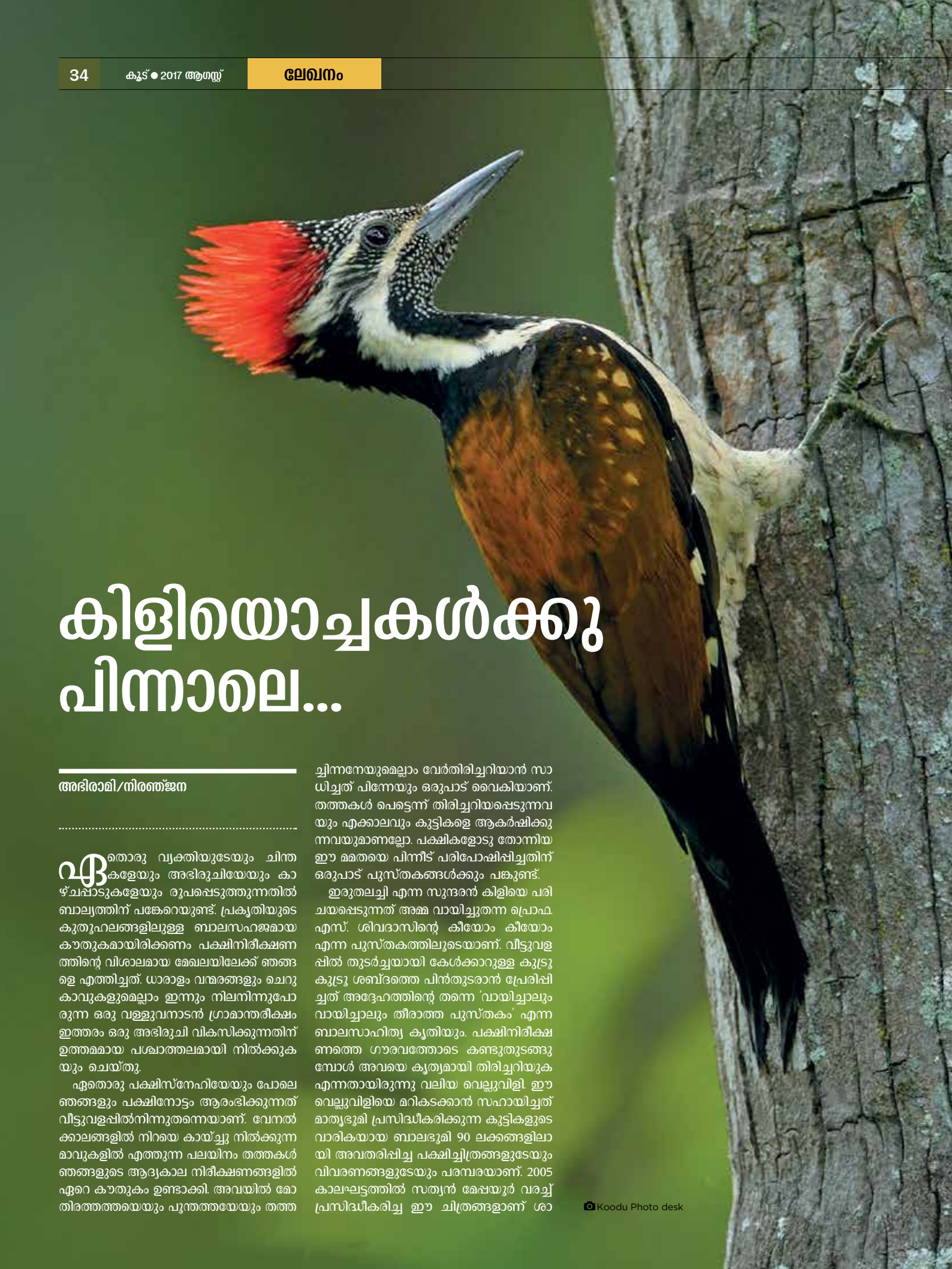

കിളിയൊച്ചകൾക്കു പിന്നാലെ...

അഭിരാമി/നിരഞ്ജന

ഏതൊരു വ്യക്തിയുടേയും ചിന്തകളേയും അഭിരുചിയേയും കാഴ്ചപ്പാടുകളേയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ബാല്യത്തിന് പങ്കേറെയുണ്ട്. പ്രകൃതിയുടെ കുതൂഹലങ്ങളിലുള്ള ബാലസഹജമായ കൗതുകമായിരിക്കണം പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിന്റെ വിശാലമായ മേഖലയിലേക്ക് ഞങ്ങളെ എത്തിച്ചത്. ധാരാളം വന്മരങ്ങളും ചെറുകാവുകളുമെല്ലാം ഇന്നും നിലനിന്നുപോരുന്ന ഒരു വള്ളുവനാടൻ ഗ്രാമാന്തരീക്ഷം ഇത്തരം ഒരു അഭിരുചി വികസിക്കുന്നതിന് ഉത്തമമായ പശ്ചാത്തലമായി നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏതൊരു പക്ഷിസ്നേഹിയേയും പോലെ ഞങ്ങളും പക്ഷിനോട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത് വീട്ടുവളപ്പിൽനിന്നുതന്നെയാണ്. വേനൽക്കാലങ്ങളിൽ നിറയെ കായ്ച്ചു നിൽക്കുന്ന മാവുകളിൽ എത്തുന്ന പലയിനം തത്തകൾ ഞങ്ങളുടെ ആദ്യകാല നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഏറെ കൗതുകം ഉണ്ടാക്കി. അവയിൽ മോതിരത്തത്തയെയും പൂന്തത്തയേയും തത്തച്ചിന്നനേയുമെല്ലാം വേർതിരിച്ചറിയാൻ സാധിച്ചത് പിന്നേയും ഒരുപാട് വൈകിയാണ്. തത്തകൾ പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നവയും എക്കാലവും കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കുന്നവയുമാണല്ലോ. പക്ഷികളോടു തോന്നിയ ഈ മമതയെ പിന്നീട് പരിപോഷിപ്പിച്ചതിന് ഒരുപാട് പുസ്തകങ്ങൾക്കും പങ്കുണ്ട്.

ഇരുതലച്ചി എന്ന സുന്ദരൻ കിളിയെ പരിചയപ്പെടുന്നത് അമ്മ വായിച്ചുതന്ന പ്രൊഫ. എസ്. ശിവദാസിന്റെ കീയോം കീയോം എന്ന പുസ്തകത്തിലൂടെയാണ്. വീട്ടുവളപ്പിൽ തുടർച്ചയായി കേൾക്കാറുള്ള കുട്രൂ കുട്രൂ ശബ്ദത്തെ പിൻതുടരാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ 'വായിച്ചാലും വായിച്ചാലും തീരാത്ത പുസ്തകം' എന്ന ബാലസാഹിത്യ കൃതിയും. പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തെ ഗൗരവത്തോടെ കണ്ടുതുടങ്ങുമ്പോൾ അവയെ കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയുക എന്നതായിരുന്നു വലിയ വെല്ലുവിളി. ഈ വെല്ലുവിളിയെ മറികടക്കാൻ സഹായിച്ചത് മാതൃഭൂമി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ വാരികയായ ബാലഭൂമി 90 ലക്കങ്ങളിലായി അവതരിപ്പിച്ച പക്ഷിചിത്രങ്ങളുടേയും വിവരണങ്ങളുടേയും പരമ്പരയാണ്. 2005 കാലഘട്ടത്തിൽ സത്യൻ മേപ്പയൂർ വരച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ ചിത്രങ്ങളാണ് ശാ

Koodu Photo desk

സ്ത്രീയമായ പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിലേക്ക് ഞങ്ങളെ അടുപ്പിച്ചത്. അവയെല്ലാം തുന്നിച്ചേർത്ത് തയ്യാറാക്കിയ പുസ്തകമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ആദ്യ ഫീൽഡ് ഗൈഡ്.

പക്ഷികളെ ആഴത്തിൽ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയത് 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ' എന്ന കൃതി വായിക്കാനാരംഭിച്ചതുമുതലാണെന്ന് സംശയമില്ലാതെ പറയാം. മലയാളികളായ പക്ഷിപ്രേമികൾ മുഴുവനും ഒട്ടേറെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ കെ.കെ. നീലകണ്ഠൻ മാഷിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറെ പ്രസിദ്ധമായ 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ' എന്ന

പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തെ കൂടുതൽ ഗൗരവത്തോടെ കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അതുവരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുപാട് കിളികളെ വീട്ടുവളപ്പിൽ നിന്നുതന്നെ കണ്ടെത്തിത്തുടങ്ങി. മരംകൊത്തികളുടെ വൈവിധ്യം എടുത്തു പറയേണ്ട ഒന്നാണ്.

പുസ്തകത്തേയും ഇന്നും സ്മരിക്കുന്നു. കേവലം പുതിയ ഇനം പക്ഷികളെ കണ്ടെത്തുകയോ അവയുടെ എണ്ണം തിട്ടപ്പെടുത്തുകയോ മാത്രമല്ല പക്ഷിനിരീക്ഷണം എന്ന് വ്യക്തമാക്കി തന്നത് ഈ പുസ്തകമാണ്. പക്ഷികളുടെ ശരീരഘടനയുടേയും സ്വഭാവത്തിന്റേയും ആവാസവ്യവസ്ഥയുടേയുമെല്ലാം സൂക്ഷ്മതകൾ പുസ്തകത്തിൽ വ്യക്തമായി വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ലളിതവും സുന്ദരവുമായ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ' തന്നെയാണ് ബാലാവസ്ഥയിൽ നിന്നിരുന്ന ഞങ്ങളിലെ കിളിയറിവുകളെ കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ളതും സൂക്ഷ്മവുമായ നിരീക്ഷണത്തിലെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തിയെടുത്തത്.

പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തെ കൂടുതൽ ഗൗരവത്തോടെ കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അതുവരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരുപാട് കിളികളെ വീട്ടുവളപ്പിൽ നിന്നുതന്നെ കണ്ടെത്തിത്തുടങ്ങി. മരംകൊത്തികളുടെ വൈവിധ്യം എടുത്തു പറയേണ്ട ഒന്നാണ്. ഫ്ളെയിം ബാക്ക് വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്ന നാട്ടുമരംകൊത്തി, വലിയപൊന്നി മരംകൊത്തി കൂടാതെ ചിത്രാംഗൻ മരംകൊത്തി, മുണ്ടൻ മരംകൊത്തി, മഞ്ഞപ്പിടലി മരംകൊത്തി, ചെമ്പൻ മരംകൊത്തി തുടങ്ങിയവ വീട്ടുവളപ്പിലെ സ്ഥിരം സന്ദർശകരാണെന്ന കണ്ടെത്തൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. കൂടാതെ സമീപത്തുള്ള അരയാലുകൾ കായ്ച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നൂറിൽ കൂടുതലുള്ള കൂട്ടങ്ങളായി പറന്നെത്തുന്ന ചാരവരയൻ പ്രാവുകളും മഞ്ഞക്കാലി പ്രാവുകളും... അപൂർവ്വമായി എത്താറുള്ള മരതക പ്രാവുകൾ... ബാല്യത്തിൽ ഇരുതലച്ചി എന്ന് ഞങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ച നാകമോഹൻ... ഓരോ പുതിയ കണ്ടുമുട്ടലുകളും ഞങ്ങളിലെ കിളിപ്രേമം ശക്തമാക്കി.

തട്ടേക്കാട് വച്ചു നടന്ന പ്രകൃതി പഠന ക്യാമ്പിലാണ് കാട്ടുകിളികളെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. മാക്കാച്ചിക്കാടയേയും പനങ്കാക്കയേയുമെല്ലാം കാണുന്നത് അവിടെ വെച്ചാണ്. പിന്നീടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ വീട്ടുവളപ്പിൽ കാണുന്ന പല പക്ഷികളേയും ശബ്ദത്തിലൂടെ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

2014 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ മാതൃഭൂമി പത്രത്തിലൂടെയാണ് Common Bird Monitoring Programme നെക്കുറിച്ചറിയുന്നതും അതുവഴി ഇ-ബേർഡ് പരിചയപ്പെടുന്നതും. ഞങ്ങളുടെ പരന്നുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളെ കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയമാക്കിയത് ഇ-ബേർഡ് ആണ്. ഒരു പ്രദേശത്ത് കാണുന്ന പക്ഷികളുടെ പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്നതിനും അതിൽ വരുന്ന വ്യതിയാനങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയമായി അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനും ഇ-ബേർഡ് മികച്ച ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോം ആണ്. ഇ-ബേർഡിലെ ഞങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളിലെ പാളിച്ചകളെ തിരുത്തി കൂടുതൽ പ്രചോദനം നൽകിയതിന് പ്രവീൺ ജെ. സാറിനോടും, ഡോ. പി.ഒ. നമീർ സാറിനോടും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഫോറസ്ട്രി കോളേജിലെത്തിയപ്പോൾ പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിനും അതിന്റെ ശാസ്ത്രീയമായ വിശകലനത്തിനും മികച്ച പ്രോത്സാഹനമാണ് ലഭിച്ചത്. നമീർസാറുടെ കീഴിൽ വിവിധ പക്ഷി സർവ്വേകളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കായി. കേരളത്തിനായി ഒരുങ്ങുന്ന പക്ഷിഭൂപടത്തിന്റെ പാലക്കാട്, തൃശ്ശൂർ ജില്ലകളിലെ സർവ്വേകളിൽ പങ്കാളികളാകാൻ സാധിച്ചത് ഏറെ ആഹ്ലാദകരമായ കാര്യമാണ്.

പ്രകൃതിയെ നിരീക്ഷിക്കുക എന്നത് ധ്യാനസഹജമാണ്. പ്രകൃതിയിൽ ഏറ്റവും രസകരമായും എളുപ്പത്തിലും നിരീക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുക പക്ഷികളെത്തന്നെയാണ്. പക്ഷിനിരീക്ഷണം നമ്മളിലെ പക്ഷികളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന ബോധവും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിലൂടെ പ്രകൃതിയുടെ കാവലാളാകാൻ നമുക്കേവർക്കും സാധിക്കട്ടെ. ●

NIranjana C

NIranjana C

വിരലറുത്തുമാറ്റിയിട്ടും അസ്ത്രമെയ്യുന്ന ഏകലവ്യൻ

അഗസ്റ്റിൻ കുട്ടനല്ലൂർ

മുള്ളുകൾക്കിടയിൽ വീണ് മുനയുള്ളതായും കല്ലുകൾക്കിടയിൽ വീണ് കരളുറപ്പുള്ളതായും മാറിയ വാക്കിന്റെ വിത്തുകൾ വിതച്ച് ഭാഷയിൽ പരുഷമായ് കൊത്തിയെടുത്ത ശിൽപമാണ് ലൂയിസ് പീറ്ററിന്റെ കവിത. അത് നല്ല മണ്ണിൽ വിതച്ചെടുത്ത ഓമനത്തമുള്ള കവിതകളല്ല. ലോകത്തിന്റെ പാരുഷ്യം കവിതയുടെ പാരുഷ്യമായി മാറുമ്പോൾ വൈരൂപ്യം ഒരു പുതു ഭാവുകത്വമായി കവിതയിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു. സൗന്ദര്യത്തെ മാത്രം കോരിക്കുടിക്കുന്ന കണ്ണുകളിൽ അത് മുള്ളായ് തറയ്ക്കുന്നു.

റിയലിസത്തിന്റെയും സർറിയലിസത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ചിത്രലിപികളുള്ള ഒരു കുതറുന്ന ഭാഷയിലാണ് ലൂയിസ് പീറ്ററിന്റെ കവിതകൾ. വാക്കുകൾ വാങ്ങ്മയവും ധ്വനിയും നിറഞ്ഞ ചെത്തിമിനുക്കാത്ത കല്ലുകളാണ്. മറുലോകത്തിന്റെ ഭാഷകൊണ്ട് നാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകത്തെ ആവിഷ്കരിക്കലാണ് കവിത. സാമാന്യമായ വ്യവഹാര ഭാഷയിലേക്ക് കവിതയെ വലിച്ചിഴച്ച് കൊണ്ടുവരുന്നവരുണ്ട്. അവിടെ കവിത്വം പാടെ നിരാകരിക്കപ്പെടുന്ന ബിംബങ്ങൾ ജഡമായ വസ്തുക്കളായ് മാറുന്നു. ലൂയിസ് പീറ്ററിന് വാക്കിന്റെ തൊണ്ടുകൾകൊണ്ടുള്ള കലമ്പലല്ല കവിത. അത്, തന്നെത്തന്നെ തിന്നു തീർക്കുന്ന ദയാരഹിതനായ കാലത്തോട് തന്റെ രാവുകൾ തീരാക്കാലമാണെന്നും തന്നെ നിമഞ്ജനം ചെയ്യേണ്ട പുഴയെ താൻ കണ്ണുനീരാൽ നട്ടു വളർത്തിയതാണെന്നും വിളിച്ചു പറയുന്ന ഒരു നാറാണത്തു ഭാഷയാണ്. തന്റെ മടിയിൽകിടന്ന് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ച പുഴയെക്കുറിച്ചും, തന്റെ ആകാശത്തെ വലിച്ചുകീറി അപഹരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വിജയം വിലാപത്തിന്റെ മറുപുറമാണെന്നും മുന്നറിയിപ്പു നൽകുവാനുമുള്ള ഉരുക്കിന്റെ കരുത്ത് ആ ഭാഷക്കുണ്ട്. ഇങ്ങനെ

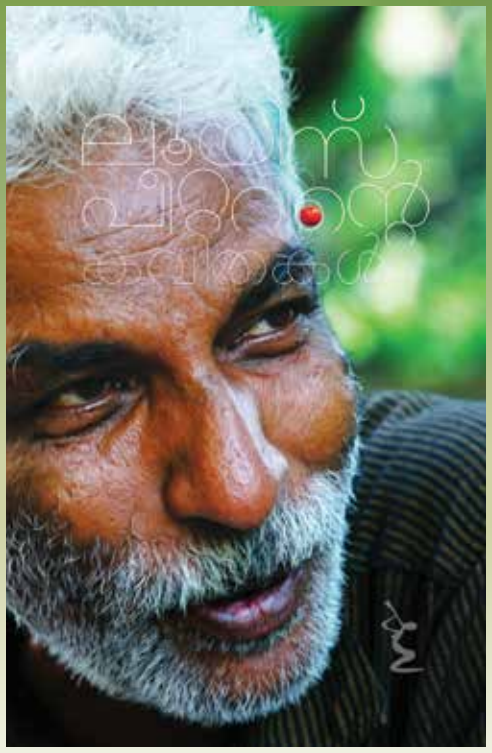

ഭാഷയുടെ വ്യാവഹാരികവും സാമ്പ്രദായികവുമായ എല്ലാ പതിവു പാതകളെയും നിരാകരിച്ച് മുൾച്ചെടികൾ നിറഞ്ഞ ചരൽപ്പാതയിലൂടെ ഗാഗുൽത്താമലയിലേക്കുള്ള ഒരു കുരിശേറ്റമാണ് ലൂയിസ് പീറ്റർ ഭാഷകൊണ്ട് കവിതയിൽ ചെയ്യുന്നത്. ദയാരഹിതമായ ലോകം ആ ശിരസ്സിൽ തറച്ചു വെച്ച മുൾമുടി കവി ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നു; അതിൽ നാളെക്കുവിരിയുന്ന ഒരിലച്ചാർത്തുണ്ടെന്നു ഗൗനിക്കാതെതന്നെ.

എല്ലാ ചരിത്രങ്ങളും വിസ്മൃതിയിലേക്കാണ്ടു പോകുകയും ചോരയിലും കണ്ണീരിലും പണിതുയർത്തിയ ആ ചരിത്രത്തിന്റെ നിക്ഷേപംകൊണ്ട് തടിച്ചു കൊഴുക്കുന്ന സമകാലിക ലോകത്തിന്റെ വെറുപ്പിക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ

"ഞാൻ കിടന്ന സമരപ്പന്തൽ ചെളി നിറഞ്ഞ് കാട്ടുവള്ളികൾ മേഞ്ഞ് അനാഥമായി കിടക്കുന്നു. അരികിലൊരു വ്യാപാരി എന്റെ ചരിത്രം വിൽപ്പനക്കുവച്ചിരിക്കുന്നു വാങ്ങുക വായിക്കുക വരിക്കാരാവുക"

തന്റെ കവിതകൾകൊണ്ട് ലൂയിസ് പീറ്റർ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമിയായിരുന്ന ഈ മണ്ണ് ഇന്ന് മധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സുന്ദരലോകമായ് പരിവർത്തനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരും ആദിവാസികളും ദളിതരും നിരന്തരമായ് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുകയും കുടിയിറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ മണ്ണ് സുന്ദരസൗധങ്ങൾക്കുള്ള പറുദീസകളായ് മാറുന്നു. കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഒരു തീരാശാപമായി, നിസ്വവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശിരസ്സിൽ പതിക്കുന്ന ഒരു അശനിപാതമായി തുടരുകയാണ്. ഇത് കവി കാണാതെ പോകുന്നതെങ്ങനെ? കുടിലെരിച്ച് കുടിയൊഴിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കത്തിത്തീർന്ന കബന്ധങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാൻ കവി പറയുന്നുണ്ട്.

അപഹരിക്കപ്പെട്ട മണ്ണിനെ, ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരെ, എയ്തുവീഴ്ത്തിയ കിളിയെ, നിഷ്കരുണം നുള്ളിയറുത്ത പൂക്കളെ എല്ലാം തന്റെ നെഞ്ചിൻകൂട്ടിൽ അണച്ചുവയ്ക്കുന്നു. ലൂയിസ് പീറ്ററിന്റെ ഈ ആദ്യകവിതാ സമാഹാരം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാവ്യാനുശീലവും പുതിയ ഭാവുകത്വവും നമുക്കുനൽകുന്നു. രൂപകൽപനയിൽ പുതുമയുള്ളതാണ് തൃശ്ശൂരുള്ള 3000 ബി.സി സ്ക്രിപ്റ്റ് മ്യൂസിയം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ പുസ്തകം. വില 150 രൂപ. ●

സോളോ പറക്കാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക്

വീണ എം.

കൂട്ടിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങി കൂടിയിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആ പച്ച തൂവലുടുപ്പുകാരിയെ കണ്ടപ്പോൾ, എന്റെ ഹൃദയം തകർന്നു തരിപ്പണമായി. എല്ലാത്തരം കൂടുകളും എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജയിലുകളാണ്. അവ എന്നിൽ വെറുപ്പാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. കൂട്ടിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന പക്ഷികളെ പലതിനേയും ഒന്നു തൊടാൻ കൊതിയോടെ ഞാൻ നോക്കി നിന്നിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറ്റവും വൃത്തികെട്ട വാക്കുകളിൽ വിശദീകരിക്കാനാവുന്നതിലും ഭീതിദമായിരുന്നു ഈ കൂട്.

വീടിനു മുന്നിലൊക്കെ തൂക്കിയിടുന്ന ചെറിയ ലോഹക്കൂടുകൾ സാധാരണ ചെറിയ ഉരുളൻ കമ്പികളുപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കിയവയാണ്. എന്നാൽ ചെറിയ വിടവുകൾ മാത്രം വിട്ട്, പരന്ന ലോഹക്കമ്പികളുപയോഗിച്ച് നിർമ്മിച്ച ഈ കൂടിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുന്ന കുഞ്ഞു ജീവൻ, പകൽവെളിച്ചമോ അതിലേ വീശുന്ന കാറ്റോ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയില്ല. കൂട്ടിലിരിക്കുന്ന ആ തത്തക്കുഞ്ഞ് ഏകയും ദുഃഖിതയുമാണെന്നും വല്ലാതെ ഭയന്നിട്ട് ആ ഇരുണ്ട തടവറയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ തത്രപ്പെടുകയാണെന്നും എനിക്കു തോന്നി.

> എന്റെ ശബ്ദത്തിലെ വേദന മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാവണം സുഭാഷ് തിരിഞ്ഞ് എന്നോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു, 'അക്കായ്ക്ക് എന്റെ മകളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനെ കൊണ്ടു പൊയ്ക്കോളൂ. അവൾക്കതു ജീവന്റെ ജീവനാണ്.

അതിനെ ഒന്നു പുറത്തെടുക്കൂ... സുഭാഷ് മേസ്തിരിയോടു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. സുഭാഷിന്റെ മകനും മകളുമായ സാമിനും ഷാരോണിനും ആ തത്തക്കുഞ്ഞിനെ പുറത്തെടുക്കാൻ സന്തോഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൊതിപിടിപ്പിക്കുന്ന ഇളംപച്ച തൂവൽപ്പുകൾ തലപുറത്തേക്കു നീട്ടിത്തുടങ്ങിയിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു ദേഹത്തെ മുഴുവൻ പൊതിയാത്തതിനാൽ തന്നെ പാവത്തിന് നന്നായി തണുക്കുന്നുണ്ടാവണം. ഈ പ്രായത്തിൽ പാവം തത്തക്കുഞ്ഞ് അതിന്റെ അച്ഛന്റേയോ അമ്മയുടേയോ ചിറകിനടിയിൽ ഒതുങ്ങിയിരുന്ന്, അവരുടെ ശരീരതാപത്തിന്റെ ഊഷ്മളതയിലും സുരക്ഷിതത്വത്തിലും വളർന്നുവരേണ്ടതാണ്.

ഞാൻ അതിനെ എന്റെ നെഞ്ചോടു ചേർത്തുപിടിച്ച് ഉള്ള ചൂട് പങ്കിട്ടു പറഞ്ഞു, 'ഈ കൂട്ടിനുള്ളിൽ ഈ കുഞ്ഞിനെ ഇട്ടേക്കാനാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ അതു മരിച്ചു പോകാനാണ് സാധ്യത. പാവം പക്ഷി. എന്തൊരു കഷ്ടമാണതിന്റെ കാര്യം. അതിനെ എനിക്കു തരൂ സുഭാഷ്'.

എന്റെ ശബ്ദത്തിലെ വേദന മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാവണം സുഭാഷ് തിരിഞ്ഞ് എന്നോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു, 'അക്കായ്ക്ക് എന്റെ മകളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കോളൂ. അവൾക്കതു ജീവന്റെ ജീവനാണ്'.

തമിഴ്നാട്ടിലെ തൂത്തുക്കുടിയിലാണിതു സംഭവിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അടുത്ത 10-15 മിനിറ്റു നേരം എനിക്കറിയാവുന്ന തമിഴിൽ, ഷാരോണിനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു ഞാനിരുന്നു. ഈ

Veena M

ഇരുണ്ട ചെറിയ കൂട്ടിനുള്ളിൽ താമസിക്കുന്നത്, അതും അച്ഛനുമമ്മയും കൊടുക്കുന്ന സ്നേഹോഷ്മളതയും ആഹാരവും ഒന്നുമില്ലാതെ കഴിയേണ്ടി വരുന്നത് എത്ര ഭീകരമാണെന്നും, സൂര്യവെളിച്ചം കാണാതെയും, കാറ്റൊന്നും അനുഭവിക്കാതെയും, ചിറകൊന്നു വിരിക്കാനാവാതെയും ഇരിക്കേണ്ടി വരുന്നതിലെ അരോചകത്വവും ഒക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്കു മുഴുവൻ ഞാൻ ഷാരോണെ തന്നെയാണ് ഉദാഹരണമാക്കിയത് - അവൾക്ക് അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, അവളുടെ ചേട്ടനും കൂട്ടുകാരുമായി ഓടിക്കളിക്കുവാനായില്ലെങ്കിൽ... അങ്ങനെ ഓരോന്നും അവളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി ഞാൻ ചോദിച്ചു.

എന്റെ മടിയിലിരുന്ന് ഒരു വാക്കു പോലും മറുപടി പറയാതെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പുറത്തിറക്കിയ തത്തക്കുഞ്ഞാകട്ടെ ഒരു കാലുകൊണ്ട് എന്നേയും മറുകാലുകൊണ്ട് ഷാരോണിനേയും പിടിച്ച് ദയവായി എന്നെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന മട്ടിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

ഷാരോൺ കുറച്ചു സമയം നിർന്നിമേഷയായി തത്തക്കുഞ്ഞിനെ നോക്കിയിരുന്നു. മരിച്ചു പോയാലും സാരമില്ല, പക്ഷിക്കുഞ്ഞിനെ താൻ തന്നെ വയ്ക്കണമോ, അല്ല ഒരുപക്ഷേ, കൂടുതൽ കാലം ജീവിച്ചേക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ എനിക്കു തരണമോ എന്ന ചിന്തയിൽ അവളുടെ മനസ്സ് കലങ്ങിമറിയുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. കുറച്ചു നേരത്തിനു ശേഷം ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ അവളാ തത്തക്കുഞ്ഞിനെ എന്റെ നേർക്കു തള്ളിനീക്കി - നിങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ കൊണ്ടുപോകൂ എന്ന മട്ടിൽ. പിന്നെ എന്റെ മടിയിൽ നിന്നിറങ്ങാതെ തന്നെ അവൾ എനിക്കും പക്ഷിക്കും നേരെ പുറംതിരിഞ്ഞിരുന്നു - കാഴ്ചയിൽ നിന്നും ഓർമ്മയിൽ നിന്നും, അവളേറെ സ്നേഹിച്ച ആ ജീവന്റെ തുടിപ്പിനെ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു പുറന്തള്ളാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മട്ടിൽ. പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാനാവാത്ത ഹൃദയവ്യഥയിലാണ് ഷാരോൺ. ഞാനവളെ ചേർത്തുപിടിച്ച് തലോടിയാശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എനിക്കുറക്കെ കരയാൻ തോന്നി, പക്ഷേ കരയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല - എന്റെ ഹൃദയം ഒരു കുഞ്ഞു കുട്ടിക്കും ഒരു കുഞ്ഞു പക്ഷിക്കുമിടയിൽ കീറി മുറിക്കപ്പെടുകയാണെന്ന് തോന്നി.

പക്ഷിക്കുഞ്ഞിനെ എപ്പോൾ ഷാരോണിനു കാണണമെന്നു തോന്നിയാലും ഞാനതിനെ കൊണ്ടുവന്നു കാട്ടിക്കൊടുക്കും, അതുകൊണ്ടു വിഷമിക്കണ്ട. ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞു സമാധാനിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഷാരോൺ തള്ളിമാറ്റിയ വേളയിൽ തന്നെ നമ്മുടെ തത്തക്കുഞ്ഞെന്താ ചെയ്തതെന്നറിയാമോ? അതു പതുക്കെ നടന്ന് എന്റെ ബാഗിനുള്ളിൽ കയറി, സാധനങ്ങൾക്കിടയിൽ സൗകര്യമായൊരിടമുണ്ടാക്കി, ഉറക്കം തുടങ്ങി. ഇനി നിങ്ങളെന്ന നോക്കിക്കൊള്ളുമല്ലോ എന്ന മട്ടിൽ.

എന്റെ മടിയിലിരുന്ന് ഒരു വാക്കു പോലും മറുപടി പറയാതെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പുറത്തിറക്കിയ തത്തക്കുഞ്ഞാകട്ടെ ഒരു കാലുകൊണ്ട് എന്നേയും മറുകാലുകൊണ്ട് ഷാരോണിനേയും പിടിച്ച് ദയവായി എന്നെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന മട്ടിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

അങ്ങനെയാണ് സോളോ എന്ന ഓമനപ്പേരു കൊടുത്ത ആ തത്തക്കുഞ്ഞ് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നത്. ഞങ്ങളുടെ എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ട് ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്റെ മാത്രമല്ല, അവളെ ഒരു തവണയെങ്കിലും കാണുകയും, താലോലിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാവരുടേയും ജീവിതത്തിൽ അവൾ കളങ്കലേശമില്ലാത്ത സന്തോഷം നൽകുകയായിരുന്നു.

അവളെ എങ്ങനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്ന അതിയായ വ്യാമോഹത്തിനിടയിൽ അവൾക്കെന്തു തിന്നാൻ കൊടുക്കണമെന്നോ, അത് എങ്ങനെ കൊടുക്കണമെന്നോ എനിക്ക് യാതൊരു നിശ്ചയവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുതിർന്ന തത്തകൾ പഴങ്ങളും പരിപ്പുവർഗ്ഗങ്ങളും വിത്തുകളും ഒക്കെ തിന്നുമെന്നെനിക്കറിയാം. അതിനാൽ തന്നെ നമ്മുടെ ആഹാരചര്യയിലുള്ള എന്തും ശ്രമിച്ചു നോക്കുന്നതിൽ അപാകതയൊന്നുമില്ല, ഞാൻ കരുതി. പഴങ്ങൾ അവൾ നന്നായും ഭംഗിയായും കഴിച്ചു. പക്ഷേ അണ്ടിപ്പരിപ്പും ധാന്യങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും വച്ചു കൊടുത്താൽ ഇനി ഇതിപ്പോ ഞാനെന്തു ചെയ്യണമെന്നാ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത് എന്ന മട്ടിൽ അതിനെ നോക്കിയിരിക്കുന്നതു കാണാം.

പരിപ്പു വർഗ്ഗങ്ങൾ കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവളുടെ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ മാംസ്യം കിട്ടില്ല, അതെനിക്കുറപ്പായിരുന്നു. അതിന്റെ രുചിയൊന്നറിയാൻ ഒന്നു കൊത്തിനോക്കാൻ പോലും അവൾ വിസമ്മതിച്ചു. കുറേ ആലോചിച്ചപ്പോൾ പരിപ്പുവർഗ്ഗങ്ങൾ അരച്ചു കൊടുത്താലോ എന്നെനിക്കു തോന്നി. അങ്ങനെ അരച്ചു കുഴമ്പു രൂപത്തിലാക്കി കൊടുത്ത നിലക്കടലയും കശുവണ്ടിയും അവൾ സന്തോഷപൂർവ്വം കഴിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നീടുള്ള അവളുടെ വളർച്ച അതി വേഗതയിലായിരുന്നു.

വൈകാതെതന്നെ ശരീരത്തിൽ കിളിർത്തു നിറഞ്ഞ കിളിപ്പച്ച തൂവലുകൾ ദേഹം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞ് അവളൊരു ഹരിത സുന്ദരിയായി. അതിസുന്ദരമായ ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾക്ക് കൂടുതൽ നിറവും ഉറപ്പും ഭംഗിയും വന്നു. എപ്പോഴോ തിരിച്ചെത്തുന്ന ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം കളിക്കാനും ആഹാരം കഴിക്കാനും ഒക്കെയായി അവൾക്കു പിന്നീട് വീട്ടിൽ തൂക്കിയിട്ട കൂട്ടിൽ കാത്തിരിക്കേണ്ടിയേ വന്നിട്ടില്ല. ഫീൽഡ് വർക്കായതു

കൊണ്ട്, എവിടെയൊക്കെ പണിയുണ്ടോ, അവിടേക്കൊക്കെ അവൾ ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം യാത്ര ചെയ്തു. കൂട്ടത്തിൽ ഊണും, ഉറക്കവും, കളിയും, കൂട്ടുകാരെ പരിചയപ്പെടലും ഒക്കെ അവൾ നടത്തി.

പകൽ സമയം അവൾക്ക് ഒരു മിണ്ടാട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പകരം ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളും നോക്കിയിരിക്കുകയും അതിൽ അവൾക്കുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിനോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവൾക്കിരിക്കാൻ കൊടുത്തിരുന്ന മുളങ്കൊമ്പിലിരുന്ന് ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെല്ലാം അവൾ സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ചു. ചിലപ്പോൾ പാവം അവിടിരുന്ന് ഉറങ്ങും. അപ്പോളാണ് അതുവരെ അടക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്ന തന്റെ കഥകളുടെ ഭണ്ഡാരം അവൾ തുറക്കാറ്. ഓർമ്മകളിൽ മാത്രം നിലനിന്നിരുന്ന തന്റെ അച്ഛനമ്മമാരോടും സഹോദരങ്ങളോടും പകൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളൊക്കെ വിശദീകരിക്കുകയാവാം അവളീ ഉറക്കത്തിലെ സംസാരം വഴി ചെയ്തിരുന്നത്. കണ്ണും പൂട്ടി, തലകുനിച്ചിരുന്ന്, നിർത്താതെ കുറുകുറെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവളെ നോക്കിയിരിക്കുന്നത് രസകരമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു.

സോളോയ്ക്ക് ഉരുളക്കിഴങ്ങ് ദൗർബല്യം ആയിരുന്നു. വേവിച്ച ഉരുളക്കിഴങ്ങു കണ്ടാൽ അവൾക്ക് നിയന്ത്രണം തെറ്റും. തോളത്തിരിക്കുമ്പോൾ, അവൾക്കു നൽകാതെ ഞാൻ ഉരുളക്കിഴങ്ങു കഴിക്കുകയാണെന്നു തോന്നിയാൽ, അവൾ കയ്യിലൂടെ വേഗത്തിൽ ഓടിയിറങ്ങി, കൈത്തണ്ടിലോ മടിയിലോ ഇരുന്ന്, ഞാൻ കാണില്ലെന്നു കരുതിയല്ലേ എനിക്കു കൂടി കുറച്ചു തരൂ, എന്ന മട്ടിൽ എന്നേയും നോക്കിയിരിക്കും. അവളാദ്യം പറന്നതുപോലും കുറച്ച് ഉരുളക്കിഴങ്ങ് തിന്നാനായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കില്ല.

പകൽ സമയം അവൾക്ക് ഒരു മിണ്ടാട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പകരം ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളും നോക്കിയിരിക്കുകയും അതിൽ അവൾക്കുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിനോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അവൾക്കിരിക്കാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കൊമ്പിലിരുന്ന് ചിറകുവിടർത്തി, പറക്കുന്നതുപോലെ വീശി അവയുടെ ഊർജ്ജസ്വലതയും ശക്തിയും കൂട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ പലവുരു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറ്റവും അടുത്ത സ്ഥാനത്തേക്കു പോലും നടന്നല്ലാതെ പറന്നു പോകാൻ അവൾ ശ്രമിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടേയില്ല. ഒരു ദിവസം അത്താഴത്തിന് ഉരുളക്കിഴങ്ങ് വേവിച്ചതു കഴിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുണ്ടായൊരുൾവിളിയാൽ, കൊമ്പിലിരുന്ന് ഞാൻ കഴിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സോളോയുടെ നേരെ ഒരു ഉരുളക്കിഴങ്ങു കഷ്ണം കാട്ടി വിളിച്ചു, ഉരുളക്കിഴങ്ങാ സോളോ, നിനക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടു വരൂ... എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും പതിവുപോലെ ഞാനവളെ കൊമ്പിൽ നിന്നെടുത്ത്, മടിയിലിരുത്തി ഊട്ടുമെന്നു അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണും. അവൾ ചിറകുവിരുത്തി ആഞ്ഞു വീശിയതല്ലാതെ പറക്കുന്നൊരു ലക്ഷണവും കാട്ടിയില്ല. അവൾക്കു കൊടുക്കാതെ കഴിക്കുന്നതിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടു തോന്നി എങ്കിലും ഞാൻ അനങ്ങിയില്ല. മാത്രമല്ല, നിനക്ക് ഉരുളക്കിഴങ്ങ് വേണമെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടു വന്നേ പറ്റൂ... എന്നു ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

പലതവണ അവൾ കൊമ്പിലിരുന്ന് ചിറകുകൾ ആഞ്ഞു വീശിയതല്ലാതെ പറക്കാനൊരു ശ്രമവും നടത്തിയില്ല. ഞാനവളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഉരുളക്കിഴങ്ങ് നീട്ടി, വാ... വാ... വിളിച്ചു. അവസാനം അവൾ എന്റെ നേരെ പറക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. വേഗത നിയന്ത്രിക്കാനൊന്നും അറിയാത്തതിനാൽ പാവം മൂക്കുകുത്തി വീണതു പോലെ ലാന്റു ചെയ്തു. എന്തൊരു സന്തോഷമായിരുന്നു അന്ന്. ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞ് ആദ്യം നടന്നു കാണുന്നപോലെ... ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് ഞാനവളെ മൂടി. പകൽ മുഴുവൻ പാറപൊട്ടിക്കുന്ന രീതിയിൽ കഠിനാദ്ധ്വാനമായിരുന്നെന്ന മട്ടിൽ, അവൾ കൊടുത്ത ഉരുളക്കിഴങ്ങെല്ലാം വിഴുങ്ങി. അല്ലെങ്കിലേ ഉരുളക്കിഴങ്ങിനു മുന്നിൽ അവളുടെ നിയന്ത്രണമെല്ലാം തെറ്റും.

ആ ഒരു സംഭവത്തിനു ശേഷം, കൊമ്പിലിരുന്ന് ഞങ്ങളെന്തൊക്കെ ചെയ്യുന്നു എന്ന് നോക്കുകയും ചിറകടിക്കുകയും മാത്രം ചെയ്യാതെ, ഒന്നു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ നേരെ പറന്നു വരാൻ തുടങ്ങി. പലപ്പോഴും പുറത്തെല്ലാം പോകുന്നത് ബൈക്കിലായതിനാൽ, എങ്ങാനും അവൾ ചിറകടിച്ചു പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവളെ നഗരത്തിനു നടുവിൽ നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന ഭയം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ബൈക്കിൽ പലപ്പോഴും പിന്നിലിരിക്കുന്ന ഞാൻ, അവളെ സുരക്ഷിതയായി ഇട

യ്ക്കിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചാലും, ചുറ്റുപാടുകൾ കാണാനും, എന്തൊക്കെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നറിയാനുമുള്ള ആകാംക്ഷയിൽ അവൾ മുന്നിലിരിക്കുന്ന ആളുടെ മുതുകത്തുകൂടി നടന്നു കയറി, തോളിനു പുറകിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന് കാഴ്ചകൾ ആസ്വദിക്കുന്നത്, മറക്കാനാവാത്തൊരു ചിത്രമാണ്.

ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ അവളുമായി പ്രേമത്തിലാകുന്നവരുടെ എണ്ണം അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ തോളിനു പിന്നിൽ നിന്നോ, ബാഗിനുള്ളിൽ നിന്നോ അവൾ തല നീട്ടുന്ന മാത്രയിൽ, ഒരു മാലാഖയെ കണ്ടാലെന്ന പോലെ അവരുടെ മുഖം തെളിയും. പിന്നെ മഴ പെയ്യും മാതിരി ചോദ്യ ശരങ്ങളാണ്... എന്താ ഇതിന്റെ പേര് - എന്താ തിന്നുക - എവിടുന്നാ കിട്ടിയത് - നിങ്ങൾക്കൊപ്പം ഇത് എല്ലായിടത്തും വരുമോ? - പറന്നു പോകാതിരിക്കാൻ അതിന്റെ ചിറകുതൂവലുകൾ വെട്ടണേ... തുടങ്ങി ഞാനൊന്നതിനെ കയ്യിൽ വെച്ചോട്ടെ... എന്ന തരത്തിൽ വരെ പല കാര്യങ്ങളും അവർ ചോദിക്കാറുണ്ട്. അവളെ കുറച്ചു സമയം കയ്യിൽ വയ്ക്കാൻ കിട്ടുമ്പോൾ അവരിൽ കാണുന്ന ശിശു സമാനമായ ആഹ്ലാദമായിരുന്നു ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ കാര്യം.

ഒരുപക്ഷേ, മനസ്സുമാറി അവൾ വന്നേക്കുമോ എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഞങ്ങൾ കുറച്ചു സമയം കാത്തുനിന്നു. പെട്ടെന്നൊരു ശൂന്യത ഞങ്ങളെ പൊതിഞ്ഞു. അതുവരെ ഒരുപാടൊരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് എല്ലാം തീർന്നപോലെ.

ചിറകു തൂവലുകൾ മുറിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടി, അവൾക്കു മനുഷ്യലോകത്തു നിന്നും തൽക്കാലം പറന്നകലാൻ യാതൊരു താൽപര്യവും ഇല്ല എന്ന സത്യം ഒരുപാടു പേർക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഏറെ പ്രയാസമുള്ളതായി തോന്നി. അതേ കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ അത്ഭുതം തോന്നാറുണ്ട്. ഈയൊരു സുന്ദരി പക്ഷിക്കുഞ്ഞിനെ സ്വന്തമാക്കി വയ്ക്കാൻ ഞങ്ങളും ആഗ്രഹിച്ചില്ല...

പക്ഷികൾ പറക്കാൻ ജനിച്ചവരാണ്, അതിനാൽ തന്നെ അവയ്ക്കതിനാവണം. ഞങ്ങളേയും എല്ലാത്തരം ജീവനേയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഞങ്ങളുടെ മറ്റു സുഹൃത്തുക്കളുടേയും ജീവിതത്തിനെ ഒരിറ്റു കൂടി സമ്പന്നമാക്കാൻ, ജൈവീകമാക്കാൻ ഒരവതാരം പോലെ എത്തിയതാണ് സോളോ എന്നാണ് ഇപ്പോൾ അവളെ കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ തോന്നാറുള്ളത് - മാനവലോകത്തേയും സ്വാഭാവിക ലോകത്തേയും ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഒരു കണ്ണിപോലെ... അവളെ പരിപാലിക്കാനും, ആഹാരം നൽകി വളർത്താനും, സംരക്ഷിക്കാനും കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് ഞങ്ങൾക്കൊരു സുവർണ്ണാവസരം ലഭിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ആകാശപുത്രിയായ അവൾ അവിടേക്കു തന്നെ മടങ്ങണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തർക്കവും ഇല്ല തന്നെ.

കൊച്ചു കൊച്ചു പറക്കലുകൾ നടത്തി തിരികെ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു തന്നെ പറന്നു വന്നിരുന്ന അവൾ തമിഴ്നാട്ടിലെ തിരുനെൽവേലിയുടെ ആകാശങ്ങളിലേക്ക് പറന്നുയരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അത്ഭുത സ്തബ്ധരായി ഒരു നിമിഷം നിന്നു. ഏതാനും തവണ പറന്നുയർന്ന അവൾ, മാസങ്ങൾക്കൊടുവിൽ ആദ്യമായി തത്തകൾ വിളിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിൽ വിളിച്ചു കൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കരികിലേക്കു തിരികെ പറന്നുവരികയും ചെയ്തു. നന്ദിയോ യാത്രാമൊഴികളോ ഒക്കെ ആയിരുന്നിരിക്കാം അവൾ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഒരുവേള പറന്ന് അരികിലെത്തിയ അവളെ പതിയെ പിടിച്ച് കൊണ്ടു നടക്കാറുള്ള ബാഗിലാക്കി അടയ്ക്കാൻ തോന്നിയതാണ് - അവളെ സുരക്ഷിതമാക്കാൻ വേണ്ടി. ഭൂമിയിൽ അവൾ ജനിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം കൈവരിച്ചതിന്റെ കളങ്കലേശമില്ലാത്ത സന്തോഷത്തിലാണവൾ ഈ ആഹ്ലാദപ്രകടനമെല്ലാം നടത്തുന്നത്. അത് തല്ലിയുടച്ച് അവളുടെ ചിറകുതൂവലുകൾ വെട്ടി, ഒരിക്കലും പറക്കാനനുവദിക്കാത്ത ഒരു നോക്കുകുത്തിയാക്കി, പോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു പ്രദർശനവസ്തുവാക്കാൻ, നിങ്ങളുടെ തത്ത, നിങ്ങളുടെ സോളോ എന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കാൻ, ആരോ ഉള്ളിലിരുന്നു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വേണ്ട, അവളെ സ്വതന്ത്രമാക്കൂ, അതാണ് ശരി എന്ന് മറ്റാരോ പറയുന്നു. അവളുടെ ഉച്ചസ്ഥായിയിലുള്ള വിളി ഞങ്ങളിൽ ഒരുപോലെ സന്തോഷവും, സങ്കടവും ഉണ്ടാക്കി. ചെറിയ ദൂരത്തേയ്ക്കുള്ള പറക്കൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി കഴിഞ്ഞ് മെല്ലെ അവൾ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പറന്നുയർന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായി. കുറച്ചുസമയത്തേക്ക് കൂടി ഞങ്ങൾ അവളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു.

ഒരുപക്ഷേ, മനസ്സുമാറി അവൾ വന്നേക്കുമോ എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഞങ്ങൾ കുറച്ചു സമയം കാത്തുനിന്നു. പെട്ടെന്നൊരു ശൂന്യത ഞങ്ങളെ പൊതിഞ്ഞു. അതുവരെ ഒരുപാടൊരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് എല്ലാം തീർന്നപോലെ. ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടതുപോലെ. നഗരനടുവിൽ ഈ വിക്രിയകളൊക്കെ കണ്ടു നിന്ന ആൾക്കാർ ഞങ്ങളെ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു നെടുവീർപ്പിനൊടുവിൽ ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് പറന്നുയർന്ന അവൾ ഞങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പുതിയ മാനങ്ങളും പൂർണ്ണതയും പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. എന്തിനെയെങ്കിലും നമ്മൾ നമ്മുടെ മാത്രം സ്വന്തമാക്കി വയ്ക്കുമ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ നമ്മളതിന്റെ അടിമയാകും, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ നമ്മൾ അടിമയാക്കും. അതല്ലാതൊരു ബന്ധമായിരുന്നു ഇത്. ഇത്രയേറെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷവും, അവളെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾപോലും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളേയും മുഖത്തെപോലും വിളക്കുകൊളുത്തിവച്ച അവസ്ഥയിലാക്കുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ഞാൻ ആലോചിക്കാറുണ്ട്, അവളെ കുറച്ചുകാലം ചിറകുവെട്ടി കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്താവും എന്ന്. അപ്പോൾ തന്നെ, അവളെ സ്വതന്ത്രമാക്കണം എന്ന് ഉള്ളിലിരുന്നു പറഞ്ഞ ആ സുഹൃത്തു തിരുത്തും, അവളെ നിങ്ങൾ കുറച്ചു വർഷം തടവുകാരിയാക്കി വച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദപ്പെട്ട കഥകളാണ് അവൾക്കറിയാവുന്ന മനുഷ്യലോകത്തെപ്പറ്റി അവളിപ്പോൾ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നുണ്ടാവുക... നിങ്ങൾ സ്വപ്നം കാണുന്ന ലോകവും അതല്ലേ... മറ്റുള്ള ജീവന് മാനവലോകത്തെ കുറിച്ച് പറയാൻ ഭേദപ്പെട്ട കഥകൾ ഉണ്ടാവണമെന്ന്... ●

● സസ്യജാലകം

നൊച്ചി

വി.സി. ബാലകൃഷ്ണൻ

നൊച്ചി (Arabian Lilac) VC Balakrishnan

മൂന്നോ നാലോ പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് സന്ധ്യാസമയത്ത് ശല്യക്കാരായി വന്നണയുന്ന കൊതുകുകളെ അകറ്റാനായി പുകച്ചിരുന്നത് കൊതുകുതിരികളായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് കരിനൊച്ചിയുടെയോ നൊച്ചിയുടെയോ ഇലകളായിരുന്നു. ഇതിൽ കരിനൊച്ചിയാകട്ടെ ഔഷധസസ്യമെന്ന നിലയിൽ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതാണ്. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് സന്ധ്യയായാൽ കൊതുകുകളെ തുരത്താനായി ഉണങ്ങിയ തൊണ്ടിൽ (ചകിരി) കനലെരിച്ച് ആവശ്യത്തിന് നൊച്ചിയിലകൾ ഇട്ട് പുകയ്ക്കുമായിരുന്നു. ഇതിനാവശ്യമായ നൊച്ചിയിലകൾ പറിച്ചെടുത്തിരുന്നത് റെയിൽപാതയോരത്തെ കുറ്റിക്കാടുകളിൽ നിന്നായിരുന്നു.

ചില ദേശങ്ങളിൽ നൊച്ചി സമൂലം ആസ്തമ, അലർജി എന്നിവയ്ക്ക് ഔഷധമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വേരിന്റെ കഷായം ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ധാര കോരിയാൽ വാതത്തിന്റെ വേദന ശമിക്കും. ഇലയിട്ട് തിളപ്പിച്ച വെള്ളം കുടിച്ചാൽ ജലദോഷപ്പനി മാറും. ഇലയിട്ട് തിളപ്പിച്ച ആവി കൊണ്ടാൽ വയറുവേദന സുഖപ്പെടും.

ഉഷ്ണമേഖല പ്രദേശങ്ങളിലെമ്പാടും കാണപ്പെടുന്ന കുറ്റിച്ചെടിയാണ് നൊച്ചി. കേരളത്തിലെ സമതലങ്ങളിലും തീരപ്രദേശങ്ങളിലും വളരുന്നു. അഞ്ചു മീറ്റർ വരെ ഉയരത്തിൽ വളർന്നുകാണാറുണ്ട്. കടലോരത്ത് താമസിക്കുന്നവർ പറമ്പിന്റെ അതിരുകളിൽ വേലിച്ചെടിയായി വെച്ചുപിടിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

ചെറുശാഖകൾക്ക് ചതുരസ്തംഭാകൃതിയാണ്. ഇളം തണ്ടുകൾക്ക് വെണ്ണീറിന്റെ നിറമാണ്. മൂന്ന് സഹപത്രകങ്ങളുള്ള സംയുക്ത പത്രങ്ങൾ സമ്മുഖമായി വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള സഹപത്രകത്തിന് 2.5-6.5 സെന്റിമീറ്റർ നീളവും 1-3.5 സെന്റിമീറ്റർ വീതിയും കാണും. ഇരുവശങ്ങളിലുള്ള സഹപത്രകങ്ങൾക്ക് 2.5-4.5 സെന്റിമീറ്റർ നീളവും 1-1.5 സെന്റിമീറ്റർ വീതിയും ഉണ്ടാകും. ഇലകളുടെ ഉപരിതലം കടുംപച്ചയും അടിവശം ചാരനിറമാർന്നതുമാണ്. ഇലക്ക് രൂക്ഷമായ, കർപ്പൂരസദൃശമായ ഗന്ധമുണ്ട്. അനുപർണ്ണങ്ങളില്ല.

മെയ്-ജൂൺ മാസങ്ങളിലാണ് പൂക്കളുണ്ടാകുന്നത്. ശാഖാഗ്രങ്ങളിലാണ് പൂങ്കുലകൾ കാണപ്പെടുന്നത്. പൂങ്കുലയ്ക്ക് 15 സെന്റിമീറ്ററോളം നീളമുണ്ടാകും. പൂക്കൾക്ക് നീല ലോഹിതവർണമാണ്. അഞ്ചു ബാഹ്യദളങ്ങൾ ചേർന്ന സംയുക്ത ദളപുടത്തിന് ഒരു സെന്റിമീറ്ററോളം നീളം കാണും. രണ്ട് ചുണ്ടുകൾ (lips) ഉള്ള പൂക്കളുടെ മുകൾ ചുണ്ടിന് അഞ്ചു കർണ്ണങ്ങളും കീഴ്ചുണ്ടിന് മൂന്നു കർണ്ണങ്ങളും ഉണ്ട്. ഗോളാകൃതിയുള്ള കായ്കൾക്ക് ആറ് മില്ലിമീറ്റർ വ്യാസം കാണും. കായ്ക്കുള്ളിലായി നാലു വീതം കറുത്ത വിത്തുകളും.

വെള്ളനൊച്ചി, കർപ്പൂരനൊച്ചി എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്ന ഈ സസ്യത്തിന്റെ ശാസ്ത്രനാമം *Vitex trifolia* എന്നാണ്. മുന്തിരിയുടെ ജനുസ്സിൽപ്പെട്ട സസ്യങ്ങൾക്കുള്ള പേരിന്റെ ലാറ്റിൻ രൂപമാണ് ജനുസ്സ് നാമമായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മൂന്ന് ഇലകൾ ഉള്ളത് എന്നാണ് സ്പീഷീസ് നാമം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. Vitex ന്റെ ആറ് സ്പീഷീസുകൾ കേരളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിന് മുമ്പ് Verbenaceae കുടുംബത്തിൽ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ Lamiaceae കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. Arabian Lilac, Indian Three-leaved Vitex, Indian Privet എന്നിവയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പേരുകൾ. നിർഗുണ്ഡീ എന്നാണ് സംസ്കൃതത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

വേര്, ഇല എന്നിവ ഔഷധമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ സമൂലമായും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 1679-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഹോർത്തൂസ് മലബാറിക്കൂസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം വാല്യത്തിൽ നൊച്ചിയുടെ ഔഷധഗുണത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. 'വേരിന്റെ കഷായം ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ധാര കോരിയാൽ വാതത്തിന്റെ വേദന ശമിക്കും. ഇലയിട്ട് തിളപ്പിച്ച വെള്ളം കുടിച്ചാൽ ജലദോഷപ്പനി മാറും. ഇലയിട്ട് തിളപ്പിച്ച ആവി കൊണ്ടാൽ വയറുവേദന സുഖപ്പെടും.'

ചില ദേശങ്ങളിൽ നൊച്ചി സമൂലം ആസ്തമ, അലർജി എന്നിവയ്ക്ക് ഔഷധമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

മണ്ണൊലിപ്പ് തടയുന്നതിന് മണൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ വെച്ചു പിടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. കൈക്കോട്ട്, മഴു എന്നീ വീട്ടുപകരണങ്ങളുടെ പിടിയായും നൊച്ചിയുടെ വലിയ കമ്പുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ●

കങ്കാരു ഓന്ത് (Indian Kangaroo Lizard) Sandeep Das

● ഉരഗങ്ങൾ

കങ്കാരു ഓന്ത്

ഡോ. മുഹമ്മദ് ജാഫർ പാലോട്ട്

കേരളത്തിൽ നാളിതുവരെ കണ്ടെത്തിയ 13 ഇനം ഓന്തുകളിൽ ഏറെ സവിശേഷപ്പെട്ട ഒരിനമാണ് കങ്കാരു ഓന്ത് (Indian Kangaroo Lizard, *Octocryptis beddomii*) പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ കങ്കാരുകളെപോലെ മുൻകാലുകളിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുവാനും പിൻകാലുകളിൽ ചാടി നടക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരുമാണ് ഈ ഓന്തുകൾ. ഈ കുഞ്ഞോന്തിന്റെ ശരീരം 5 സെന്റിമീറ്ററും വാൽ 7.6 സെന്റിമീറ്ററും മാത്രമാണ്. ഇളം തവിട്ടുനിറക്കാരായ കങ്കാരു ഓന്തിന്റെ പുറത്തായി മങ്ങിയ വെള്ള നിറത്തിലുള്ള വരയും കടുത്ത നിറത്തിലുള്ള പൊട്ടുകളുമുണ്ട്. അടിഭാഗം വെള്ളനിറവുമാണ്. ആൺ ഓന്തുകൾ പെണ്ണിനേക്കാൾ കടുത്തനിറക്കാരും പെൺ ഓന്തിന് വലിപ്പം കൂടുതലുമായിരിക്കും. 1885-ൽ ശിവഗിരി മലയിലെ ഏലക്കാടുകളിൽ നിന്നുമാണ് Boulenger എന്ന വിദേശി ഈ ഓന്തിനെ ആദ്യമായി കണ്ടെത്തി ശാസ്ത്രീയമായി വിവരിക്കുന്നത്. മിലിട്ടറി ഓഫീസറും പ്രശസ്ത സസ്യശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ Richard Henry Beddome നോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥമാണ് ഇത്തരത്തിലൊരു ശാസ്ത്രനാമം ഈ സ്പീഷീസിന് ലഭിച്ചത്.

കേരളത്തിൽ ഇവയുടെ നല്ലൊരു അംഗസംഖ്യ കാണപ്പെടുന്നത് അച്ചൻകോവിലിന് തെക്ക് ശെന്തുരുണി വന്യജീവി സങ്കേത

നല്ല നിത്യഹരിതവനങ്ങളിലോ, ആർദ്ര ഇലപൊഴിയും കാടുകളിലോ മിരിസ്റ്റിക്ക ചതുപ്പുകളിലോ ആണ് കങ്കാരു ഓന്ത് വസിക്കുന്നത്. വനപ്രദേശങ്ങളിൽ വീണുകിടക്കുന്ന ചപ്പുചവറുകൾക്കിടയിലാണ് ഇവ ആഹാരം തേടി നടക്കുന്നത്.

ത്തിലും അതിനോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന തെന്മല, കുളത്തൂപ്പുഴ, പൊൻമുടി കാടുകളിലുമാണ്. ഇവയുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായ *Octocryptis weigmanni* വസിക്കുന്നത് ശ്രീലങ്കയിലെ കാടുകളിലാണ്. നല്ല നിത്യഹരിതവനങ്ങളിലോ, ആർദ്ര ഇലപൊഴിയും കാടുകളിലോ മിരിസ്റ്റിക്ക ചതുപ്പുകളിലോ ആണ് കങ്കാരു ഓന്ത് വസിക്കുന്നത്. വനപ്രദേശങ്ങളിൽ വീണുകിടക്കുന്ന ചപ്പുചവറുകൾക്കിടയിലാണ് ഇവ ആഹാരം തേടി നടക്കുന്നത്. മരത്തിൽ കയറുന്ന സ്വഭാവമില്ല. പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം മരത്തിലോ, ചെടിപ്പടർപ്പുകളിലോ ചെറിയ ഉയരത്തിൽ കയറിപ്പറ്റുന്ന സ്വഭാവമുണ്ട്. പൊതുവെ തവിട്ട് നിറക്കാരായ കങ്കാരു ഓന്തിനെ ചപ്പുചവറുകൾക്കിടയിൽ കണ്ടുപിടിക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. ചെറിയ പ്രാണികൾ, വണ്ടുകളുടെ ലാർവകൾ, ഇളം ചെടിതണ്ടുകൾ എന്നിവ ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്.

മഴക്കാലത്താണ് പ്രജനനം. തറയിൽ കുഴിയെടുത്ത് 3 മുതൽ 5 വരെ വെളുത്തു നീണ്ട മുട്ടകൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. രണ്ട് മാസക്കാലത്തിനൊടുവിൽ മുട്ടവിരിഞ്ഞ് കുഞ്ഞോന്തുകൾ പുറത്തുവരുന്നു. 2012 ഒക്ടോബറിൽ ശെന്തുരുണി കാടുകളിൽ നടത്തിയ ഒരു സർവ്വേയിൽ ഒട്ടനവധി കുഞ്ഞു കങ്കാരു ഓന്തുകളെ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 2008-2009 കാലത്ത് പൊൻമുടി കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഡോ. ചന്ദ്രമൗലി നടത്തിയ പഠനത്തിൽ നിത്യഹരിതവനങ്ങളിൽ ഒരു മണിക്കൂറിൽ 3.51 കങ്കാരു ഓന്തിനേയും നാശോന്മുഖമായ കാടുകളിൽ ഒരു മണിക്കൂറിൽ 0.97 ഓന്തിനെ മാത്രമായി കാണുന്നതായും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ പഠനത്തിൽ കങ്കാരുഓന്തുകൾ 80 ശതമാനത്തോളം സമയം കാടുകളിലെ ഇലകൾ നിറഞ്ഞ നിലങ്ങളിലാണ് കഴിയുന്നതെന്നും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. സൂക്ഷ്മ ആവാസസ്ഥാനങ്ങൾക്കുണ്ടാവുന്ന ചെറിയൊരു മാറ്റം പോലും കങ്കാരു ഓന്തിനെ ബാധിക്കുന്നതായും ഈ പഠനം വെളിവാക്കുന്നു. കാട്ടുതീ, കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളുടെ കടന്നുകയറ്റം, അനിയന്ത്രിതമായ ടൂറിസം തുടങ്ങിയവ കങ്കാരു ഓന്തിന്റെ എണ്ണത്തിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. IUCN Red ലിസ്റ്റിൽ Endangered ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി സംരക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഓന്തിനമാണിത്. ●

കങ്കാരു ഓന്ത് (Indian Kangaroo Lizard) Sandeep Das

മരപ്പട്ടി (Common Palm Civet) David Raju

● സസ്തനികൾ

മരപ്പട്ടി

ഡോ. പി.ഒ. നമീർ

ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വസാധാരണവുമായ ഒരു വെരുകിനമാണ് മരപ്പട്ടി. മരവെരു, പഴമുണ്ടി, കള്ളുണ്ടിമെരു എന്നീ പേരുകളിലും ഇവ അറിയപ്പെടുന്നു. ഹിമാലയ സാനുക്കളിലും വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ മരുപ്രദേശങ്ങളുമൊഴികെ ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ ഇവ കാണപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ പാകിസ്ഥാൻ, ശ്രീലങ്ക, നേപ്പാൾ, ചൈന, തെക്ക് കിഴക്കേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളായ മലേഷ്യ, സുമാത്ര, ജാവ, ബോർണിയോ, ഫിലിപ്പൈൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും ഇവ കാണപ്പെടുന്നു. നിത്യഹരിതവനങ്ങൾ, അർദ്ധനിത്യഹരിതവനങ്ങൾ, ഇലപൊഴിയും കാടുകൾ കൂടാതെ മനുഷ്യവാസമേഖലകളിലും, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും ഇവയെ കാണാം. പഴയ വീടുകളുടെ തട്ടിൻപുറങ്ങൾ, ഊട്ടുപുരകൾ, ലായങ്ങൾ, ഓവുചാൽ എന്നിവ ഇവയുടെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട വാസസ്ഥലങ്ങളാണ്. പലപ്പോഴും ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ പകൽ ഒളിച്ചിരുന്ന് രാത്രി സമയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ഓമന പക്ഷികളെയും കോഴികളെയും കൊന്നുതിന്നുന്ന പതിവുണ്ടിവയ്ക്ക്. പൈനാപ്പിൾ തോട്ടങ്ങളും, കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങളും അതേപോലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട വാസസ്ഥലങ്ങളാണ്. കള്ളുചെത്തുന്ന പനകളുടെ മുകളിൽ കയറിക്കൂടി കള്ള് മോഷ്ടിച്ച് കുടിക്കുന്ന ശീലമുള്ളത് കൊണ്ടാണിവയ്ക്ക് 'കള്ളുണ്ണി മെരു' (Toddy Cat) എന്ന പേര് വന്നത്. ഇങ്ങനെയൊരു പേരുദോഷം ഉണ്ടെങ്കിലും എലികളെയും പെരുച്ചാഴികളെയും പിടിച്ച് തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് അവയുടെ എണ്ണത്തിലെ വർദ്ധന തടയുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട് മരപ്പട്ടികൾ. ഈ സ്വഭാവസവിശേഷതയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവയൊരു കർഷകമിത്രം കൂടിയാണ്. പലയിടങ്ങളിലും ഇവയെ ഇണക്കി 'എലിപിടിയൻ' മാരായി വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 1800-കൾ മുതൽ തന്നെ ജപ്പാനിൽ ഇവയെ ഇത്തരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടത്രെ.

മരപ്പട്ടിയുടെ ശരീരം പ്രധാനമായും തവിട്ട് കലർന്ന കറുപ്പ് നിറമാണ്. ശരീരത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി മഞ്ഞകലർന്ന മങ്ങിയ വെള്ളനിറവും കാണാം. മുതുക് ഭാഗത്തായി നെടുകെയുള്ള മൂന്ന് കറുത്ത വരകളും ശരീരത്തിലെ വശങ്ങളിൽ നേർത്ത പുള്ളിക്കുത്തുകളും സൂക്ഷിച്ച് നോക്കിയാൽ കാണാം. കാലുകൾ കറുപ്പാണ്. വാലിന്റെ അവസാനപകുതി പൂർണ്ണമായും കറുപ്പാണെങ്കിലും കടഭാഗം മങ്ങിയവെള്ളയും, തവിട്ടോടുകൂടിയ കറുപ്പ് നിറമാണ്. ചാര നിറത്തോട് കൂടിയ മുഖത്ത് ചില പ്രത്യേക പാറ്റേണുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. കണ്ണിനടിയിലും, നെറ്റിയിലും ചെവികൾക്കരികിലും വെള്ളപ്പൊട്ടുകൾ കാണാം. 42.71 സെന്റിമീറ്റർ നീളമുള്ള ശരീരവും 40-66 സെന്റിമീറ്റർ നീളമുള്ള വാലുള്ള ഇവയ്ക്ക് ഒന്നരമുതൽ നാലര കിലോഗ്രാം വരെ തൂക്കമുണ്ട്.

രാത്രിഞ്ചരന്മാരാണിവ. മിക്കവാറും ഒറ്റയ്ക്കാണ് സഞ്ചാരം. കൂടുതലും മരത്തിന്റെ മുകളിലാണ് താമസമെങ്കിലും തറയിലും ഇവയെ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേകം പ്രജനന കാലമില്ലെങ്കിലും ഒക്ടോബർ, ഡിസംബർ മാസങ്ങളിലാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂടുതലായും കാണപ്പെടുന്നത്. ഒരു പ്രസവത്തിൽ രണ്ട് മുതൽ അഞ്ച് വരെ കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടാവാറുണ്ട്. മരപ്പൊത്തുകളിലാണ് സാധാരണ പ്രസവിക്കാറെങ്കിലും തട്ടിൻപുറങ്ങളിലും തള്ളയെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കാണാറുണ്ട്. 61-63 ദിവസം വരെയാണ് ഗർഭകാലം. ജനനസമയത്ത് കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞാണിരിക്കുന്നത്. ജനിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് 60-102 ഗ്രാം വരെയാണ് തൂക്കം. 11-12 മാസമാകുമ്പോൾ അവ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു.

രാത്രിഞ്ചരന്മാരാണിവ. മിക്കവാറും ഒറ്റയ്ക്കാണ് സഞ്ചാരം. കൂടുതലും മരത്തിന്റെ മുകളിലാണ് താമസമെങ്കിലും തറയിലും ഇവയെ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേകം പ്രജനന കാലമില്ലെങ്കിലും ഒക്ടോബർ, ഡിസംബർ മാസങ്ങളിലാണ് കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂടുതലായും കാണപ്പെടുന്നത്.

സംരക്ഷണം

സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വസാധാരണവുമാണെങ്കിലും വ്യാപകമായി വേട്ടയാടപ്പെടുന്ന ജീവികളാണ് മരപ്പട്ടികൾ. അവയുടെ ഇറച്ചിക്ക് വേണ്ടിയാണ് പ്രധാനമായും വേട്ടയാടപ്പെടുന്നത്. കൂടാതെ പല ഫലവൃക്ഷത്തോട്ടങ്ങളിലും ഇവയെ ഉപദ്രവകാരികളായി കണക്കാക്കുന്നത് കൊണ്ട് അങ്ങനെയും വ്യാപകമായി കൊല്ലപ്പെടുന്നുണ്ട്. വന്യജീവി സംരക്ഷണ നിയമപ്രകാരം രണ്ടാം ഷെഡ്യൂളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി സംരക്ഷിത പട്ടികയിൽപ്പെടുന്ന ഇവയെ വേട്ടയാടുന്നത് ശിക്ഷാർഹമാണ്. ●

TODDY CAT / COMMON PALM CIVET	
Common English name	Common Palm Civet
Scientific Name	*Paradoxurus hermaphroditus*
Family	Viverridae
Order	Carnivora
IUCN	Least Concern
CITES Appendix	III
WL (P) Act	Schedule II

● ശലഭചിത്രങ്ങൾ

ചോണൻ ശലഭം

ബൈജു പാലുവള്ളി

വനാന്തരങ്ങളിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലുമെല്ലാം കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സാധാരണ ചിത്രശലഭമാണ് ചോണൻ ശലഭം Redspot (*Zesius chrysomallus*) നീലി ശലഭ കുടുംബത്തിലെ (Lycaenidae) ഒരു മനോഹര ശലഭമാണിത്. ആൺ-പെൺ ശലഭങ്ങൾക്ക് നിറവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇവയുടെ ചിറകളവ് 38-44 മില്ലിമീറ്ററാണ്.

ആൺശലഭത്തിന്റെ ചിറകുകളുടെ ഉപരിഭാഗം ഓറഞ്ച് കലർന്ന ചുവപ്പ് നിറമാണ്. ചിറകരികുകളിൽ ഇരുണ്ട തവിട്ടു നിറത്തിലുള്ള കര കാണാം. ചുവപ്പുനിറത്തിലുള്ള ഞരമ്പുകളും വ്യക്തമായി കാണാം. പെൺ ശലഭങ്ങളുടെ ചിറകുകളുടെ ഉപരിഭാഗം നീല നിറമാണ്. പിൻചിറകുകളുടെ പിന്നറ്റത്ത് രണ്ട് വീതം കുഞ്ഞുവാലുകൾ കാണാം. ഇതിനു സമീപത്തായി ഓറഞ്ച് വളയത്തിനുള്ളിൽ കറുത്ത പൊട്ടുണ്ട്. ചിറകുകളുടെ അടിഭാഗം ഇളം ചാരനിറമാണ്. അതിൽ ചാരനിറം കലർന്ന വെള്ള കരയോടുകൂടിയ ചുവന്ന അടയാളങ്ങൾ കാണാം. കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനമനുസരിച്ച് ചിറകിന്റെ അടിഭാഗത്തുള്ള പുള്ളികളുടേയും മറ്റ് അടയാളങ്ങളുടേയും നിറത്തിൽ നേരിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഉദരത്തിനും ഉരസിനും ഇരുണ്ട തവിട്ടുനിറമാണ്.

സാധാരണയായി നീലിശലഭങ്ങളിലധികവും വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കാറില്ല. എന്നാൽ ചോണൻ ശലഭങ്ങൾ ഉയരമുള്ള മരങ്ങൾക്ക് മുകളിലൂടെ പറക്കുന്നത് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് വേഗത്തിൽ പറന്നുയർന്ന് ചുറ്റിലും ഒരു പറക്കലിനുശേഷം അതേ സ്ഥലത്തുതന്നെ വന്നിരിക്കാറുമുണ്ട്. തന്റെ അധീനപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങളേയും മറ്റു ഷഡ്പദങ്ങളേയും ഇവ വിരട്ടിയോടിക്കുന്നു. സാധാരണയായി ഇവ പൂക്കളിൽനിന്ന് തേൻ നുകരാനെത്താറില്ല. നനവാർന്ന മണ്ണിൽ വന്നിരിക്കാറുണ്ട്.

ഉറുമ്പുകൾ ഉള്ള ആഹാരച്ചെടിയിലാണ് പെൺശലഭങ്ങൾ മുട്ടയിടുന്നത്. മുട്ടവിരിഞ്ഞ് പുറത്തുവരുന്ന ലാർവയെ ചോണനുറുമ്പോ, പുളിയുറുമ്പോ പരിചരിക്കുന്നു. ഇവയെ ഉറുമ്പുകൾ അതിന്റെ കൂട്ടിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നു.

ഉറുമ്പുകൾ ഉള്ള ആഹാരച്ചെടിയിലാണ് പെൺശലഭങ്ങൾ മുട്ടയിടുന്നത്. മുട്ടവിരിഞ്ഞ് പുറത്തുവരുന്ന ലാർവയെ ചോണനുറുമ്പോ, പുളിയുറുമ്പോ പരിചരിക്കുന്നു. ഇവയെ ഉറുമ്പുകൾ അതിന്റെ കൂട്ടിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നു. ലാർവയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഊറിവരുന്ന മധുരമുള്ള ഒരു ദ്രാവകം ഉറുമ്പുകളുടെ പ്രിയഭക്ഷണമാണ്. ലാർവ, പ്യൂപ്പ ദശകളിൽ ഉറുമ്പുകൾ ഇവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇല ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് ലാർവ ഉറുമ്പിൻ കൂട്ടിൽനിന്ന് പുറത്തേക്ക് വരുന്നു. ഇല തിന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവിടേക്ക് തിരിച്ചുപോകുന്നു. ഈ സമയത്തും ലാർവക്ക് ഉറുമ്പുകളുടെ സംരക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ചോണൻ ശലഭത്തിന്റെ മുട്ടയ്ക്ക് വെള്ളയോ മഞ്ഞകലർന്ന വെള്ളനിറമോ ആയിരിക്കും. മുട്ടയുടെ ഉപരിഭാഗത്ത് ഷഡ്ഭുജാകൃതിയിലുള്ള കുഴികൾ മുട്ടയുടെ ഭംഗി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മുട്ടവിരിഞ്ഞുവരുന്ന എഗ് ലാർവക്ക് തവിട്ടുനിറമാണ്. ലാർവയുടെ വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ നിറവ്യത്യാസം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണവളർച്ചയെത്തിയ ലാർവക്ക് പച്ചനിറമാണ്. അതിന്റെ മുതുകിൽ ഓറഞ്ച് നിറത്തിലുള്ള ചില അടയാളങ്ങൾ കാണാം. ലാർവ വളരെ സാവധാനത്തിലാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. വിശ്രമിക്കുന്ന സമയത്ത് ആമകളെപോലെ തല ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ച് ഒളിപ്പിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു. തലക്ക് ഗോതമ്പിന്റെ നിറമാണ്. പ്യൂപ്പക്ക് പച്ചനിറമാണ്. ഒരറ്റം ഇലയിലോ തണ്ടിലോ അതിന് സമാന്തരമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കും. പ്യൂപ്പ വിരിയാറാകുമ്പോൾ അതിന്റെ ആവരണം സുതാര്യമായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ ചിറകുകളുടെ ഉപരിഭാഗത്തെ നിറം നോക്കി ശലഭത്തിന്റെ ലിംഗനിർണ്ണയം നടത്താൻ കഴിയും. മരുത്, കശുമാവ്, പേര, വേങ്ങ, ഉങ്ങ്, ബദാം എന്നിവ ചോണൻ ശലഭത്തിന്റെ ലാർവ ഭക്ഷണസസ്യങ്ങളാണ്. ●

ചോണൻ ശലഭം (Redspot) Baiju Paluvally

● ഉഭയജീവികൾ

ആനമുടി ഇലത്തവള

ആനമുടി ഇലത്തവള (*Raorchestes resplendens*) Sandeep Das

സന്ദീപ് ദാസ്

ആനമുടി, തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ, പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ കൊടുമുടി. വളരെ ചെറുപ്പം മുതലേ ആനമുടി എന്ന് കേട്ടിട്ടും പഠിച്ചിട്ടും ഉണ്ടെങ്കിലും ഒരുപാടു വർഷങ്ങളുടെ കാത്തിരിപ്പിനൊടുവിൽ 2010-ൽ ഇരവികുളം ദേശീയോദ്യാനത്തിലെ പക്ഷി സർവേയ്ക്ക് പോയപ്പോഴാണ് ആദ്യമായി ആനമുടിയുടെ നെറുകയിൽ കയറുന്നത്.

കൂടുതൽ സമയവും നല്ല കോട ആയിരുന്നെങ്കിലും ഇടക്കിടക്ക് തെളിയുമ്പോൾ പച്ച നിറത്തിലുള്ള തിരകൾ പോലെ ഇരവികുളം എന്ന സ്വർഗം അങ്ങനെ നീണ്ടു നിവർന്നു കിടക്കുന്ന കാഴ്ച അതിമനോഹരമാണ്. ഒഴുകുന്ന പുൽമേടുകളും അതിനിടയിൽ വെട്ടി ഒതുക്കി നിർത്തിയ പോലുള്ള ഷോല ക്കാടുകളും വരയാടുകളും വർഷങ്ങൾക്കിടെ പൂത്തുലയുന്ന കുറിഞ്ഞി ചെടികളും നീലാകാശവും മഞ്ഞും അരുവികളും കൊണ്ട് ഇരവികുളം പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു.

ആദ്യ യാത്ര പക്ഷികളെ തേടിയായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള യാത്രകൾ മുഴുവനും ആനമുടി ഇലത്തവള (*Raorchestes resplendens*) എന്ന കുഞ്ഞൻ സുന്ദരനെ തേടിയുള്ളതായിരുന്നു. ഒരുപാട് മുൻപേ കണ്ടെത്തിയിരുന്നെങ്കിലും 2010-ൽ ആണ് ഡോ. ബിജുവും സംഘവും ശാസ്ത്രലോകത്തിന് ഈ സുന്ദരനെ പരിചയപെടുത്തുന്നത്. ആനമുടിയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ച ഇവയെ ജോബിൻ ജോസഫും സംഘവും ഇരവികുളത്തെ തന്നെ പൂവാർ എന്ന പ്രദേശത്തു നിന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു വരെ ലോകത്തിൽ ആനമുടിയുടെ മുകളിൽ മാത്രമേ ഇവയെ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി രേഖകൾ ഉള്ളൂ. ആനമുടിയിൽ നിന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചതു കൊണ്ടും മുകളിൽ വിവരിച്ച കാരണം കൊണ്ടും മലയാള

പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള ശരീരത്തിൽ കറുത്ത പാടുകളും മറ്റു ഇലത്തവളകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ശരീരത്തിനിരുവശത്തും കൈകാലുകളിലും മസിലുകൾ പോലെ ഇളം പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള വലിയ ഗ്രന്ഥികളും കാണാം.

ത്തിൽ ഇവന് ആനമുടി ഇലത്തവള എന്ന് പേരും വന്നു. പിന്നീട് ഒരുപാടു യാത്രകൾ ആനമുടിക്ക് മുകളിലേക്ക് നടത്തിയെങ്കിലും ആ കുഞ്ഞു സുന്ദരനെ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. ഒന്നു-രണ്ടു തവണ ഡോ. അനിൽ സക്കറിയയുടെ കൂടെ ഇവയെ കാണാൻ അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നെങ്കിലും പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് അവയെല്ലാം മുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഇരവികുളത്തും സമീപ വനപ്രദേശങ്ങളിലും വെച്ച് ഇവയെ കണ്ടെങ്കിലും ആനമുടിയുടെ മുകളിൽ നിന്നുതന്നെ കാണണം എന്ന ആഗ്രഹം വീണ്ടും മലമുകളിലേക്കുള്ള യാത്രകൾക്കുള്ള കാരണമായി. ആനമുടി ഇലത്തവളയെ ആനമുടിയുടെ മുകളിൽ നിന്നു തന്നെ ഫോട്ടോ എടുക്കണം എന്ന അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹവും വാശിയും കൊണ്ടുതന്നെ 2014 വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. ഒരുപാടുകാലം കാത്തിരുന്ന് ആഗ്രഹിച്ച സ്ഥലത്തു നിന്നുതന്നെ കാണുന്നതിന്റെ സുഖവും സന്തോഷവും ഒന്നു വേറെ തന്നെ.

ഇലത്തവള (Bush Frog) ജനുസ്സിൽപെട്ട ആനമുടി ഇലത്തവളയുടെ മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞു നേരിട്ട് കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് പുറത്തു വരുന്നത് (Direct Development). പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള ശരീരത്തിൽ കറുത്ത പാടുകളും മറ്റു ഇലത്തവളകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ശരീരത്തിനിരുവശത്തും കൈകാലുകളിലും മസിലുകൾ പോലെ ഇളം പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള വലിയ ഗ്രന്ഥികളും കാണാം. ശാസ്ത്രീയമായി അവയുടെ പഠനം നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരുപക്ഷേ, കഠിനമായ തണുപ്പിനെ അതിജീവിക്കാനാകാം ഈ ഗ്രന്ഥികൾ എന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. കണ്ണുകളും ശരീരത്തിന്റേതു പോലെ പിങ്ക് നിറത്തിലാണ്. ഉയരം കൂടിയ ആനമല മൂന്നാർ മലനിരകളിൽ ഈർപ്പമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെറു പുല്ലുകൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഇവയെ ഐ.യു.സി.എൻ. ചുവപ്പ് പട്ടികയിൽ Critically Endangered എന്ന അതീവ സംരക്ഷണമർഹിക്കുന്ന വിഭാഗത്തിലാണ് പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ●

Lal Kakkattiri

ഇന്ദുചൂഡൻ അനുസ്മരണം

കേരളത്തിന്റെ കിളിയച്ഛൻ കെ.കെ. നീലകണ്ഠന്റെ ഇരുപത്തിയഞ്ചാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് കൂട് മാസികപ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഇന്ദുചൂഡൻ അനുസ്മരണപതിപ്പിന്റെ പ്രകാശനവും പക്ഷിനിരീക്ഷകരുടെ ഒത്തുചേരലും പക്ഷിനിരീക്ഷണക്യാമ്പും 2017 ജൂലൈ 08-09 തീയതികളിൽ പീച്ചി വന്യജീവി സങ്കേതത്തിൽ വെച്ച് സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ജൂലൈ എട്ടിനു വൈകീട്ട് നാലുമണിക്ക് ശീതളിലേക്കൊരു പക്ഷിനിരീക്ഷണയാത്രയോടെയാണ് പരിപാടി തുടങ്ങിയത്. തുടർന്ന് ദിലീപ് അന്തിക്കാട് 'പക്ഷിനിരീക്ഷണവും ഫോട്ടോഗ്രാഫിയും' എന്ന വിഷയത്തിൽ ക്ലാസ് നയിച്ചു. പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഷാജഹാൻ ഹ്രസ്വമായൊരു പ്രഭാഷണം നടത്തി. പക്ഷിനിരീക്ഷരുടെ ബൈബിൾ ആയ 'കേരളത്തിലെ പക്ഷികൾ' എന്ന കെ.കെ. നീലകണ്ഠന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അഞ്ചാം പതിപ്പിനെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ചും സി.എ. അബ്ദുൾബഷീർ സംസാരിച്ചു. സുരേഷ് ഇളമൺ, വി. ബാലചന്ദ്രൻ എന്നിവർ ചേർന്ന് നിർമ്മിച്ച 'പക്ഷികളും ഒരു മനുഷ്യനും' എന്ന ഡോക്യുമെന്ററിയും, ചിന്നാർ അസി. വൈൽഡ് ലൈഫ് വാർഡൻ പി.എം. പ്രഭു തയ്യാറാക്കിയ 'വിസ്പേഴ്സ് ഓഫ് സൈലൻസ്', ഷാജഹാൻ തയ്യാറാക്കിയ 'സ്കൈലാർക്ക്' എന്നീ ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

പിറ്റേന്ന് പക്ഷിനിരീക്ഷണയാത്രയോടെ തുടർന്ന ക്യാമ്പിൽ ഡോ. പി.ഒ. നമീർ പക്ഷിനിരീക്ഷണത്തിലെ പുതുയുഗ സാങ്കേതികതകളും ഇബേർഡ് എന്ന മധ്യമവും ക്യാമ്പംഗങ്ങൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് കൂട് മാസികയുടേ അൻപതാം ലക്കമായ ഇന്ദുചൂഡൻ അനുസ്മരണപതിപ്പിന്റെ പ്രകാശനം പീച്ചി വൈൽഡ്ലൈഫ് ഡിവിഷന്റെ വാർഡൻ ശ്രീ. സണ്ണി നിർവ്വഹിച്ചു. ആദ്യപ്രതി ഏറ്റുവാങ്ങിയത് അസി. വൈൽഡ്ലൈഫ് വാർഡനായ ശ്രീ. അജയഘോഷ് ആയിരുന്നു. കൂട് മാസികയുടെ ഉപദേശക സമിതിയംഗമായ ഡോ. പി.എസ്. ഈസ ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്ത് സംസാരിച്ചു. ●

നർമ്മദ സമരത്തിന് ഐക്യദാർഢ്യം

നർമ്മദയിൽ ഗ്രാമവാസികൾ (അര ലക്ഷത്തോളം കുടുംബങ്ങൾ) കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഭീഷണി നേരിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ സർക്കാർ ഇതിനകം നോട്ടീസ് നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ മാസത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ സർക്കാർ ലിസ്റ്റിലുള്ള മുഴുവനാളുകളും ഗ്രാമങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകണമെന്നും അല്ലാത്ത പക്ഷം ബലം പ്രയോഗിച്ച് ഒഴിപ്പിക്കുമെന്നുമാണ് സർക്കാർ ഭീഷണി. അതിനവർ കോടതി വിധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ നർമ്മദയിലെ ജനകീയ സമര ശക്തി ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ പടരുകയാണ്. കൃത്യമായ നഷ്ടപരിഹാരമോ പുനരധിവാസമോ ഒരുക്കാതെ ഒരിടത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞു പോകാൻ അവർ തയ്യാറല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിശക്തമായ സമര പരിപാടികളുമായി മുന്നോട്ടു പോകുമെന്ന് തന്നെയാണ് ഗ്രാമവാസികൾ ഒന്നടങ്കം പറയുന്നത്. നർമ്മദയിലെ ജനകീയ സമരത്തെ അവഗണിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകുന്ന മദ്ധ്യപ്രദേശ് സർക്കാരിന്റെ ജനവിരുദ്ധ നയങ്ങൾക്കെതിരെ മേധാ പട്കറും സംഘവും ഇക്കഴിഞ്ഞ 27 മുതൽ ബഡ്വാനിയിൽ നിരാഹാര സത്യാഗ്രഹത്തിലാണ്.

പരിസ്ഥിതിയുമായും മനുഷ്യാവകാശവുമായും മറ്റ് ജനകീയ വിഷയങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞ 30 വർഷക്കാലമായി കേരളത്തിലെ ജനകീയ സമരങ്ങളോടൊപ്പം നിൽക്കുന്ന നർമ്മദ സമര പ്രവർത്തകരെ അവരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമങ്ങളെ, സമരങ്ങളെ നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ആയതിനാൽ നർമ്മദാതീരത്ത് മേധാ പട്കറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന നിരാഹാര സത്യാഗ്രഹ സമരത്തോട് ഐക്യപ്പെട്ട് 2017 ആഗസ്റ്റ് 1, ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ പത്തു മണി മുതൽ അഞ്ചു മണി വരെ എൻ.എ.പി.എം. തൃശൂർ കോർപറേഷനു മുന്നിൽ ഏകദിന ഉപവാസ സത്യാഗ്രഹ സമരം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ●

ജൈവകൃഷി പരിശീലന കോഴ്സ്

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലും കേരളാ ജൈവ കർഷക സമിതിയുടെ ജൈവകൃഷി പരിശീലന കോഴ്സ് ആരംഭിക്കുന്നു.

ജൈവകൃഷിയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ, എല്ലാവിധ വിളകളും ജൈവരീതിയിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന വിധം, വളക്കൂട്ടുകളുടെയും ജൈവ-കീടനിയന്ത്രണ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണം, മണ്ണ് ജൈവ സമ്പുഷ്ടമാക്കാനുള്ള വിദ്യകൾ, കന്നുകാലി വളർത്തൽ, വിത്ത് ശേഖരണവും സംരക്ഷണവും, കൃഷി ആദായകരമാക്കാനുള്ള വഴികൾ, കാർഷികോൽപന്നങ്ങളുടെ പുതിയ വിപണന രീതികൾ, നല്ല ഭക്ഷണം കൊണ്ടുള്ള ആരോഗ്യ രക്ഷ തുടങ്ങിയവ ചിട്ടയായും പ്രായോഗികമായും പഠിപ്പിക്കുന്നു. മാതൃകാ ജൈവകൃഷി തോട്ടങ്ങളിൽ വെച്ച് ജൈവകൃഷിയിൽ ദീർഘകാലത്തെ അനുഭവസമ്പത്തും അറിവും നേടിയവരാണ് ക്ലാസുകൾ നൽകുന്നത്. വീടിനും നാടിനും ഒരേപോലെ വിഷവിമുക്തമായ ഭക്ഷണം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിൽ താൽപര്യമുള്ള ആർക്കും ജൈവകൃഷി കോഴ്സിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം. ചെറുപ്പക്കാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും മുൻഗണനയുണ്ടായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ചകളിലോ അവധി ദിനങ്ങളിലോ 10 മണി മുതൽ നാലു മണി വരെയാണ് ക്ലാസ്. ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ക്ലാസുകളാരംഭിക്കും. ●

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്:
ഷാജി സി.എസ്. (09447513173),
കെ.പി. ഇല്യാസ് (9496149173).

വൈദ്യശാല

വനംവകുപ്പിൽ നിന്നും ഡെപ്യൂട്ടി കൺസർവേറ്ററായി റിട്ടയർ ചെയ്ത വി.കെ. ഫ്രാൻസിസ് വർഷങ്ങളായി പാരമ്പര്യ ആയുർവേദ ചികിത്സചെയ്യുന്നുണ്ട്. മരുന്നുകളിലോ പ്രയോഗത്തിലോ ഏതു തരത്തിലുള്ള സംശയനിവാരണത്തിനും വായനക്കാർക്ക് ഫ്രാൻസിസിനെ ബന്ധപ്പെടാവുന്നതാണ് (ഫോൺ: 9446492774).

ആന്ത്രവൃദ്ധി അഥവാ ഹെർണിയ

വി.കെ. ഫ്രാൻസിസ്

വാതത്തെ കോപിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ഷണം കൊണ്ടും ശ്വാസം പിടിച്ച് ഭാരം ഉയർത്തുക, കരണം മറിയുക, ഇരുന്നുകൊണ്ട് മേലോട്ട് ഭാരം ഉയർത്തുക, കയറ്റം കയറുക തുടങ്ങിയ പ്രവൃത്തിമൂലം കോപിച്ച വായു ചെറുകുടലിൽ സ്തംഭിച്ച് കുടലിനെ തടിപ്പിച്ച് അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കി കീഴോട്ടാക്കി കഴല ഭാഗത്ത് സ്ഥാനം പിടിക്കുകയും പിന്നീട് വായു കോപിച്ച് വീർക്കുകയും മുഴപോലെ ആകുകയും വയറിന് വേദന, നടുവ് വേദന, മലവിസർജ്ജനത്തിന് കാഠിന്യം, അരക്കെട്ട് വിറയ്ക്കുക എന്നിവയാണ് ഹെർണിയമൂലമുണ്ടാകുന്നത്. താമസംവിനാ വൃഷണങ്ങളിൽ വീക്കവും ഞെക്കിയാൽ ശബ്ദത്തോടുകൂടി അകത്തു പ്രവേശിക്കുകയും വിട്ടാൽ വീണ്ടും വരികയും ചെയ്യും. സ്ത്രീകളിൽ പൊക്കിളിന് താഴെയും വസ്തി പ്രദേശങ്ങളിലും ഇതുണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ആധുനിക ചികിത്സയിൽ ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്ത് നെറ്റിടുകയാണ് പ്രതിവിധി. അത് നാലോ അഞ്ചോ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. പരമ്പരാഗതമായി ഇതിന് ചില പ്രതിവിധികൾ പച്ചമരുന്നുകൾ കൊണ്ട് ചെയ്ത് ഫലപ്രാപ്തി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവ ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

1) പൈങ്ങയടക്ക (ഇളം അടയ്ക്ക, മുറിച്ചാൽ ഉള്ളിൽ നിന്നും അല്പം വെള്ളം ഒഴുകും.) പച്ചമഞ്ഞൾ, ചുക്ക്, മുരിങ്ങാത്തൊലി, വെളുത്തുള്ളി, വയമ്പ്, കഴഞ്ചിക്കുരുപ്പരിപ്പ്, മലതാങ്ങിയില, കഴഞ്ചിയില ഇവ സമം മുട്ടവെള്ളയിൽ അരച്ച് തേനിൽ ചാലിച്ച് ഹെർണിയയിൽ തേച്ച് കൂമ്പാളകൊണ്ട് കെട്ടി മീതെ തുണികൊണ്ട് ബലമായി കൗപീനം കെട്ടുന്നപോലെ കെട്ടുക. പത്ത് ദിവസംകൊണ്ട് വീക്കവും മുഴയും മാറും.

2) കഴഞ്ചിക്കുരുപ്പരിപ്പ്, വയമ്പ്, വെളുത്തുള്ളി, ചുക്ക്, ദേവതാരം, മുരിങ്ങാത്തൊലി ഇവ 10 ഗ്രാം വീതം ചതച്ച് രണ്ടര ലിറ്റർ വെള്ളത്തിൽ വെന്ത് 300 മില്ലിയാക്കി വറ്റിച്ച് 75 മില്ലി വീതം തേൻ മേമ്പൊടി ചേർത്ത് ദിവസം രണ്ട് നേരം 20 ദിവസം സേവിക്കുക. വേദനയും നീരും ശമിക്കും.

3) നീർമാതളത്തൊലി, കരിനൊച്ചിയില, ഉഴിഞ്ഞവേര്, ദേവതാരം, ചുക്ക് ഇവ ഓരോന്നും 15 ഗ്രാം വീതം ഒന്നര ലിറ്റർ വെള്ളത്തിൽ വെന്ത് 400 മില്ലിയാക്കി വറ്റിച്ച് 100 മില്ലി വീതം 10 തുള്ളി ശുദ്ധി ചെയ്ത ആവണക്കെണ്ണ മേമ്പൊടി ചേർത്ത് ദിവസം രണ്ടുനേരം വീതം സേവിക്കുക.

4) തുമ്പവേര്, കൊടിത്തൂവവേര്, ചുക്ക്, കുരുമുളക്, തിപ്പലി, കഴഞ്ചിക്കുരുപ്പരിപ്പ്, അയമോദകം, ഇന്തുപ്പ് ഇവ സമം ഉണക്കിപ്പൊടിച്ച് 5 ഗ്രാം പൊടി (ഒരു സ്പൂൺ) മോരിൽ കലക്കി രാവിലെ വെറും വയറ്റിലും രാത്രി അത്താഴ ശേഷവും സേവിക്കുക. നീരും വേദനയും ശമിക്കും. ●

കുട്ടികളിലെ ഹെർണിയക്ക് മുരിക്കിൻ വേരിന്മേൽത്തൊലി 60 ഗ്രാം ഒന്നര ലിറ്റർ വെള്ളത്തിൽ വെന്ത് 400 മില്ലിയാക്കി വറ്റിച്ച് അൽപ്പം കഷായം 5 തുള്ളി നറുനെയ്യ് മേമ്പൊടി ചേർത്ത് ദിവസം പല പ്രാവശ്യം കുടിപ്പിക്കുക (കുട്ടികൾ കഷായം നേരിൽ കുടിക്കുകയില്ല. ക്ലേശപ്പെട്ട് കുടിപ്പിച്ചാൽ ആവശ്യത്തിന് ഉള്ളിൽ ചെല്ലുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്രാവശ്യം എന്നുപറയുന്നത്).

സംരക്ഷിക്കപ്പേടേണ്ട കണ്ടൽക്കാടുകൾ

Anilkumar R

ഡോ. പി.ഒ. നമീർ

കണ്ടൽക്കാടുകളുടെ പഠനത്തിലൂടെയാണ് 1989-90 കാലഘട്ടത്തിൽ വനഗവേഷണ കരിയറിന് തുടക്കം കുറിക്കുന്നത്. ഏകദേശം ആറു മാസത്തോളം പുതുവൈപ്പിനിലെ കണ്ടൽക്കാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം. അരയ്ക്കൊപ്പം ചെളിയിൽ ഇറങ്ങിനിന്നുള്ള ഫീൽഡ് വർക്കിന്റെ ഓർമ്മകൾ ഇന്നും മനസ്സിൽ വളരെ പുതുമയോടെ നിലകൊള്ളുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ചേറ്റുവയിലെ കണ്ടൽക്കാടുകളിലെ പക്ഷികളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തണമെന്ന് വനം വകുപ്പ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ചേറ്റുവ കായലിന്റെ നടുക്കുള്ള ഏകദേശം എട്ടേക്കറോളം വരുന്ന തുരുത്ത് പൂർണ്ണമായും കണ്ടൽക്കാടുകളാണ്. അവിടെ ഇറങ്ങി നടന്നു വീണ്ടും കണ്ടലിനെ അടുത്തറിയാൻ 27 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കിട്ടിയ അസുലഭാവസരം നന്നായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകരായ രവി പനക്കൽ, മനോജ് കരിങ്ങാമാത്തിൽ, തൃശ്ശൂർ സാമൂഹ്യ-വനവൽക്കരണ വിഭാഗത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, കേരള കാർഷിക സർവ്വകലാശാല വനശാസ്ത്ര കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായ ശ്രീകുമാർ, വിഷ്ണു, അശ്വിൻ, ശ്യാമിലി എന്നിവരോടൊപ്പം ആ കണ്ടൽ തുരുത്തിലെ പക്ഷികളുടെയും കണ്ടലിന്റെയും ഒരു സർവേ നടത്തുകയുണ്ടായി. മഴയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആ തുരുത്തു മുഴുവൻ നടന്നു കണ്ടു.

ആ തുരുത്തിന്റെ 90 ശതമാനത്തോളവും പ്രാന്തൻ കണ്ടൽ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പനച്ചിക്കണ്ടൽ (*Rhizophora mucronata*) ചെടികളാണ്. ഇതു കൂടാതെ കുറച്ചു കുറ്റിക്കണ്ടലും (*Bruguiera cylindrical*), ഉപ്പട്ടിയും (*Avicennia officinalis*), ചുള്ളിയും (*Acanthus ilicifolius*) അങ്ങിങ്ങായി കാണാം.

പാതിരാകൊക്കാണ് (Night Heron) കൂടുതലായി കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷി. കൂടാതെ നീർക്കാക്ക (Cormorants), കുളക്കൊക്ക് (Pond Herons), വെള്ളരികൊക്കുകൾ (Egrets), ചായമുണ്ടി (Purple Heron), ചാരമുണ്ടി (Grey Heron), മീൻ കൊത്തികൾ (Kingfishers), വെള്ള ഐബിസ് (White Ibis), ശ്രീകൃഷ്ണപരുന്ത് (Brahminy Kite) എന്നിവയെയും അവിടെ കണ്ടു. ഇവയിൽ മിക്കതും അവിടെ കൂടു കൂട്ടി പാർക്കുന്നുമുണ്ട്.

കേരളത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്ന കണ്ടൽക്കാടുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വനംവകുപ്പ് ചെയ്യേണ്ടത് അവയെ Reserve Forest കളായി നോട്ടിഫൈ ചെയ്യുക എന്നതാണ്. കണ്ണൂരിൽ വനംവകുപ്പ് ഇത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തൃശ്ശൂരും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും ഇത് ആവർത്തിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം.

ഈ പഠനത്തിനു വേണ്ട സഹായം ചെയ്തുതന്ന തൃശ്ശൂർ സാമൂഹ്യ വനവൽക്കരണ വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് കൺസർവേറ്റർ ജയമാധവനും മറ്റു വനംവകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കുമുള്ള നന്ദി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ●

ഏങ്ങണ്ടിയൂരിൽ 'ടീക്ക്-റോസ് ഗാർഡൻ'

പ്രപഞ്ചത്തെ മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥതമൂലം മരുഭൂമിയാക്കരുതെന്ന് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് എമിരിറ്റസ് മാർ ജേക്കബ്ബ് തൂങ്കുഴി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആഗോളതാപനം കാലാവസ്ഥയെ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യമനസ്സുകളേയും ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പരിസ്ഥിതി ദ്വൈവാരാചരണത്തിന്റെ സമാപനത്തിൽ ഏങ്ങണ്ടിയൂർ എം. ഐ. മിഷനാസ്പത്രി പരിസരത്ത് 'ടീക്ക്-റോസ് ഗാർഡൻ' എന്ന പേരു നൽകിയ തേക്ക്, വീട്ടി മരക്കൂട്ടത്തിന്റെ നിർമ്മാണോദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു ആർച്ച് ബിഷപ്പ്. ചടങ്ങിൽ കെ.വി. അബ്ദുൾഖാദർ എം.എൽ.എ. അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് കെ.വി. അശോകൻ, ഡയറക്ടർ ഫാ. ഫ്രാൻസീസ് ആലപ്പാട്ട്, മദർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഡോ. റോസ് അനിത എഫ്.സി.സി. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. വ്യവസായ വകുപ്പ് ഡയറക്ടറായി റിട്ടയർ ചെയ്ത പി. എം. ഫ്രാൻസീസിനെ യോഗത്തിൽ ആദരിച്ചു. റൂറൽ പോലീസ് ചീഫ് എൻ. വിജയകുമാർ, വി.ആർ. അനിൽകുമാർ, ഫാ. ജെയ്സൻ പുന്നശ്ശേരി, ഫാ. ജിമ്മി എടക്കളത്തൂർ, ഡോ. വർഗ്ഗീസ് പഞ്ഞിക്കാരൻ എന്നിവർ വൃക്ഷതൈകൾ നട്ടു. ഇതോടനുബന്ധിച്ച് എം.ഐ. നഴ്സിംങ്ങ് സ്കൂൾ പ്ലാസ്റ്റിക് വിമുക്ത കാംപസ്, കൊതുക് നിവാരണ ബോധവൽക്കരണം തുടങ്ങിയ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. മദർ സെർവി, സിസ്റ്റർ കുസുമം എന്നിവർ പരിപാടികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. ●

നാട്ടുകോലായയിൽ നാടൻ നെൽവിത്ത് സ്വഭാവ സവിശേഷത പഠനക്യാമ്പ്

പട്ടാമ്പി പള്ളിപ്പുറം നാട്ടുകോലായയിൽ വെച്ച് നാടൻ നെൽവിത്തുകളുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷത പഠന ക്യാമ്പിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം നടന്നു. കൃഷി-കലാ-സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ പ്രാദേശികമായി ഇടപെടുന്ന കൂട്ടായ്മയാണ് 'നാട്ടുകോലായ'. പള്ളിപ്പുറം പ്രദേശത്തെയും പരുതൂർ ഹൈസ്കൂളിലെയും കുട്ടികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് ഇവിടെ പരിശീലന പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു വരുന്നത്.

നാടൻപാട്ടിന്റെ അകമ്പടിയോടെ ഞാറു നടീൽ ആഘോഷപൂർവമാണ് ഇവിടെ നടന്നത്. ഒരേ ഭൂമി ഒരേ ജീവൻ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ അശോകകുമാർ വി, പരുതൂർ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് ശാന്തകുമാരി, നാട്ടുകോലായ പ്രവർത്തകരായ സി. രാജഗോപാലൻ, സി. രാമചന്ദ്രൻ, ഓർഗാനിക് ഫാമിംഗ് അസ്സോസിയേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ റിസർച്ച് ഡയറക്ടർ ഷമിക മോനെ, ജൈവ കർഷക സമിതി സംസ്ഥാന ജോ. സെക്രട്ടറി കെ. പി. ഇല്യാസ്, മലപ്പുറം ജില്ലാ സമിതി പ്രവർത്തകനായ സൈതലവി എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

കേരളാ ജൈവകർഷക സമിതിയും തണൽ തിരുവനന്തപുരവും ഓർഗാനിക് ഫാമിംഗ് അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും ഒറീസയിലെ ബസുദയുടെ (ഡോ. ദെബൽ ദേബിന്റെ സംഘടന) സാങ്കേതിക സഹായത്തോടു കൂടിയാണ് നാടൻ നെൽവിത്തുകളുടെ സ്വഭാവ സവിശേഷത പഠന ക്യാമ്പ് കേരളത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. ●

രണ്ടു ഹ്രസ്വ ചിത്രങ്ങൾ

'സ്മാൾ ബിഗ് തിങ്ങ്സ്'

വനംവകുപ്പിന്റെ വാഴച്ചാൽ ഡിവിഷനും മാഗ്പൈ ക്രിയേഷൻസും സംയുക്തമായി നിർമ്മിച്ച 'സ്മാൾ ബിഗ് തിങ്ങ്സ്' എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രം ശ്രദ്ധേയമാവുന്നു. പ്രകാശ് ഈശ്വർ സംവിധാനം ചെയ്ത ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ക്യാമറ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് റെതുദേവ് ആണ്. മനോഹരമായ ദൃശ്യവിന്യാസങ്ങളിലൂടെയും ഹൃദ്യമായ അവതരണത്തിലൂടെയും പരിസര മലിനീകരണത്തിനെതിരെ പോരാടാനുള്ള ശക്തമായ സന്ദേശമാണ് ചിത്രം നൽകുന്നത്. എല്ലാ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളെയും അവശ്യം കാണിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു ചിത്രമാണിത്.

'വിസ്പേഴ്സ് ഓഫ് സൈലൻസ്'

വനംവകുപ്പിന്റെ മൂന്നാർ വൈൽഡ്ലൈഫ് ഡിവിഷനിലെ ആനമുടി ഫോറസ്റ്റ് ഡവലപ്മെന്റ് ഏജൻസി നിർമ്മിച്ച വിസ്പേഴ്സ് ഓഫ് സൈലൻസ് എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രം ഇരവികുളം ദേശീയോദ്യാനത്തിന്റെ വന്യതയും സൗന്ദര്യവും മുഴുവൻ ആവാഹിച്ചതാണ്. ചിന്നാർ വന്യജീവി സങ്കേതത്തിലെ അസി. വൈൽഡ്ലൈഫ് വാർഡൻ പി.എം. പ്രഭുവാണ് ഈ മനോഹരമായ ചിത്രം സംവിധാനം ചെയ്തത്. ലോകോത്തര നിലവാരത്തിലുള്ള ചിത്രീകരണവും കാനനഭംഗിയും ചിത്രത്തെ വേറിട്ടതാക്കുന്നു. സുദീപ് ഇളമൺന്റെ ക്യാമറക്കണ്ണുകളിലൂടെ ദൃശ്യഭംഗി ഒട്ടും തന്നെ ചോർന്നുപോകാതെയാണ് പ്രേക്ഷകർക്ക് ഇരവികുളത്തെ അടുത്തറിയാനാവുന്നത്. ഡോ. എസ്. സതീഷ് ചന്ദ്രനാണ് ഫ്രെയിമുകൾക്ക് അടിക്കുറിപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ●

പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നോത്തരി

അഞ്ചു മുതൽ പത്തുവരെയുള്ള സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി പരിസ്ഥിതി വിഷയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പ്രശ്നോത്തരി ആരംഭിക്കുന്നു. അഞ്ചു ചോദ്യങ്ങളാണ് ഓരോ ലക്കവും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഉത്തരങ്ങൾ പോസ്റ്റൽ ആയോ 9495504602 എന്ന വാട്സാപ്പ് നമ്പറിലോ **koodumasika@gmail.com** എന്ന മെയിൽ ഐഡിയിലോ അയക്കാവുന്നതാണ്. ഫോൺ നമ്പറും പഠിക്കുന്ന ക്ലാസ്സും സ്കൂൾ അഡ്രസ്സും ക്വിസ് നമ്പറും ഉത്തരങ്ങളോടൊപ്പം അയക്കണം. ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പേർ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയുത്തരങ്ങൾ അയച്ചാൽ വിജയിയെ നറുക്കിട്ടെടുക്കുന്നതാണ്. വിജയിക്ക് മൂന്നു മാസത്തെ കൂട് മാസിക ആയിരിക്കും സമ്മാനമായി ലഭിക്കുക. സമ്മാനങ്ങൾ സ്കൂൾ അഡ്രസ്സിലേക്കു മാത്രമേ അയക്കൂ. വിജയികളാകുന്നവർ സ്കൂൾ ഐഡിയുടെ കോപ്പി അയച്ചു തരേണ്ടതാണ്. ഓരോ ചോദ്യത്തിന്റെയും വിശദമായ ഉത്തരങ്ങൾ അതിനടുത്ത ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. ഓരോ മാസത്തെയും ഉത്തരങ്ങൾ അതാതു മാസം 25-ആം തീയതിക്കു മുൻപേ ലഭിക്കണം. അതിനു ശേഷം ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ മത്സരത്തിനു പരിഗണിക്കുന്നതല്ല. എഡിറ്ററുടെ തീരുമാനം അന്തിമമായിരിക്കും.

ക്വിസ് നമ്പർ: 51

1) പയ്യന്നൂർ കോളേജിലെ ജന്തുശാസ്ത്ര വിഭാഗം അധ്യാപകനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹമാണ് കേരളത്തിലെ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആചാര്യൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ പേരെന്ത്?

2) കേരളത്തിലെ പാരിസ്ഥിതിക സമരങ്ങൾക്കെല്ലാം ഊർജ്ജം പകർന്നതാണ് സൈലന്റ്വാലിയിലെ ജലവൈദ്യുത പദ്ധതിക്കെതിരെ നടന്ന പ്രക്ഷോഭം. ഈ പദ്ധതി ഏതു നദിയിലായിരുന്നു നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്?

3) കഴിഞ്ഞ 37 വർഷങ്ങളായി തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മലയാളത്തിലെ ഏക പരിസ്ഥിതി മാസികയുടെ പേര്?

4) സൈലന്റ് സ്പ്രിംഗ് എന്ന കൃതിയുടെ കർത്താവ്?

5) കേരളത്തിൽ വനമില്ലാത്ത ഒരു ജില്ല?

സഹ്യാദ്രി നാച്ചുറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റി: വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫി മത്സരം

തിരുവനന്തപുരം കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സഹ്യാദ്രി നാച്ചുറൽ ഹിസ്റ്ററി സൊസൈറ്റി വനം-വന്യജീവി വാരത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫി മത്സരവും പ്രദർശനവും സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള യുവജനങ്ങളിൽ പരിസ്ഥിതി അവബോധമുണ്ടാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തി സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഫോട്ടോഗ്രാഫി മത്സരത്തിൽ മികച്ച ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും ചിത്രങ്ങൾക്ക് ക്യാഷ് അവാർഡും ഫലകവും നൽകുന്നതാണ്. പങ്കെടുക്കുന്ന എല്ലാവരുടേയും ചിത്രങ്ങൾ ഏകദിന ഫോട്ടോഗ്രാഫി പ്രദർശനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും. ഒരാൾക്ക് എത്ര ചിത്രങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാം. ഓരോ ചിത്രത്തിന്റെയും 18X12 വലിപ്പമുള്ള രണ്ടു കോപ്പികൾ വേണം മത്സരത്തിനായി അയക്കേണ്ടത്. രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഗ്രൂപ്പിന് 100 രൂപയാണ് പ്രവേശന ഫീസ്. ചിത്രങ്ങൾ ലഭിക്കേണ്ട അവസാന ദിവസം ആഗസ്റ്റ് 30.

കൂടാതെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി പരിസ്ഥിതി പുസ്തകങ്ങളുടെ ആസ്വാദന മത്സരവും നടത്തുന്നുണ്ട്. മികച്ച ആസ്വാദനക്കുറിപ്പു തയ്യാറാക്കുന്ന മൂന്നു പേർക്ക് ക്യാഷ് അവാർഡും സർട്ടിഫിക്കറ്റും മെഡലും നൽകുന്നതാണ്. വിജയികൾ പഠിക്കുന്ന മൂന്നു വിദ്യാലയങ്ങൾക്കും 1,000 രൂപയുടെ വീതം പരിസ്ഥിതി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കും. ●

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് sahyadrinhs@gmail.com (9446748048).

ഓർഡർ ഫോം

ഞാൻ കൂട് മാസികയുടെ വരിക്കാരനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

◯ 1 വർഷം ₹600 ◯ 2 വർഷം ₹1,150 ◯ 3 വർഷം ₹1,700

◯ മണിഓർഡർ ◯ ഡ്രാഫ്റ്റ് ◯ ചെക്ക് ◯ ബാങ്ക് ട്രാൻസ്ഫർ

നമ്പർ:.....

തീയതി:.....

രൂപ:.....

ബാങ്ക്:.....

ബ്രാഞ്ച്:.....

പേര്:.....

മേൽവിലാസം:.....

ജില്ല:.....

സംസ്ഥാനം.....

പിൻ:.....

ഫോൺ:.....

ഇ-മെയിൽ:.....

Method of Payment Cheque/DD in favor of **Kootu Prakrithiyude Spandanam**
Our Bank Details: Canara Bank, Koratty, Thrissur
Current A/c No. 3480201000027 | MICR: 680015024 | IFSC: CNRB0003480
For all bank transfers, send the details to subscribekoodu@gmail.com

ഇ-മെയിലിലൂടെ വരിക്കാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അഡ്രസ്സിനോടൊപ്പം ബാങ്ക് ട്രാൻസ്ഫർ വിവരങ്ങൾ കൂടി ചേർത്ത് മെയിൽ ചെയ്യുക

കൂട് പ്രകൃതിയുടെ സ്പന്ദനം
KOODU NATURE MAGAZINE

Koodu Magazine, Amman Kovil Road, Kottappuram,
Poothole PO, Thrissur District, Kerala 680004
Phone: +91 9495504602
E-Mail: subscribekoodu@gmail.com
www.koodumasika.com

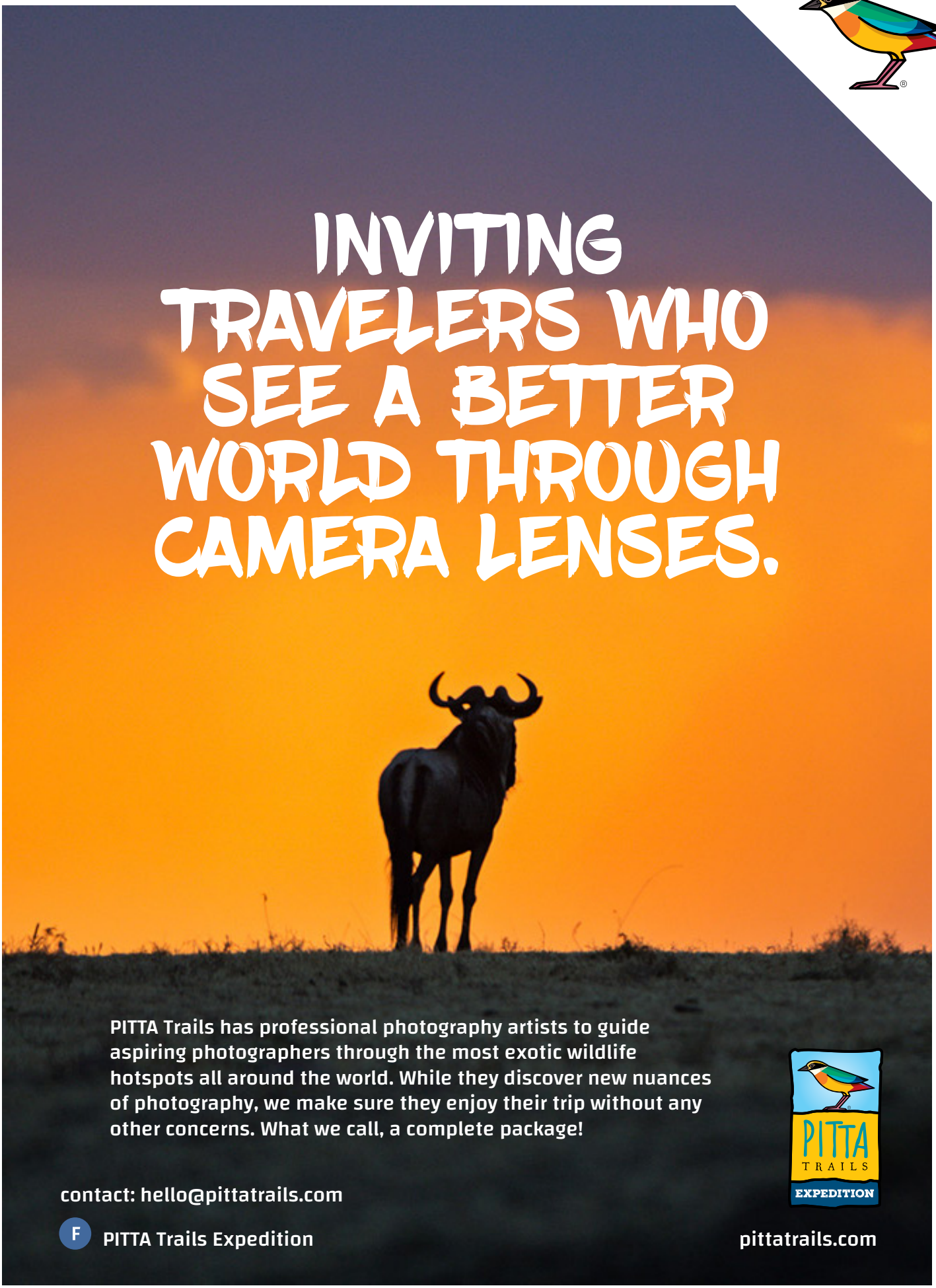
INVITING TRAVELERS WHO SEE A BETTER WORLD THROUGH CAMERA LENSES.
PITTA Trails has professional photography artists to guide aspiring photographers through the most exotic wildlife hotspots all around the world. While they discover new nuances of photography, we make sure they enjoy their trip without any other concerns. What we call, a complete package!
contact: hello@pittatrails.com
PITTA Trails Expedition
PITTA TRAILS EXPEDITION
pittatrails.com

Kootu Prakrithiyude Spandanam

Registered. KL/IJK/45/2017-2019
RNI No. KERMAL/2013/52526

Published on 01/08/2017
August 2017 / ₹50/-

Printed and Published by Muraleedharan V., Veluthamessery, Cheruvaloor P.O., Thrissur 680308, on behalf of Muraleedharan V., and Printed at Nirmala HiPrint, Ayyanthole, Thrissur and published at Amman Kovil Road, Kottappuram, Poothole PO, Thrissur District, Kerala 680004. Editor: Muraleedharan V.